

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย
โดยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
THE DEVELOPMENT OF THAI WORDS SPELLING
DRILLS USING STUDENT - CENTERED ACTIVITIES
FOR GRADE ONE STUDENTS

วิทยานิพนธ์

ของ

ศุภวัฒน์ จินใจ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน

มิถุนายน 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ
นายศุภวัฒน์ จินใจ เรียบร้อยแล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

.....*ทิม ธง*.....ประธานกรรมการควบคุม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรทิม ธงสุวรรณ)

.....*AR*.....กรรมการควบคุม
(ดร.สาธิต พลเจริญ)

.....*AR*.....กรรมการควบคุม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทัชวินทร์ ศิริอำพันธ์กุล)

.....*HH*.....กรรมการสอบ
(ดร.สมหมาย ปะคิตังโง)

.....*XN*.....กรรมการสอบ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิ่งแก้ว ปะคิตังโง)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทีষ ณะองทอง)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	
ผู้วิจัย	ศุภวัฒน์ จินใจ	
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พรพิมล พงศ์สุวรรณ	ประธานกรรมการ
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิชรินทร์ ศิริอำพันธ์กุล	กรรมการ
	ดร. สาธิต ผลเจริญ	กรรมการ
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต	สาขา หลักสูตรและการสอน
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์ 2552

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุขบุรีรัมย์ เขต 2 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 30 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวในรูปแบบที่เรียกว่า One Group Pretest – Posttest Design

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 ชุด 2) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 85.15/84.56 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย แบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่ช่วยพัฒนาทักษะในการอ่านแจกลูกและสะกดคำของนักเรียนได้เป็นอย่างดี และสามารถนำไปใช้ในการสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียน นอกจากนี้แบบฝึกทักษะยังส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น และมีผลต่อการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

TITLE The Development of Thai Words Spelling Drills Using Student – Centered Activities for Grade One Students

AUTHOR Supawat Jinjo

ADVISORS Assistant Professor Dr. Pornpimon Phongsuwan Thesis Advisor
Assistant Professor Patcharin Siriamphankul Co - advisor
Dr. Satit Pholcharoen Co - advisor

DEGREE Master of Education **MAJOR** Curriculum and Instruction

SCHOOL Buriram Rajabhat University **YEAR** 2009

ABSTRACT

The purposes of this research were : 1) to develop Thai words spelling drills for Grade One Students with the effectiveness index set at 80/80 ; and 2) to compare students' achievement before and after using the words spelling practice drills. The target group included 30 students studying in Grade One, Bantanonkoyai School under Buriram Educational Service Area 2 Office, during the second semester of the academic year 2007. They were selected by purposive sampling technique. The method of the research was one group Pretest – Posttest Design. The research instruments were : 1) ten words spelling practice drills in Thai subject; and 2) ten lesson plans.

The results of research were as follows :

1. The effectiveness index of the words spelling practice drills in Thai subject was 85.15/84.56 which is higher than the criteria set.
2. The students' posttest mean scores were higher than the pretest mean scores at the .01 level of statistical significance.
3. The additional suggestions were that Thai words spelling drills are the educational innovations which help in the development of reading and spelling words, and apply in remedial instruction for students who have problems in reading and writing. In addition, the Thai words spelling drills can improve the students' achievement and can be utilized in other subject areas.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงโดยได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรพิมล พงศ์สุวรรณ ประธานควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชรินทร์ ศิริอำพันธ์กุล และ ดร.สาธิต ผลเจริญ กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.สมหมาย ปะดิติงใจ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กึ่งแก้ว ปะดิติงใจ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จเรียบร้อย และขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้อำนวยความสะดวกในการประสานงานจัดทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน คือ นางดวงปาน สวงรัมย์ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 นางชลนิชา เลิศนพคุณวงศ์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลบ้านกรวด อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 และนางสาวสุนันท์ ไฉนพญา ครูชำนาญการ โรงเรียนอนุบาลบ้านกรวด อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 ที่ได้กรุณาตรวจและแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษา สาขาหลักสูตรและการสอน รุ่น 5 ทุกท่าน รวมทั้งผู้บริหาร เพื่อนครู และนักเรียนโรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ที่ให้ความช่วยเหลือ และให้กำลังใจในช่วงดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูล

ประ โยชน์และคุณค่าของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณบิดา มารดา ที่สั่งสอนให้เป็นผู้มีศีล สมาธิ ปัญญาตั้งมั่นอยู่ในศีลธรรมอันดีงามเสมอมา และบูรพาจารย์ ที่ให้การศึกษอบรมตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ศุภวัฒน์ จินใจ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
สมมติฐานของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	6
แนวคิดในการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	11
แนวคิดในการแจกถูกและสะกดคำภาษาไทย	12
แนวคิดเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ	23
แนวคิดในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	27
แนวคิดเกี่ยวกับการสังเกตพฤติกรรมนักเรียน	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	36
งานวิจัยในประเทศ	36
งานวิจัยต่างประเทศ	38
3 วิธีดำเนินการวิจัย	41
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	41
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	41
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ.....	42
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	47

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
รูปแบบการวิจัย.....	47
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	54
การวิเคราะห์ข้อมูล	54
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	55
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	64
ความมุ่งหมายของการวิจัย	64
สมมติฐานของการวิจัย	64
วิธีดำเนินการวิจัย	65
สรุปผลการวิจัย	66
อภิปรายผล	67
ข้อเสนอแนะ	69
บรรณานุกรม	70
ภาคผนวก	77
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ	78
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ	80
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ	84
ภาคผนวก ง แผนการจัดการเรียนรู้	87
ภาคผนวก จ แบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำ	137

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ฉ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	190
ภาคผนวก ช แบบประเมินความสอดคล้องโดยผู้เชี่ยวชาญ.....	195
ภาคผนวก ซ แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน.....	201
ภาคผนวก ฌ ผลการประเมินความสอดคล้องโดยผู้เชี่ยวชาญ.....	205
ภาคผนวก ญ ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	211
ภาคผนวก ฎ การหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแจกลูก และสะกดคำ.....	213
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	219

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design	47
2 ค่าเฉลี่ยและร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	55
3 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	56
4 เปรียบเทียบประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	57
5 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	58
6 ค่าเฉลี่ยและร้อยละของคะแนนผลสัมฤทธิ์จากการทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	59
7 ค่าเฉลี่ย ร้อยละและผลต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์จากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	61
8 วิเคราะห์ผลการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	63
9 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของแบบฝึกทักษะ	206
10 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้	207
11 แสดงผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับจุดประสงค์การเรียนรู้	209
12 ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (B) รายข้อของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	212
13 แสดงผลการหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย จากการทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง	214
14 แสดงผลการหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย จากการทดลองแบบกลุ่มเล็ก	215

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
15 แสดงผลการหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย จากการทดลองภาคสนาม	216
16 แสดงผลการหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย จากการทดลองกลุ่มตัวอย่าง	217

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buriram Rajabhat University

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ เป็นเอกลักษณ์และมรดกทางวัฒนธรรมที่คนไทยทุกคนภาคภูมิใจ อีกทั้งยังมีความสำคัญกับวิถีชีวิตของคนไทยเป็นอย่างมากสำหรับการติดต่อสื่อสารให้มีความรู้ความเข้าใจตรงกัน ตลอดจนถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเชื่อ และประสบการณ์ต่าง ๆ และใช้เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาวิชาอื่น ๆ จากความสำคัญดังกล่าว คนไทยจึงจำเป็นต้องศึกษาภาษาไทย เพื่อให้มีความรู้ ทักษะ และความเข้าใจในภาษาไทยอย่างถูกต้อง สามารถนำความรู้ทางภาษาไปใช้ติดต่อสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การที่คนเราจะมีความรู้ความสามารถดังกล่าวได้นั้นจะต้องได้รับการฝึกฝนอย่างเพียงพอและต้องเริ่มฝึกฝนไปตั้งแต่ในวัยเด็ก

การเรียนการสอนภาษาไทยจึงมีความสำคัญมาก เพราะเป็นการเรียนการสอนภาษาของชาติ เป็นเครื่องมือสื่อสารทำความเข้าใจระหว่างคนในชาติและยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้วิชาการต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กัน ทั้งทักษะการรับเข้ามาคือ การอ่านและการฟังกับทักษะการถ่ายทอดออกไป คือ การพูดและการเขียนเป็นทักษะการของแสดงออกด้วยการแสวงหาความคิดเห็น ความรู้และประสบการณ์ โดยเฉพาะในช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 เป็นช่วงชั้นแรกของการศึกษาขั้นพื้นฐาน เด็กจำเป็นต้องพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อช่วยให้สามารถเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ได้รวดเร็วขึ้น ทักษะเหล่านี้ ได้แก่ ทักษะด้านการอ่านและการเขียน (กรมวิชาการ, 2544 : 1-10)

แนวคิดในการสอนภาษาไทยของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เพื่อให้สอดคล้องกับกระแสสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปโดยไม่เน้นการอ่านออกเขียนได้เพียงอย่างเดียว แต่จะเน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ใช้ภาษาในการแก้ปัญหาในการดำรงชีวิต ปัญหาของสังคม และเน้นการสอนภาษาในฐานะเครื่องมือของการเรียนรู้ เพื่อให้ นักเรียนสามารถแสวงหาความรู้ และพัฒนาตนเอง นอกจากนั้นยังต้องสอนภาษาเพื่อพัฒนาความคิด นักเรียนที่มีความคิดจะต้องมีประสบการณ์และประมวลคำมากพอที่จะสร้างความคิดได้ลึกซึ้ง และคิดได้อย่างชาญฉลาดรอบคอบ ขณะเดียวกันการสอนภาษาไทยจะต้องเน้นการรักภาษาไทยในฐานะเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ซึ่งนักเรียนจะต้องมีทักษะในการใช้ภาษาได้ถูกต้อง สละสลวยตามหลักภาษา รวมถึงการศึกษากฎมัญญาทางภาษาในท้องถิ่นต่าง ๆ ซึ่งการเรียนรู้จะประสบผลสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การจัดสภาพแวดล้อมในการเรียน ตลอดจนแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ล้วนมีความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะภาษาไทย ให้นักเรียนมีความรู้ ทักษะกระบวนการและคุณธรรมจริยธรรม (กรมวิชาการ, 2545 : 45)

การฝึกอ่านแจกลูกและสะกดคำภาษาไทยโดยการใช้แบบฝึกทักษะมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะแบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาไทย ให้นักเรียนมีทักษะทางภาษากงทน และมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดี เกิดความรู้ความเข้าใจจากการปฏิบัติจริง การสอนแจกลูกและสะกดคำเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับผู้เริ่มเรียน หากครูไม่ได้สอนแจกลูกสะกดคำแก่นักเรียนในระยะเริ่มเรียน นักเรียนจะขาดทักษะการประสมคำ เมื่ออ่านหนังสือมากขึ้นจะตบสน อ่านหนังสือไม่ออก เขียนหนังสือผิด ซึ่งเป็นปัญหามากของเด็กนักเรียนไทยในปัจจุบัน ผลจากการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ย่อมส่งผลกระทบต่อวิชาอื่น ๆ ด้วย

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญคือ วิธีการสร้างและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณลักษณะต่าง ๆ ที่ต้องการในยุคโลกาภิวัตน์ เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นเรื่องที่ต้องสอดคล้องกับความสามารถและความต้องการของตนเอง ได้พัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ ซึ่งแนวคิดในการจัดการศึกษาเป็นแนวคิดที่มีรากฐานจากปรัชญา ทฤษฎีการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่ได้พัฒนาอย่างต่อเนื่องยาวนาน และเป็นแนวทางที่กล่าวว่า สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะตามต้องการอย่างได้ผล (วัฒนาพร ระเบียบทุกซ์, 2542 : 4)

จากคะแนนผลการประเมินความรู้ระดับชาติ (National Test) ของโรงเรียนบ้านดอนนโคกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในปีการศึกษา 2549 พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 43.89 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2, 2549 : 74) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ต่ำ เป็นผลมาจากปัญหาในการอ่านไม่ออกและการเขียนผิดของนักเรียน จากประสบการณ์ในการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของผู้วิจัย ปัญหาที่พบบ่อยในการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้แก่ การอ่านและการเขียน วิธีที่จะทำให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้ก็คือ การฝึกแจกลูกและสะกดคำซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการอ่านและการเขียน และเป็นกระบวนการเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกซ้ำ ทบทวนบ่อย ๆ จะทำให้ผู้เรียนจำได้ อ่านและเขียนได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว

จากความสำคัญของแบบฝึกที่เป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัด

การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงประสิทธิภาพการเรียนรู้ และเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสอดคล้องกับความต้องการของหลักสูตรต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

สมมติฐานของการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังจากที่เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการแจกลูก และสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ได้วิธีการพัฒนาทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มโรงเรียน โนนเจริญ ได้แก่ โรงเรียนชุมชนบ้าน โนนเจริญ โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ โรงเรียนบ้านหนองแวง และ โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง 9 อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 6 ห้องเรียน รวม 152 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาวีรรัมย์ เขต 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 30 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ แบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550

4. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ คำพื้นฐานภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 50 คำ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนาแบบฝึกทักษะ หมายถึง กระบวนการในการผลิตและพัฒนาแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย อย่างเป็นระบบและเป็นขั้นตอนตามหลักวิชาการ เพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน

2. การแจกลูก หมายถึง การออกเสียงคำที่ประสมด้วยเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด โดยมีเสียงพยัญชนะต้นเป็นเสียงหลักแล้วเปลี่ยนเสียงสระไปตามลำดับ หรือเปลี่ยนเสียงตัวสะกดไปที่สระมาตรา หรือการออกเสียงคำที่ประสมด้วยพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด โดยมีเสียงสระเป็นเสียงหลักแล้วเปลี่ยนเสียงพยัญชนะต้นหรือตัวสะกด

3. การสะกดคำ หมายถึง การออกเสียงตามพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดและตัวการันต์มาประสมกันให้มีความหมายที่ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 และสามารถนำคำดังกล่าวไปใช้ในชีวิตประจำวัน

4. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนมีบทบาทในการสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยครูมีหน้าที่แนะนำ สร้างบรรยากาศ ส่งเสริม และสนับสนุนในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

5. กลุ่มโรงเรียนโนนเจริญ หมายถึง โรงเรียนเครือข่ายกลุ่มโรงเรียนเดิมมี 4 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนชุมชนบ้านโนนเจริญ โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ โรงเรียนบ้านหนองแวง และ

โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง 9 อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

6. โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนบ้านถนนโลกใหญ่ กลุ่มโรงเรียนโนนเจริญ
อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

7. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านถนนโลกใหญ่
กลุ่มโรงเรียนโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
ซึ่งกำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 30 คน

8. แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การแจกลูก
และสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของครูอย่างมีระบบแบบแผนเป็นลายลักษณ์อักษร
เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ไปสู่จุดหมายปลายทางที่กำหนด โดยประกอบด้วย สาระการเรียนรู้
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้
สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน

9. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบการแจกลูกและ
สะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

10. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนของผู้เรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

11. การสังเกต หมายถึง การใช้ประสาทสัมผัสทุกอย่างเพื่อค้นหาพฤติกรรมนักเรียน
ขณะดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

12. ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะที่
ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเกณฑ์โดยกำหนดเป็นดังนี้

12.1 80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดที่ได้จาก
การทำแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำ แต่ละชุด

12.2 80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดที่ได้จาก
การทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยการพัฒนาแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. แนวคิดในการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
3. แนวคิดในการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย
4. แนวคิดเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ
5. แนวคิดในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. แนวคิดเกี่ยวกับการสังเกตพฤติกรรมนักเรียน
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 7.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

กรมวิชาการ (2544 ข : 3-6) กล่าวถึงความสำคัญของภาษาไทยไว้ดังนี้

1. ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เมื่อคนเรามีความคิด ความรู้สึก มีอารมณ์ มีความต้องการที่จะถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก เราก็จะใช้ภาษาในการสื่อความหมาย ไปสู่คนอื่นได้โดยการพูด การเขียน รวมทั้งใช้ภาษาทำความเข้าใจเรื่องราวด้านความคิด ความรู้สึก ความต้องการกับผู้อื่น ได้ด้วยการฟัง การอ่านและการดู
2. ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ ความรู้และประสบการณ์อันมีคุณค่าของ บรรพบุรุษ ได้บันทึกและบอกเล่าต่อ ๆ กันมา คนรุ่นหลังสามารถแสวงหาความรู้เหล่านั้นได้โดย การฟัง การอ่าน และการดูจากบุคคล จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ภาษาจะช่วยพัฒนาสติปัญญา กระบวนการคิด การวิเคราะห์ การวิจารณ์ จนเกิดเป็นคนรุ่นใหม่ ภาษายังเป็นเครื่องมือในการรับ และถ่ายทอดวัฒนธรรม ค่านิยม คุณธรรม และจริยธรรมที่พึงประสงค์จากคนรุ่นก่อนและจาก สังคมเพื่อปลูกฝังและหล่อหลอมให้เป็นผู้มีคุณลักษณะที่เหมาะสมตามที่สังคมคาดหวัง

3. ภาษาเป็นเครื่องมือเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน การอยู่ร่วมกันเป็นสังคมที่มีสันติสุขนั้น สมาชิกมีความเข้าใจอันดีต่อกัน การใช้ภาษาสื่อความหมายให้ชัดเจนย่อมจะก่อให้เกิดความเข้าใจที่ดีต่อกัน เกิดความร่วมมือของคนในสังคม ไม่สร้างปัญหาและความแตกแยกในสังคมและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

4. ภาษาเป็นเครื่องมือสร้างเอกภาพของชาติ สังคมจะเป็นปึกแผ่นมั่นคง คนในสังคมจะต้องมีความผูกพันต่อกันเป็นพวกพ้องเดียวกัน เพราะคนไทยมีภาษาไทยเป็นภาษากลาง ยึดเหนี่ยวผูกพันให้เป็นเชื้อชาติเดียวกัน เกิดความเป็นเอกภาพของชาติ เป็นพลังทำให้เกิดความปรองดองและร่วมมือกันที่จะพัฒนาชาติไทยให้เจริญก้าวหน้ามั่นคงต่อไป

5. ภาษาไทยเป็นเครื่องมือช่วยจรรโลงใจ เป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่ต้องการ ได้รับความจรรโลงใจในชีวิตอยู่เสมอ เช่น วัยเด็กก็ต้องการเสียงहे่กล่อมเมื่อโตขึ้นก็ฟังเสียงเพลง ฟังนิทาน นิยาย บทกวี บันเทิงคดี คำอวยพร สุภาษิต ฯลฯ ซึ่งผู้ประพันธ์ได้เลือกสรรถ้อยคำอันประณีตไพเราะ และมีข้อคิดลึกซึ้งมาเรียงร้อยให้เกิดความจรรโลงใจแก่ผู้อ่านและผู้ฟัง

สรุปได้ว่า ทักษะการฟัง การดู การอ่าน การเขียน และการพูด มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่คนไทยจะต้องเรียนรู้และใช้ทักษะดังกล่าวได้ดีมีประสิทธิภาพ เพื่อความสามารถในการสื่อสารกับคนในชาติ และเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพ รวมถึงเป็นการอนุรักษ์ความเป็นไทย

คุณภาพของผู้เรียน

กรมวิชาการ (2544 ข : 9 - 15) กล่าวถึงคุณภาพของผู้เรียนภาษาไทย เมื่อจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ดังนี้

1. สามารถใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างดี
2. สามารถ อ่าน เขียน ฟัง ดู และพูด ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. มีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล และคิดเป็นระบบ
4. มีนิสัยรักการอ่าน การเขียน การแสวงหาความรู้และใช้ภาษาในการพัฒนาตนเอง และสร้างสรรค์งานอาชีพ
5. ตระหนักในวัฒนธรรมการใช้ภาษาและความเป็นไทย ภูมิใจและชื่นชมในวรรณคดีและวรรณกรรมซึ่งเป็นภูมิปัญญาของคนไทย
6. สามารถนำทักษะทางภาษาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ และถูกต้องตามสถานการณ์และบุคคล
7. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และสร้างความสามัคคีในความเป็นชาติไทย
8. มีคุณธรรม จริยธรรม วิสัยทัศน์ โลกทัศน์ที่กว้างไกลและลึกซึ้ง

สรุปได้ว่า หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถใช้ทักษะการอ่าน เขียน ฟัง คิดและพูดเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่องกันทุกช่วงชั้น

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

กรมวิชาการ (2545 : 17-30) กล่าวถึง สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ 5 สาระ 6 มาตรฐานการเรียนรู้ โดยสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กำหนดสัญลักษณ์แทนภาษาไทย คือ “ท” ดังนี้

สาระที่ 1 : การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 : การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 : ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงาน การศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 : การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 : สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 : หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท 4.1 : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

มาตรฐาน ท 4.2 : สามารถใช้ภาษาแสวงหาความรู้ เสริมสร้างลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ และความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม อาชีพ สังคม และชีวิตประจำวัน

สาระที่ 5 : วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 : เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

สรุปได้ว่า หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้กำหนดสาระการเรียนรู้ไว้ 5 สาระ กับ 5 มาตรฐานการเรียนรู้โดยใช้สัญลักษณ์แทนภาษาไทย คือ “ท”

กระบวนการจัดการเรียนรู้

กรมวิชาการ (2545 : 22 – 24) กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้ให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้สอนจะต้องศึกษาวิเคราะห์ จุดหมายของหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย รวมทั้งเอกสารประกอบหลักสูตรที่เกี่ยวข้องเพื่อวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในส่วนของบทบาทของผู้สอนจะต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากผู้บอกความรู้แก่ผู้เรียนเป็นผู้สนับสนุนเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมายแก่ผู้เรียน โดยดำเนินการ ดังนี้

1. เลือกรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนต้องเลือกรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และเหมาะสมกับผู้เรียน เช่น กิจกรรมการเรียนรู้แบบทดลอง แบบโครงงาน แบบศูนย์การเรียน แบบสืบสวนสอบสวน แบบอภิปราย แบบสำรวจ แบบร่วมมือ เป็นต้น

2. ทัดค้นเทคนิคกลวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนสามารถคิดค้นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบอื่น ๆ และนำมาใช้ได้อย่างเหมาะสมกับปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความรู้ ความสามารถด้านเนื้อหา ความสนใจและวัยของผู้เรียน ความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ แต่ละช่วงชั้น เวลา สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสภาพแวดล้อมของโรงเรียนและชุมชน

3. จัดกระบวนการเรียนรู้ การจัดกระบวนการเรียนรู้มีหลายรูปแบบ ผู้สอนสามารถเลือกนำมาใช้หรือปรับใช้ โดยคำนึงถึงสภาพและลักษณะของผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้อย่างมีความสุข ดังนี้

3.1 การจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน เป็นการจัดประสบการณ์ตรงให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติเหมือนกับการทำงานในชีวิตจริง ให้รู้วิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเองอย่างเป็นระบบ รู้จักวิธี การวางแผน คิดวิเคราะห์ ประเมินผลการปฏิบัติงานได้ด้วยตนเอง และฝึกการเป็นผู้นำ และผู้ตามลักษณะของโครงงาน เป็นเรื่องของการศึกษา ค้นคว้าทดลอง ตรวจสอบ สมมติฐาน โดยอาศัยการศึกษาวิเคราะห์ ใช้ทักษะกระบวนการ

3.2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ เป็นวิธีการหรือพฤติกรรมที่จะช่วยให้การดำเนินงานเป็นกลุ่มเป็น ไปอย่างมีประสิทธิภาพ คือ ได้ผลงาน ความรู้สึก และความสัมพันธ์ที่ระหว่างผู้ร่วมงาน ลักษณะของการสอนแบบนี้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้อย่างทั่วถึง ชี้กลุ่มเป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญ และให้ผู้เรียนได้ปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ช่วยให้เกิดการเรียนรู้พฤติกรรมของตนเองและผู้อื่น ผู้เรียนค้นหาคำตอบได้ด้วยตนเองจนสามารถนำความรู้ ความเข้าใจจากการปฏิบัติงาน ไปใช้ในชีวิตประจำวันและอยู่ในสังคม ได้อย่างสันติสุข

3.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความคิด มีวิธีการหลากหลาย วิธีการหนึ่งคือ การใช้คำถาม การตั้งคำถาม โดยใช้หมวดความคิด 6 ใบ เป็นการใช้คำถามอย่างสร้างสรรค์ กิจกรรมที่พัฒนาทักษะความคิดในการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้สอนจะต้องใช้คำพูด และวิธีการต่าง ๆ กระตุ้นให้นักเรียนคิดลงมือปฏิบัติ ประเมิน ปรับปรุง แก้ไข พัฒนางานของตนเอง มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เช่น กิจกรรมการอภิปราย การวิเคราะห์ การวิจารณ์ การค้นคว้า การทำโครงการ ฯลฯ นอกจากนี้ผู้สอนยังต้องสอดแทรกคุณธรรม ในกระบวนการคิดควบคู่ไปด้วย เช่น ความรับผิดชอบ ความอดทน ความเพียรพยายาม นอกจากนี้ควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนใช้ความคิดอย่างมีวิจารณญาณในการแก้ปัญหา การตัดสินใจ การวางแผนดำเนินชีวิตในอนาคต เพื่อให้อยู่ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีความสุข

3.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง ตลอดจนชุมชนมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถภาพในการใช้ภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ด้วยการจัดกิจกรรมในห้องเรียน ในโรงเรียนและชุมชน เช่น การเล่าเรื่อง การอภิปราย การวิจารณ์ การโต้เถียง การคิดสายมือ การเขียนเรียงความ การทำโครงการ การประกวดการอ่าน การศึกษาค้นคว้า การแข่งขันตอบคำถาม การอ่านทำนองเสนาะ

3.5 การพัฒนาการเรียนรู้หลักการใช้ภาษา จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจธรรมชาติของภาษาและวัฒนธรรมการใช้ภาษาไทยเกิดความตระหนักว่าภาษามีความสำคัญและมีพลังกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้หลักการทางภาษา จึงเป็นต้องจัดควบคู่และสัมพันธ์กับกิจกรรมพัฒนาทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทุกกิจกรรม

3.6 การพัฒนาการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรม เป็นการเรียนรู้เรื่องราวที่สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของคนไทยในยุคสมัยต่างๆ และเป็นการปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดความซาบซึ้งในสุนทรียภาพของภาษาไทยเพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิต โดยปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน การจัดกิจกรรมจึงควรเน้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะภาษาเพื่อเรียนรู้เนื้อหาสาระด้วยการอ่านพิจารณา วิเคราะห์ วิจารณ์ ประเมินค่าวรรณกรรมและวรรณคดีอย่างมีเหตุผล มีการนำเสนอ ความเข้าใจ ความซาบซึ้ง ข้อคิดและประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ เช่น การรายงาน การจัดแสดง การสร้างสรรค์วรรณกรรมทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง ฯลฯ ทั้งนี้ จะเกิดผลทำให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่านและการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเป็นแนวทางในการผลิตผลงานเพื่อพัฒนาตนเองและสังคม

3.7 การพัฒนาการเรียนรู้ภูมิปัญญาทางภาษา ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวิถีชีวิต และ ศิลปะการใช้ภาษาของคนในท้องถิ่น การจัดกิจกรรมจำเป็นต้องให้ผู้เรียนใช้ทักษะทางภาษา เพื่อ การเรียนรู้ เช่น การสัมภาษณ์ การรายงาน การทำโครงการ การจัดแสดง เป็นต้น โรงเรียนและ ชุมชนจะต้องร่วมกันจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น เพื่ออนุรักษ์และพัฒนา ภูมิปัญญาทางภาษา

วิธีการที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ผู้สอนสามารถนำมาใช้ได้อย่างกว้างขวาง โดยใช้เทคนิค วิธีการอย่างหลากหลายที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและ เรียนอย่างมีความสุขทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อมของผู้เรียนและธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ ที่เรียนเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

แนวคิดในการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

กรมวิชาการ (2546 : 21) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ไว้ดังนี้

1. มุ่งหวังให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้เพียงอย่างเดียว หากมุ่งหวังให้นักเรียน นำความรู้ความสามารถไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง สื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพ ใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้กลุ่มสาระอื่น ๆ และใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารได้เป็น อย่างดี รวมทั้งรักษาภาษาไทยไว้ในฐานะที่เป็นสมบัติของชาติด้วย
2. ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐานที่กำหนด มีองค์ประกอบ ที่สำคัญ 3 ด้าน คือ ความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยม สาระการเรียนรู้ ที่กำหนดถือเป็นสาระแกนกลางที่ทุกคนจะต้องเรียน
3. สาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้กำหนดตามสาระหลักทั้ง 5 หัวข้อ ได้แก่ การอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด หลักการใช้ภาษา วรรณคดีและวรรณกรรมในการนำไปใช้ จัดการเรียนการสอนจริงครูผู้สอนต้องจัดในลักษณะบูรณาการ ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ตาม ธรรมชาติของภาษาไทยที่สะดวกและเหมาะสมมาก คือ การใช้วรรณคดีหรือวรรณกรรมเป็นแกน
4. ธรรมชาติภาษาไทยเป็นเรื่องของทักษะ ซึ่งจะแยกเนื้อหาสาระของทักษะแต่ละ ชั้นปีโดยเด็ดขาดไม่ได้จำเป็นต้องมีกระบวนการฝึกทักษะต่าง ๆ ให้ต่อเนื่องกันไป เช่น การอ่านแจกลูกสะกดคำในมาตราต่าง ๆ การจับใจความ การเลือกใช้คำให้ตรงมาตรา การเขียน เรื่องแสดงความรู้ ความคิด ประสบการณ์ ความรู้สึก ความต้องการ จินตนาการ การนำความรู้จาก การอ่านไปใช้ในการตัดสินใจ การแก้ปัญหาและการดำเนินชีวิต ฯลฯ จำเป็นต้องสอนทุกชั้น เพราะเป็นเรื่องของทักษะทางภาษา แต่ละชั้นจะมีเนื้อหาในการฝึกทักษะที่เพิ่มความซับซ้อน

และยากมากขึ้น เช่น จำนวนคำเพิ่มขึ้น ประโยคที่ใช้จะยาวและซับซ้อนขึ้น เรื่องที่นำมาให้อ่าน จะยาวมากขึ้น มีเหตุการณ์หลายเหตุการณ์ มีการฝึกการคิดในระดับที่สูงขึ้น ส่วนวาทภาษาที่ใช้ มีหลากหลายรูปแบบ และใช้ภาษาอย่างมีศิลปะมากขึ้น เป็นต้น การจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทยให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรนั้นจะต้องให้ผู้เรียนเกิดทักษะที่สำคัญ ๆ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการคิด ด้วยเหตุที่ภาษาเป็นตัวแทนของบุคคล ภาษา จึงสะท้อนความคิด ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม มรรยาท ฯลฯ ของบุคคล ครูมีหน้าที่ชัดเจน ให้ศิษย์เป็นคนดีมีคุณภาพของสังคม ครูจึงต้องปลูกฝังความคิด ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม ฯลฯ ที่พึงประสงค์ ตลอดจนควรปลูกฝังวัฒนธรรมในการใช้ภาษาของไทย ซึ่งเป็นภาษาที่สะท้อน สังคมที่มีสัมมาคารวะ มีน้ำใจ มีความโอบอ้อมอารี เห็นอกเห็นใจและเกรงใจกัน การใช้อาจา สุภาพนุ่มนวล เป็นวัฒนธรรมการใช้ภาษาของไทยให้แก่ศิษย์ด้วย

แนวคิดในการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย

การแจกลูกและการสะกดคำ เป็นกระบวนการขั้นพื้นฐานของการนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และเสียงตัวสะกดมาประสมเสียงกันทำให้ออกเสียงคำต่าง ๆ ที่มีความหมายใน ภาษาไทย การแจกลูกและการสะกดคำบางครั้งเรียกรวมกันว่า “การแจกลูกและสะกดคำ” เพราะ ในการสอนแจกลูกและสะกดคำจะดำเนินการไปด้วยกันอย่างประสมกลมกลืน เพื่อให้นักเรียนได้ หลักเกณฑ์ทางภาษาทั้งการอ่านและการเขียนไปพร้อม ๆ กัน

ความหมายของการแจกลูก

กรมวิชาการ (2546 : 134-135) ได้กล่าวถึง ความหมายของการแจกลูกไว้ว่า การแจกลูกมีความหมายเป็น 2 นัย ดังนี้

นัยแรก หมายถึง การแจกลูกในมาตราตัวสะกดแม่ ก กา กง กน กม เกย เกอว กก กค และแม่กบ การแจกลูกจะเริ่มต้นจากการสอนให้จำและออกเสียงพยัญชนะ และสระให้ได้ ก่อนจากนั้นจะแจกลูกในมาตราแม่ ก กา (ไม่มีเสียงสะกด) จะใช้การสะกดไปที่ละคำไล่ไป ตามลำดับของสระแล้วจึงอ่านโดยไม่สะกดคำ นักเรียนจะต้องอ่านคำในมาตราตัวสะกด จึงเรียกว่า แจกลูกสะกดคำ นักเรียนจะต้องอ่านคำในมาตราตัวสะกดให้คล่องตามลำดับแม่ ก กา แม่กง แม่กน แม่กม แม่เกย แม่เกอว แม่กก แม่กค และแม่กบ จากนั้นจะอ่านเป็นเรื่อง เพื่อประยุกต์ หลักการอ่านไปสู่การอ่านคำที่เป็นเรื่องอย่างหลากหลาย นักเรียนอ่านบ่อย อ่านมากก็อ่านได้เก่ง

นัยที่สอง หมายถึง การเทียบเสียงเป็นการแจกลูกวิธีหนึ่ง เมื่อนักเรียนอ่านคำได้ แล้วให้นำรูปคำมาแจกลูกโดยการเปลี่ยนพยัญชนะต้นหรือพยัญชนะท้าย เช่น บ้าน ก้าน รั้น ป่าน ค้าน ถ้าน เป็นต้น หลักการเทียบเสียงวิธีนี้มีหลักดังนี้คือ

- 1.ให้อ่านสระเสียงยาวก่อนสระเสียงสั้น
- 2.นำคำที่มีความหมายมาสอน
- 3.เปลี่ยนพยัญชนะที่เป็นพยัญชนะต้นและพยัญชนะเสียงท้าย
- 4.นำคำที่อ่านมาจัดแผนภูมิการอ่าน เช่น

กา มา พา ยา ลา
 คำ ม้า ช้า ล้า น้ำ
 บ้าน ก้าน ป้าน ร้าน ค้าน
 คาง กาน กาย คาว คาค

วิธีการอ่านไม่สะกดคำให้อ่านเป็นคำตามสูตรของคำ เช่น อ่าน กา สูตรของคำ

คือ - 1 นำพยัญชนะมาเติมและอ่านเป็นคำ

สรุปได้ว่า การแจกถูกเป็นการออกเสียงคำที่ประกอบด้วยพยัญชนะและสระรวมทั้งการผันวรรณยุกต์ที่แยกตามอักษรกลาง อักษรสูง อักษรต่ำ และตัวสะกดโดยมีเสียงสระเป็นหลักแล้วเปลี่ยนเสียงพยัญชนะต้นหรือเสียงตัวสะกด

ความหมายของการอ่านสะกดคำ

กรมวิชาการ (2546 : 135) ได้ให้ความหมายของการอ่านสะกดคำไว้ว่า การอ่านสะกดคำ หมายถึง การอ่านโดยนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำอ่าน การอ่านสะกดคำจะต้องให้นักเรียนสังเกตรูปคำพร้อม ๆ กับการอ่านสะกดคำและการเขียนครูจะต้องให้อ่านสะกดคำแล้วเขียนคำพร้อม ๆ กัน การสะกดคำจึงนำคำที่มีความหมายมาสอน เมื่อสะกดคำจนจำคำได้แล้วต่อไปจะต้องไม่ใช้วิธีการสะกดคำ เพราะการสะกดคำจะเป็นเครื่องมือการอ่านคำใหม่ จึงให้อ่านเป็นคำโดยไม่สะกดคำ มิฉะนั้นนักเรียนจะอ่านจับใจความไม่ได้และอ่านได้ช้า

เพราะฉะนั้น ความหมายของการอ่านสะกดคำ หมายถึง การอ่านโดยการนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์และตัวสะกดมาประสมเป็นคำอ่าน และให้นักเรียนสังเกตรูปคำพร้อม ๆ กับการอ่านสะกดคำ และการเขียน จะช่วยให้นักเรียนอ่านคำได้ด้วยตนเองเมื่อพบคำใหม่

ความหมายของการเขียนสะกดคำ

นักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ ดังนี้

วีระศักดิ์ ปิตตลาพิทร์ (2540 : 12) ได้ให้ความหมายของ การเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำ คือ การจัดเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ให้เป็นคำที่มีความหมายถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 และสามารถนำคำดังกล่าวไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ณัฐพงศ์ สวางค์ดุษ (2542 : 20) ได้ให้ความหมายของ การเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และตัวการันต์ เรียงตามลำดับได้อย่างถูกต้อง และมีความหมายตรงตามพจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 และสามารถนำคำที่เขียนได้ไปใช้ประโยชน์และสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

วรรณิ โสมประบุร (2542 : 156) ได้ให้ความหมายของ การเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง วิธีเขียนคำตามลำดับตัวอักษรภายในคำหนึ่ง ๆ เพื่อออกเสียงได้ชัดเจน และสื่อความหมายได้ตามที่ผู้เขียนต้องการ

บัณฑิตา แจ้งจบ (2545 : 8) ได้ให้ความหมายของ การเขียนสะกดคำไว้ว่า การนำพยัญชนะต้นมาประสมกับสระและวรรณยุกต์ บางตัวมีตัวสะกดตรงมาตรา คือ มีพยัญชนะใช้สะกดตัวเดียว และไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด คือ มีพยัญชนะตัวสะกดใช้หลายตัวหรือบางคำมีทั้งตัวสะกดและตัวการันต์

สฤณา เลิกนอก (2545 : 16) ได้ให้ความหมายของ การเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง วิธีการจัดเรียงลำดับพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ภายในคำนั้น ๆ ให้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน รู้หลักเกณฑ์ในการเขียน และเขียนคำนั้นได้ถูกต้อง

มนัสวาท ไชยคารา (2546 : 28) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำคือ การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของคนเรามาเป็นตัวหนังสือ เพื่อเป็นการสื่อความหมายให้บุคคลอื่นได้เข้าใจความรู้สึกของคน และการเขียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตได้ด้วย

สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำ เป็นการนำเอาพยัญชนะต้นมาประสมกับสระและวรรณยุกต์ ตัวสะกด ได้อย่างถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 และสามารถนำคำที่เขียนได้ไปใช้ประโยชน์และสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบุลย์ (2540 : 166) กล่าวถึง ความสำคัญของการเขียนสะกดคำสรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญ เพราะการเขียนหนังสือผิดเป็นการบ่งบอกว่าผู้นั้นไม่สนใจในการใช้ภาษา

วรรณิ โสมประบุร (2542 : 156) กล่าวถึง ความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียนอย่างหนึ่ง เพราะเด็กต้องรู้จักสะกดคำได้ถูกต้องก่อน จึงสามารถเขียนเป็นประโยคและเรื่องราวได้ ถ้าเด็กเขียนสะกดคำไม่ได้ กล่าวคือสื่อสารกันไม่ได้นั่นเอง ดังนั้น การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องนับว่าเป็นสิ่งสำคัญมากในการเขียน เด็กควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเสียแต่เริ่มเรียนคำ เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็น

ในชีวิตประจำวัน และช่วยให้เด็กใช้คำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง

พรชญา พรหมหิตาทร (2542 : 12) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำหรือการเขียนสะกดการันต์เป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะนอกจากจะสื่อความหมายได้ถูกต้องแล้ว ยังช่วยให้เกิดผลดีต่อผู้เขียนข้อความนั้นได้ถูกต้องและผู้เขียนเองก็เกิดความมั่นใจในตัวเอง สามารถอธิบายและถ่ายทอดแนวคิดให้ผู้อื่นเข้าใจได้รวดเร็วและถูกต้อง

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการเขียนสะกดคำมีความสำคัญที่สุดในการสื่อความหมายด้วยวิธีเขียนและเพิ่มพูนทักษะในการเขียน การเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่เขียนได้ถูกต้อง และจะทำให้ผู้เขียนมั่นใจในการเขียนของคนมากยิ่งขึ้นและในขณะเดียวกันประสิทธิภาพของการเขียนก็เพิ่มมากขึ้นด้วย

ปัญหาของการเขียนสะกดคำ

สาเหตุที่นักเรียนเขียนคำผิด

กรมวิชาการ (2545 : 23) ได้กล่าวถึง สาเหตุสำคัญที่ทำให้สะกดผิด คือ

1. การละเลยไม่ตระหนักในความสำคัญของการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง
2. ขาดการสังเกตจนทำให้แนวเทียบผิด ซึ่งการสังเกตจะช่วยให้สรุป

หลักเกณฑ์ในการสะกดคำให้ถูกต้องได้

วรรณิ โสภประยูร (2542 : 157) ได้กล่าวว่า ลักษณะคำยากซึ่งเป็นคำที่นักเรียนส่วนมากเขียนผิดนั้น สาเหตุที่เขียนผิดสรุปได้ ดังนี้

1. นักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับคำผิด โดยเห็นแบบอย่างที่สะกด

คำผิด

2. นักเรียนไม่รู้หลักภาษา เช่น ไม่รู้ประวิสรรชนีย์ เป็นต้น
3. นักเรียนไม่ทราบความหมาย เพราะคำไทยมีคำพ้องเสียง
4. นักเรียนฟังไม่ชัด เพราะคำไทยมีคำควบกล้ำ เช่น คราว คลอง ทรง

กลอง กรอง

5. นักเรียนไม่สามารถถ่ายทอดคำตามเสียงของคำที่มาจากภาษาอังกฤษซึ่งเขียนแตกต่างกันได้ เช่น ซอร์ค ด็อกเตอร์ แท็กซี่

6. นักเรียนได้ใช้คำที่มี ร ล ว ไม่ถูก เช่น ราว - ลาว , ราด - ลาด

สรุปได้ว่า ปัญหาของการเขียนสะกดคำผิด มีสาเหตุมาจากตัวผู้เขียน เขียนตัวสะกดผิดซึ่งมีสาเหตุแตกต่างกันออกไป เช่น ใช้แนวเทียบผิด มีประสบการณ์ในด้านการเขียนผิด ไม่รู้หลักภาษา เป็นต้น นอกจากนั้นยังมีสาเหตุจากสิ่งแวดล้อมภายนอก เช่น การโฆษณาสินค้า สื่อมวลชน ป้ายโฆษณาสินค้าต่าง ๆ

ความสำคัญของการแจกลูกและสะกดคำ

กรมวิชาการ (2546 : 134) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการแจกลูกและสะกดคำ

ไว้ว่า

1. การสอนแจกลูกและสะกดคำเป็นเรื่องจำเป็นมากสำหรับผู้เริ่มเรียน นักเรียนจะขาดหลักเกณฑ์การประสมคำ ทำให้เมื่ออ่านหนังสือมากขึ้นจะสับสน อ่านหนังสือไม่ออก เขียนหนังสือผิด ซึ่งเป็นปัญหามากของเด็กนักเรียนไทยในปัจจุบัน ผลจากการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ย่อมกระทบต่อการเรียนวิชาอื่น ๆ ด้วย

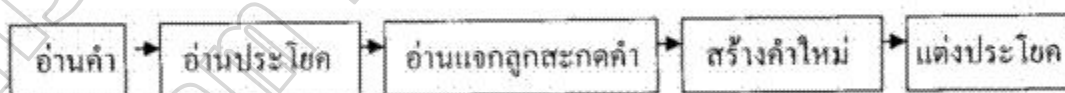
2. การอ่านเป็นเครื่องมือสำหรับการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

3. การอ่านแจกลูกและสะกดคำจะช่วยให้ นักเรียนประสมคำอ่าน และสามารถอ่านหนังสือได้ด้วยตนเอง

4. การสอนอ่านแจกลูกและสะกดคำควรสอนในช่วงที่นักเรียนยังอ่านหนังสือไม่แตกฉานประมาณช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 แต่ไม่ได้หมายความว่าต้องถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หากนักเรียนอ่านได้แล้ว การแจกลูกและสะกดคำก็ไม่จำเป็นต้องทำต่อไป

แนวการจัดการเรียนการสอนแจกลูกและสะกดคำ

กรมวิชาการ (2546 : 138-143) การสอนอ่านแจกลูกและสะกดคำเป็นพื้นฐานสำคัญของการอ่านและการเขียน เพราะเป็นหลักการนำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และตัวสะกดมาประสมกัน และในการสอนการอ่านจะคำนึงไปด้วยกัน จึงมีผู้เรียกรวมกันว่า “ การอ่านแจกลูกสะกดคำ ” การดำเนินการสอนอ่านแจกลูกทำได้หลายลักษณะ แล้วแต่ครูเห็นสมควร ในที่นี้จะขอยกตัวอย่างการสอนอ่านแจกลูกสะกดคำแบบผสมผสานกับการอ่านคำใหม่ในบทเรียน ครูสามารถจะดำเนินการสอน ได้ตามขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 อ่านคำ

การอ่านเป็นคำและให้นักเรียนรู้ความหมายของคำที่อ่าน ควรเริ่มสอนได้ตั้งแต่อนุบาล 3 นักเรียนจะได้ฝึกจำคำ ฝึกสังเกตรูปคำ เช่น คำว่า ฉันท พื น้อย พ่อ แม่ เพื่อน โรงเรียน เป็นต้น ในระยะนี้นักเรียนจะจำคำและจับคู่คำกับภาพเพื่อแสดงความหมายของคำได้ ครูอาจให้นักเรียนนำคำที่อ่านแต่งประโยคปากเปล่าได้ การสอนอ่านเป็นคำ จะสอนได้ระยะหนึ่ง แต่เมื่อเรียนมากขึ้น นักเรียนจะสับสน ไม่อาจจำรูปคำที่อ่านได้ จึงควรเริ่มสอนแจกลูกสะกดคำ

ขั้นที่ 2 อ่านประโยค

การสอนภาษาควรให้นักเรียนอ่านข้อความประโยคสั้น ๆ เพื่อให้สัมพันธ์กับภาษาพูดในชีวิตประจำวัน และให้นักเรียนได้เห็นประโยชน์ของภาษาที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น

อา
อา มา หา คา
อา มา
อา พา มานี มา หา คา

แผนภูมิการอ่านข้างต้นนี้นำเสนอพอเป็นตัวอย่างการสอนอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คำและประโยคที่ง่ายและมีความหมายจะช่วยให้นักเรียนเรียนอย่างมีความหมาย ได้ประโยชน์และเห็นคุณค่าของเนื้อหาที่อ่าน

การสอนอ่านเป็นประโยคทำให้ได้ข้อความที่มีความหมายสมบูรณ์ ในการสอนครูสนทนาถึงความหมายของประโยคที่นักเรียนอ่านโดยใช้คำถาม เช่น

อาเป็นใคร (น้องของพ่อ)

อามาหาใคร (คา)

อาพาใครมาหาคา (มานี)

ฯลฯ

ขั้นที่ 3 อ่านแจกลูกสะกดคำ

เมื่อนักเรียนคุ้นเคยกับคำที่อ่านพอสมควรแล้ว ครูอาจให้สังเกตรูปคำที่อ่านโดยให้ครูอ่านคำที่ประสมสระอา เป็นการอ่านเป็นคำและการอ่านแจกลูกคำ ดังนี้

3.1 อ่านคำ

อา มา หา คา

3.2 อ่านสะกดคำ ครูนำอ่านสะกดคำ

อ - 1 - อา	ม - 1 - มา
ห - 1 - หา	ค - 1 - คา
อา มา หา คา	

อ่านว่า ออ - อา - อา มอ - อา - มา หอ - อา - หา ฯลฯ

3.3 ให้นักเรียนสังเกตรูปคำสระอา และตำแหน่งของสระอา โดยใช้คำถาม

ดังตัวอย่าง

สระอามีรูปร่างเหมือนอะไร ให้นักเรียนใช้นิ้วชี้เขียนรูปสระอาในอากาศ
สระอาอยู่ในตำแหน่งใดของพยัญชนะ ฯลฯ

3.4 ให้นักเรียนอ่านแบบแจกลูกคำ โดยครูนำอ่าน

ก - 1 - กา
ข - 1 - ขา
ค - 1 - คา
ง - 1 - งา
จ - 1 - จา
ช - 1 - ชา

ครูอาจใช้บัตรคำ ของเล่นประสมคำ เป็นสื่อประกอบการอ่าน

3.5 อ่านแจกลูกโดยไม่เห็นคำ อาจใช้วิธีออกเสียงพยัญชนะต้นและให้อ่านแจกลูก
สระอา โดยวาจา ดังนี้

ครูออกเสียง	ก	นักเรียนแจกลูก	ก - 1 - กา
"	ข	"	ข - 1 - ขา
"	ค	"	ค - 1 - คา
"	ง </td <td>"</td> <td>ง - 1 - งา</td>	"	ง - 1 - งา
"	จ	"	จ - 1 - จา
		ฯลฯ	

ขั้นที่ 4 สร้างคำใหม่

- 4.1 นักเรียนคิดหาคำที่ประสมสระอา ตามประสบการณ์
- 4.2 นักเรียนอาจเสนอคำต่างๆ เช่น ขา ยา ตา ทา นา
- 4.3 ถ้านักเรียนสามารถเขียนคำที่นำเสนอได้ ให้ออกมาเขียนที่กระดาน
หรือครูเขียนคำที่นักเรียนนำเสนอบนกระดานหน้าชั้น
- 4.4 นักเรียนอ่านคำและสะกดคำที่เขียนไว้บนกระดานหน้าชั้นอีกครั้ง

ขั้นที่ 5 แต่งประโยค

เป็นขั้นนำคำใหม่ไปใช้แต่งประโยค โดยให้นักเรียนนำคำที่คิดขึ้นไปแต่งประโยคตามความคิดของตนเอง นักเรียนอาจแต่งประโยคเป็น

อา หา ยา
อา ทา ซา
อา พา ตา ไป หา ยา
กา มี ตา
ตา กา สีดำ
ฯลฯ

การแต่งประโยคอาจแต่งด้วยวาจาหรือเขียนตามความเหมาะสม

ตัวอย่างการจัดกระบวนการเรียนรู้ดังกล่าวข้างต้นนี้เป็นเพียงข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในขั้นตอนการสอนอ่านแจกลูกคำเท่านั้น มิใช่ขั้นตอนการสอนภาษาไทยทั้งบทเรียน ขอให้ครูทำความเข้าใจให้ชัดเจนในเรื่องดังกล่าวนี้ด้วยต่อไปนี้จะขอยกตัวอย่างการสอนอ่านแจกลูกสะกดคำสำหรับคำที่มีลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1. คำที่มีสระอยู่บนหน้าพยัญชนะ เช่น เก ใจ ไป โต ฯลฯ ให้อ่านออกเสียงพยัญชนะก่อนสระเสมอ ดังนี้

ก - เ - เก	อ่านออกเสียงว่า	กอ - เอ - เก
จ - ไ - ใจ	"	จอ - ไอ - ใจ
ป - ไ - ไป	"	ปอ - ไอ - ไป
ค - โ - โต	"	คอ - โอ - โต

2. คำที่มีสระลดรูป หรือสระเปลี่ยนรูป เช่น ก้น คน ขวด เคน เค็ม ฯลฯ ต้องอ่านเสียงสระด้วยแม้ไม่เห็นรูปสระ เช่น

ก - ะ - น - กัน	อ่านออกเสียงว่า	กอ - อะ - นอ - กัน
ค - โ - ะ - น - คน	"	คอ - โอะ - นอ - คน
ค - เ - อ - น - เดิน	"	คอ - เออ - นอ - เดิน
ข - ะ - ้ว - น - ขวด	"	ขอ - อัว - นอ - ขวด
ข - แ - ะ - ง - แข็ง	"	ขอ - แอะ - งอ - แข็ง
ค - เ - ะ - ม - เค็ม	"	คอ - เอะ - มอ - เค็ม

การสอนแจกลูกสะกดคำ คำประเภที่มีสระลดรูป เปลี่ยนรูป ครูต้องให้นักเรียนสังเกตการเปลี่ยนรูปสระเมื่อคำนั้นมีตัวสะกด เช่น ข - แ - ะ - ง - แข็ง รูปวิสรรชนีย์ (ะ) จะเปลี่ยนเป็นไม้ไต่คู้ (̣)

3. คำควบกล้ำ เช่น กลอง ความ พราว อ่านตามรูปคำที่ปรากฏ

ก-ล-อ-ง	ออกเสียงว่า	กอ-ลอ-ออ-งอ-กลอง
ค-ว-า-ม	"	คอ-วอ-อา-มอ-ความ
พ-ร-า-ว	"	พอ-รอ-อา-วอ-พราว

4. อักษรนำ คำที่มี อ นำ หรือ ห นำ เช่น อยาก หนา หมอ อ่านได้สามแบบดังนี้
แบบที่ 1 อ่านเรียงตัวอักษรของคำ

อ-ย-า-ก	ออกเสียงว่า	ออ-ยอ-อา-กอ-อยาก
ห-น-า	"	หอ-นอ-อา-หนา
ห-ม-อ	"	หอ-มอ-ออ-หมอ

แบบที่ 2 อ่านเทียบเสียง

นา-หนา	ลา-หลา	มอ-หมอ
--------	--------	--------

แบบที่ 3 อ่านรู้หลัก

ห นำ นา	อ่าน	หนา
ห นำ ลา	"	หลา
ห นำ มอ	"	หมอ

5. อักษรนำประเภทคำที่มีอักษรสูง หรืออักษรกลาง นำอักษรต้นเดียว เช่น สนาม ฉลอง ตลาด จรวด ฯลฯ อาจอ่านแบบใดแบบหนึ่งดังนี้

5.1 อ่านเรียงตัวอักษรของคำ เช่น คำว่า สนาม

ส-น-า-ม	อ่านว่า	สอ-นอ-อา-มอ-สนาม
---------	---------	------------------

5.2 อ่านอักษรนำแล้วจึงสะกด เช่น สนาม

สะหนอ-อา-มอ	อ่าน	สนาม
ฉะหลอ-ออ-งอ	อ่าน	ฉลอง

5.3 อ่านเทียบเสียง เช่น

นาม - สนาม
ลอง - ฉลอง
ลาด - ตลาด
รวด - จรวด
ฯลฯ

หมายเหตุ แม้จะมีวิธีอ่านอักษรนำได้หลายวิธี ครูควรเลือกวิธีใดวิธีหนึ่งเพียงวิธีเดียว ที่เห็นว่าเหมาะสม เพื่อไม่ให้นักเรียนสับสน ควรใช้วิธีเดียวตลอดทุกชั้นปีที่เรียน

ข้อควรปฏิบัติในการเรียนการสอนการแจกลูกและสะกดคำ

กรมวิชาการ (2546 : 138-143) ได้กล่าวถึงข้อควรปฏิบัติในการสอนแจกลูกสะกดคำ

ไว้ดังนี้

1. ต้องสอนทุกครั้งที่นักเรียนเรียนคำใหม่ที่เป็นคำพื้นฐานในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 หรืออาจถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลพินิจของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ว่ายังจำเป็นต้องสอนหรือไม่ มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่านของนักเรียน
2. ควรสอนจากง่ายไปหายาก คือสอนจากคำที่เป็นตัวสะกดในมาตราแม่ ก กา คำที่มีตัวสะกดตรงมาตรา ไม่ตรงมาตรา คามลำดับ และต่อด้วยคำที่มีลักษณะซับซ้อน เช่น คำที่เป็นอักษรนำ คำที่มีตัวกรันต์ เป็นต้น
3. ควรเน้นเรื่องการอ่านออกเสียงแจกลูกสะกดคำ ทั้งแบบเห็นคำจากบัตรคำหรือที่ครูเขียนบนกระดานหรือจากหนังสือเรียน และการฝึกแจกลูกจากปากเปล่า (ไม่เห็นคำ) จนสามารถอ่านแจกลูกได้อย่างคล่องปาก
4. ควรตระหนักเสมอว่า การสอนแจกลูกและการสะกดคำที่ถูกต้องต้องเป็นการออกเสียงมิใช่การแยกพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ลงในตารางแจกลูกคำ เพราะนั่นเป็นเพียงการจำแนกตัวอักษรที่เป็นส่วนประกอบของคำเท่านั้น
5. อ่านแจกลูกและสะกดคำ มีวิธีอ่านได้หลายแบบครูควรยืดการอ่านแบบใดแบบหนึ่งและใช้แบบเดิมไปตลอด จนเมื่อนักเรียนอ่านหนังสือได้คล่องก็ไม่จำเป็นต้องใช้วิธีอ่านแบบแจกลูกสะกดคำอีกต่อไป ครูที่สอนภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 หรืออาจถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ถ้าเป็นครูคนเดียวกันได้ยิ่งดีจะได้ใช้รูปแบบเดียวกันและได้เห็นพัฒนาการของนักเรียน เห็นจุดเด่น จุดด้อย จุดอ่อนของนักเรียน สามารถซ่อมเสริมได้ทัน หากมิใช่ครูผู้สอนคนเดียวกัน ก็ควรตกลงกันให้ชัดเจนว่า จะสอนอ่านแจกลูกและสะกดคำแบบใดเพื่อไม่ให้นักเรียนต้องสับสน เมื่อเลื่อนชั้นขึ้นไป หรือเปลี่ยนตัวครูผู้สอน
6. สอนแจกลูกและสะกดคำแต่ละครั้งไม่ควรใช้เวลาอ่านนานเกินไป จะทำให้นักเรียนเหนื่อยและเบื่อหน่าย และควรสอนควบคู่กับการสอนอ่านเป็นคำ อ่านประโยคด้วย เพื่อให้ นักเรียนรู้สึกสนุก และเรียนอย่างมีความหมาย
7. สอนอ่านคำ อ่านประโยคในบทเรียนแต่ละบท ครูควรเลือกคำที่จะนำมาให้อ่านแบบแจกลูกและสะกดคำ ไม่จำเป็นต้องอ่านแจกลูกและสะกดคำทุกคำในบทเรียน ควรเลือกคำพื้นฐานที่นักเรียนต้องเรียนพยัญชนะใหม่ สระใหม่ มาให้อ่านแบบแจกลูกคำ
8. สอนแจกลูกและสะกดคำ จะใช้มากในช่วงระยะที่นักเรียนเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 เมื่อขึ้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนมีพัฒนาการอ่านมากขึ้น การอ่านแบบแจกลูกควรลดลง อาจจะเหลือเพียงการอ่านสะกดคำเท่านั้น เพื่อให้เขียนหนังสือไม่ผิดเมื่อนักเรียนอ่านคำได้เองแล้ว จึงควรเลิกการสะกดคำ

สรุปได้ว่า ข้อปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนการแจกลูกและสะกดคำควรเลือกคำให้นักเรียนอ่านแบบแจกลูกและสะกดคำ ไม่จำเป็นต้องอ่านแบบแจกลูกและสะกดคำทุกคำในบทเรียน ครูควรยึดแบบใดแบบหนึ่ง เมื่อนักเรียนอ่านหนังสือได้คล่องก็ไม่จำเป็นต้องใช้วิธีการแจกลูกสะกดคำอีก ในการสอนแจกลูกสะกดคำแต่ละครั้งไม่ควรใช้เวลานานเกินไป เพราะจะทำให้เด็กเบื่อหน่าย และควรสอนควบคู่กับการสอนอ่านเป็นคำ เป็นประโยค เพื่อให้เด็กเรียนรู้สนุกสนานและเรียนอย่างมีความหมาย

แนวคิดเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ

ความหมายของแบบฝึกทักษะ

นักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2537 : 147) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกเสริมทักษะไว้ว่า เป็นสื่อการเรียนการสอนที่อำนวยความสะดวกต่อการเรียนภาษาไทย แบบฝึกหัดเสริมทักษะเป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งสำหรับนักเรียนปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และทักษะเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ท้ายหนังสือเรียน

ชาญชัย อาจิณสมภาร (2540 : 98) ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะว่า เป็นส่วนหนึ่งของบทเรียนที่จะให้นักเรียนทำอะไร ทำเสร็จแล้วผลที่ได้เป็นอย่างไร ในอดีตแบบฝึกทักษะถูกมองว่าเป็นการบ้าน ปัจจุบันเป็นงานที่ทำในชั้นเรียนหรือที่บ้าน เป็นบทเรียนที่ต้องฝึกและเรียนรู้ เป็นโครงการที่จะต้องทำให้สำเร็จ เป็นคำถามที่ต้องตอบหรือทบทวนการเรียนที่ผ่านมา

กติกิ สุวรรณพงศ์ (2541 : 40) กล่าวว่า แบบฝึกหัดหมายถึง การจัดประสบการณ์การฝึกหัดโดยการใช้วัสดุประกอบการสอน หรือเป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนกระทำด้วยตนเอง เพื่อฝึกฝนเนื้อหาต่าง ๆ ที่ได้เรียนไปแล้วให้เข้าใจดีขึ้น และเกิดความชำนาญจนสามารถทำและนำไปใช้ได้โดยอัตโนมัติ ทั้งในการแก้ปัญหาหาระหว่างเรียนและในสถานการณ์อื่น ๆ ในชีวิตประจำวัน

พนมวัน วรรณชัย (2542 : 37) กล่าวว่า แบบฝึกหัด หมายถึง งานกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้นักเรียนได้ฝึกหัดกระทำเพื่อทบทวน ฝึกฝนเนื้อหาความรู้ต่าง ๆ ที่ได้เรียนไปแล้วให้เกิดความชำนาญ สามารถปฏิบัติได้ด้วยความรู้ความชำนาญ และให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

สุกานา เล็กนอก (2545 : 22) ได้กล่าวว่า แบบฝึกเสริมทักษะ หมายถึง สื่อการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้นำความรู้ที่เรียนมาแล้วไปใช้เพื่อให้เกิดทักษะมากยิ่งขึ้น

อุษา ชันแข็ง (2545 : 17) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะหรือแบบฝึกหัด หมายถึงงานหรือกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำ เพื่อเป็นการฝึกฝนหรือทบทวนความรู้ที่เรียนไปแล้วให้เกิดความชำนาญ

สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะหมายถึง สื่อการเรียนรู้ แบบฝึกหัดหรือประสบการณ์ทั้งมวล ที่ครูจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนเพื่อให้เกิดทักษะ เกิดความชำนาญ และสามารถนำไปใช้ในวิถีประจำวันได้

ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ

อัมไพพรรณ จีนสำราญ (2538 : 17) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของแบบฝึกทักษะว่า แบบฝึกมีความสำคัญต่อการเรียนการสอน เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียน ช่วยลดภาระของครูได้มากตลอดจนช่วยเสริมทักษะในการใช้ภาษาให้ดีขึ้นและการให้นักเรียนทำแบบฝึกจะช่วยชี้ข้อบกพร่องของนักเรียนได้ชัดเจน เพื่อที่ครูจะได้แก้ไขปรับปรุงเฉพาะจุดอย่างทันที่

วรรณภา เครือเนียม (2531 : 43) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของแบบฝึกว่า เป็นเครื่องมือจำเป็นต่อการฝึกทักษะทางภาษาของนักเรียน ประโยชน์สำหรับครูในการสอนเพื่อให้ทราบพัฒนาการทางทักษะทั้ง 4 ด้านคือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ครูสามารถเห็นข้อบกพร่องในการใช้ภาษาของนักเรียนซึ่งสามารถแก้ไขได้ทันที่

ชาญชัย อาจิมสมาจาร (2540 : 98) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของแบบฝึกว่า เป็นวิถีทางที่สำคัญในการกระตุ้นและนำกิจกรรมการเรียนรู้ภายในหรือภายนอกชั้นเรียน ช่วยสร้างเจตคติที่ดีสูงานที่ให้นักเรียนภูมิใจในความสำเร็จ สามารถกระตุ้นให้นักเรียนทำได้ดีกว่าและพัฒนาอุปนิสัย การเรียนการสอนแบบเป็นเอกเทศ

ฐะปะนีย์ นาคกรทรพร (2540 : 10) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของแบบฝึกว่า การสอนภาษาไทยให้สนุกต้องให้นักเรียนได้พยายามทำแบบฝึกหัดให้มากที่สุด ในแบบฝึกหัดจะมีข้อคิด เมื่อครูชี้แจงให้ทราบว่าจะตรงนั้น ตรงนี้คิดจะทำให้รู้สึกสนุกสนานขึ้น แต่ระวังอย่าให้เป็นภาระงานนักเรียน และเมื่อมีข้อคิดจะต้องแก้ไขอย่าปล่อยไปโดยไม่ได้แก้เป็นอันขาด การใช้แบบฝึกช่วยให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติมากยิ่งขึ้นจะเกิดผลดีต่อการเรียนรู้โดยตรงต่อนักเรียน ซึ่งถ้านักเรียนทำแบบฝึกไม่ถูกต้องก็สามารถแก้ไขได้ทันที ทำให้นักเรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเองและจะได้พัฒนาให้ดียิ่งขึ้นอีก

วิมลรัตน์ สุนทรวิโรจน์ (2545 : 131) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของแบบฝึกทักษะว่าเป็นเทคนิคการสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง คือ การให้นักเรียนทำแบบฝึกมาก ๆ เป็นสิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้นคือแบบฝึก เพราะนักเรียนนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ ที่เสริมให้นักเรียนปฏิบัติ เพื่อให้เกิดทักษะ ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระที่เรียน และช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดียิ่งขึ้น

ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี

นักการศึกษาได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดีไว้ ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540 : 145) ผศ.วดี ปัญญาวรณศิริ (2540 : 17), มนทิรา กักคิณรงค์ (2540 : 99-100) และวิมลรัตน์ สุนทรวิโรจน์ (2545 : 131) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี ดังนี้

1. เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับชั้น หรือวัย
3. ควรมีข้อเสนอแนะในการใช้
4. ควรใช้สำนวนภาษาง่าย ๆ ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุก
5. ปลุกความสนใจและใช้หลักจิตวิทยา
6. แบบฝึกแต่ละชุดควรมีระยะสั้น
7. ควรเรียงจากง่ายไปหายาก
8. ควรมีการประเมินขณะฝึก เพื่อประเมินความชำนาญในทักษะนั้น
9. นักเรียนต้องได้ฝึกกระทำบ่อย ๆ
10. ใช้เวลาที่เหมาะสม คือ ไม่นานเกินไป
11. เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้นักเรียน ได้แสดงความสามารถ
12. เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกทั้งแบบตอบอย่างจำกัดและตอบอย่างเสรี
13. ควรมีหลายรูปแบบ มีความหมายแก่นักเรียนที่ทำแบบฝึก
14. ปลุกความสนใจและเร้าใจ
15. สามารถศึกษาด้วยตนเองได้

สรุปได้ว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดีจึงควรมีลักษณะดังนี้ คือ มีเนื้อหาตรงกับจุดประสงค์ เหมาะสมกับวัยหรือระดับชั้นของผู้เรียน เร้าความสนใจและใช้หลักจิตวิทยา มีหลายรูปแบบและสามารถศึกษได้ด้วยตนเองได้

ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

นักการศึกษาได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดีไว้ ดังนี้

อดุลย์ ภูปลิ่น (2539 : 24-25) และวิมลรัตน์ สุนทรวิโรจน์ (2545 : 131) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียน ได้ดียิ่งขึ้น
2. ช่วยให้จดจำเนื้อหาและคำศัพท์ต่าง ๆ ได้คงทน
3. ทำให้เกิดความสนุกสนานในขณะที่เรียน
4. ทำให้ทราบความก้าวหน้าของตนเอง
5. ทำให้ทราบข้อบกพร่องของนักเรียน
6. ทำให้ครูประหยัดเวลา
7. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน
8. ครูได้แนวทางการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้นักเรียน

เรียนได้ดีที่สุดตามความสามารถของตนเอง

9. ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินความสามารถของตนเองได้
10. ฝึกให้นักเรียนได้รับความพึงพอใจต่องานที่ได้รับมอบหมาย
11. กำเนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะของตนเองโดยไม่ต้องคำนึงถึงเวลาและความกดดันอื่น ๆ
12. แบบฝึกเสริมทักษะทางภาษาคงทน ลักษณะการฝึกที่ดีจะช่วยให้เกิดผลดังกล่าวได้แก่ ฝึกทันทีหลังจากเรียนเนื้อหา ฝึกซ้ำ ๆ ในเรื่องที่เรียน

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของแบบฝึกที่ดีและมีคุณภาพจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียนนั้น ๆ แบบฝึกที่ดีเปรียบเสมือนผู้ช่วยสำคัญของครูทำให้ลดภาระการสอนลงได้ ทำให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองตามความสามารถของตน เพื่อความมั่นใจในการเรียนได้เป็นอย่างดี และใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบฝึก

การศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ จากข้อมูลที่นักจิตวิทยาได้ทำการค้นพบและทดลองไว้แล้ว สำหรับการสร้างแบบฝึกในส่วนที่มีความสัมพันธ์กันมีดังนี้

1. ทฤษฎีทดลองผิดลองถูกของทอร์นไดค์ (Thorndike) ซึ่งได้สรุปเป็นกฎเกณฑ์การเรียนรู้ 3 ประการ คือ

1.1 กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) กฎนี้กล่าวถึงสภาพความพร้อมของนักเรียนทางด้านร่างกาย และจิตใจ ถ้าร่างกายเกิดความพร้อมแล้วได้กระทำ ย่อมเกิดความพึงพอใจ แต่ถ้ายังไม่พร้อมที่จะทำแล้วถูกบังคับให้กระทำจะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ

1.2 กฎแห่งการฝึกฝน (Law of Exercise) กฎนี้กล่าวถึง การสร้างความมั่นคงของการเชื่อมระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองที่ถูกต้องโดยการฝึกหัด โดยการกระทำซ้ำบ่อย ๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้มั่นคงทน

1.3 กฎแห่งผลที่พอใจ (Law of Effect) กฎนี้กล่าวถึงผลที่จะได้รับเมื่อแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้แล้วว่า ถ้าได้รับผลที่พึงพอใจย่อมอยากจะทำซ้ำต่อไป แต่ถ้าไม่ได้รับความพึงพอใจก็ไม่อยากจะทำซ้ำหรือเกิดความเบื่อหน่าย

2. ทฤษฎีพฤติกรรมนิยมของสกินเนอร์ ซึ่งมีความเชื่อว่า สามารถควบคุมบุคคลให้ทำความประสงค์หรือแนวทางที่กำหนดได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงความรู้สึกทางจิตใจของบุคคลนั้นว่าจะรู้สึกนึกคิดอย่างไรเขาจึงได้ทดลองและสรุปได้ว่า บุคคลสามารถเรียนรู้ได้ด้วยวิธีการกระทำโดยมีการเสริมแรงเป็นตัวการเมื่อบุคคลตอบสนองการเร้าของสิ่งเร้าควบคู่กับในช่วงเวลาที่เหมาะสมสิ่งเร้านั้นจะรักษาระดับหรือเพิ่มการตอบสนองให้เพิ่มขึ้น การสร้างแบบฝึกจึงควรยึดทฤษฎีของ สกินเนอร์ด้วย เพราะบุคคลจะเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยวิธีการกระทำ

สรุปได้ว่า หลักจิตวิทยาเป็นหัวใจของการสร้างแบบฝึกทักษะเพราะจะช่วยให้แบบฝึกทักษะมีความน่าสนใจ ชูใจผู้เรียน สามารถตอบสนองความต้องการ และความสามารถของผู้เรียนได้

แนวคิดในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ความหมายของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542 : 4) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไว้ว่า เป็นวิธีการสำคัญที่สามารถสร้างและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณลักษณะต่าง ๆ ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนในเรื่องที่สอดคล้องกับความสามารถและความต้องการของตนเอง

สำนักงานการศึกษาแห่งชาติ (2543 : 20) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การกำหนดจุดมุ่งหมาย สาระกิจกรรม แหล่งเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผลที่มุ่งพัฒนา "คน" และ "ชีวิต" ให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้เต็มความสามารถ ความถนัด ความสนใจและความต้องการของผู้เรียน

กรมวิชาการ (2544 ก : 5) ได้ให้ความหมายไว้ว่า กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้สอนได้จัดหรือดำเนินการให้สอดคล้องกับผู้เรียนตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสามารถ

ทางปัญญา วิธีการเรียนรู้โดยบูรณาการคุณธรรม ค่านิยมอันพึงประสงค์ ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริง ได้พัฒนากระบวนการคิด วิเคราะห์ ศึกษา ค้นคว้า ทดลอง และแสวงหาความรู้ด้วยตนเองตามความถนัด ความสนใจ ด้วยวิธีการ กระบวนการ และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริง ทั้งในและนอกห้องเรียน มีการวัดผล ประเมินผลตามสภาพจริง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตามมาตรฐานหลักสูตรที่กำหนด

ทิสนา แจมมณี (2545 : 121) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางว่า การให้ผู้เรียนเป็นจุดสนใจ (Center of Attention) หรือเป็นผู้มีบทบาทสำคัญ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น (Active Participation) ทั้งทางด้านร่างกายสติปัญญา อารมณ์ และสังคม ในกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้นมา ผู้เรียนก็จะเป็นผู้มีบทบาทในการเรียนรู้มาก และควรจะเกิดการเรียนรู้ที่ดีตามมา เพราะกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่าง "Active" จะช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกตื่นตัว มีความจดจ่อ ผูกพันกับสิ่งที่ทำ

สรุปได้ว่า ความหมายของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญหมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนมีบทบาท และสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง และมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้เต็มความสามารถ ความถนัด ความสนใจ เน้นการจัดการเรียนรู้เป็นกลุ่ม โดยกำหนดจุดประสงค์ เนื้อหา สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้อารวัดและประเมินผล

หลักการในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

กรมวิชาการ (2543 : 1 - 12) ,กรมสามัญศึกษา (2542 : 1 - 37) ,ทิสนา แจมมณี (2542 : 4) ,สุภาพรณี สุภาพงศ์ (2545 : 31) ,บุรชัย สิริมหาสาคร (2545 : 83) และ เดชิต นันทประพิณ (2548 : 17) ได้เสนอหลักการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไว้ดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมทางด้านร่างกาย (Physical Participation) คือ เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเคลื่อนไหวร่างกายเพื่อช่วยให้ประสาทการรับรู้ของผู้เรียนตื่นตัวพร้อมที่จะรับข้อมูลและการเรียนต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น การรับรู้เป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้ หากผู้เรียนไม่มีความพร้อมในการรับรู้ แม้จะมีวิธีการให้ความรู้ที่ดี ๆ ผู้เรียนก็ไม่สามารถรับได้ ซึ่งจะเห็นได้จากเหตุการณ์ที่พบเสมอ ๆ คือ หากผู้เรียนต้องนั่งนาน ๆ ไม่ขยับ ผู้เรียนอาจหลับ หรือคิดไปเรื่องอื่น ๆ ได้ การเคลื่อนไหวร่างกายมีส่วนช่วยให้ประสาทการรับรู้ตื่นตัวพร้อมที่จะรับและเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ดี ดังนั้นกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหว

ลักษณะใดลักษณะหนึ่งเป็นระยะ ๆ ตามความเหมาะสมกับวัยและระดับความสนใจของผู้เรียน

2. กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมทางสติปัญญา (Intellectual Participation) คือ เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเคลื่อนไหวทางสติปัญญา เป็นกิจกรรม

ที่ทำให้หายความคิดของผู้เรียน สามารถกระตุ้นสมองของผู้เรียนเกิดการเคลื่อนไหว ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการจดจ่อในการคิด สนุกที่จะคิด ซึ่งกิจกรรมจะมีลักษณะดังกล่าวได้จะต้องมีเรื่องให้ผู้เรียนคิด โดยเรื่องนั้นจะต้องไม่ง่ายและไม่ยากเกินไปสำหรับผู้เรียน เพราะถ้าง่ายเกินไปก็ไม่จำเป็นต้องใช้ความคิด แต่ถ้ายากเกินไปผู้เรียนก็จะเกิดความท้อถอยที่จะคิด ดังนั้นครูจึงต้องหาประเด็นการคิดที่เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียนเพื่อกระตุ้นผู้เรียนใช้ความคิดหรือลงมือกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

3. กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสังคม (Social Participation) คือ เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่อาศัยรวมกันเป็นหมู่คณะ มนุษย์โดยทั่วไปจะต้องเรียนรู้ที่จะปรับตัวเข้ากับผู้อื่นและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางสังคม ซึ่งจะส่งผลถึงการเรียนรู้ต่าง ๆ ด้วย ดังนั้น กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมรอบตัวด้วย

4. กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางอารมณ์ (Emotional Participation) คือ เป็นกิจกรรมที่ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้การเรียนรู้นั้นเกิดความหมายต่อตนเอง กิจกรรมที่ส่งผลต่อความรู้สึกของผู้เรียนนั้น มักจะเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชีวิต ประสบการณ์และความจริงของผู้เรียนจะต้องเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียนโดยตรงหรือใกล้ตัวผู้เรียน

5. ผู้เรียนมีบทบาทรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตน ผู้เรียนเป็นผู้เรียนรู้ ครูมีบทบาทเป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้และให้บริการความรู้แก่นักเรียน ผู้เรียนจะรับผิดชอบตั้งแต่การเลือกและวางแผนที่ตนจะเรียน หรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในการเลือก และเริ่มต้นการเรียนรู้ด้วยตนเองด้วยการศึกษาค้นคว้า รับผิดชอบการเรียนรู้ตลอดจนประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง

6. เนื้อหาวิชามีความสำคัญและมีความจำเป็นต่อการเรียนรู้ ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ปัจจัยสำคัญที่จะต้องนำมาพิจารณาประกอบด้วย เนื้อหา ประสบการณ์เดิมและความต้องการของผู้เรียน การเรียนรู้ที่สำคัญและมีความหมายจึงขึ้นอยู่กับ “สิ่งที่สอน (เนื้อหา เทคนิคการสอน และวิธีที่ครูใช้สอน)”

7. การเรียนรู้จะประสบผลสำเร็จหากผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนจะได้รับความสนุกสนานจากการเรียน หากได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ได้ทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ ได้ค้นพบข้อคำถามและคำตอบใหม่ ๆ สิ่งใหม่ ๆ ประเด็นที่ท้าทายและความสามารถในเรื่องใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นรวมทั้งการบรรลุผลสำเร็จของงานที่เขาเริ่มด้วยตนเอง

8. ความเจริญงอกงาม การพัฒนาความเป็นผู้ใหญ่ การปรับปรุงการทำงานและการจัดการกับชีวิตของแต่ละบุคคล สัมพันธภาพที่เท่าเทียมกันระหว่างสมาชิกในกลุ่มจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันของผู้เรียน

9. ผู้เรียนได้เห็นความสามารถของตนเองหลาย ๆ ด้าน การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งให้ผู้เรียนเห็นความสามารถของตนในแงุ่มที่แตกต่างออกไป ผู้เรียนจะมีความมั่นใจในตนเองและควบคุมตนเองได้มากขึ้น สามารถเป็นในสิ่งที่อยากเป็น มีวุฒิภาวะสูงมากขึ้น ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตนให้สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมและมีส่วนร่วมับเหตุการณ์ต่าง ๆ

10. ผู้เรียนได้พัฒนาประสบการณ์การเรียนรู้หลาย ๆ ด้านพร้อมกันไป การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาผู้เรียนหลาย ๆ ด้าน คุณลักษณะด้านความรู้ ความคิด ด้านการปฏิบัติและด้านอารมณ์ความรู้สึกจะได้รับการพัฒนาไปพร้อม ๆ กัน

11. ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกและเป็นผู้ให้บริการความรู้ในถวจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูจะต้องมีความสามารถที่จะค้นพบความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ทรงคุณค่าของผู้เรียน และสามารถค้นคว้าจัดหาสื่อ วัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับผู้เรียน สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ครูจะต้องเต็มใจที่จะช่วยเหลือผู้เรียน เป็นกัลยาณมิตรของผู้เรียน

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ไม่ใช้วิธีการเรียนรู้วิธีใดวิธีหนึ่ง แต่เป็นกระบวนการทัศน์ในการจัดการเรียนรู้ซึ่งเอื้อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติของตนเองโดยใช้ทักษะการจัดการที่มีประสิทธิภาพทั้งของครูและผู้เรียน

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

กรมวิชาการ (2544 ก : 3) กล่าวว่รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญว่า รูปแบบการสอนเปรียบเสมือนพิมพ์เขียวสำหรับครูใช้เป็นแนวการจัดการเรียนรู้ของตน คือเริ่มจากการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ วิเคราะห์ผู้เรียน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล การเรียนรู้

สุมน อมรวิวัฒน์ (2541 : 5) กล่าวถึงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้แนวทางและกรอบกิจกรรม 5 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความสุข

ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสุนทรียภาพและลักษณะนิสัย ศิลปะ คนครี กีฬา ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสุนทรียภาพและลักษณะนิสัย การฝึกกาย วาจา ใจ

เทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

กรมสามัญศึกษา (2542 : 28) โดยแยกกลุ่มเทคนิคตามแนวคิดการจัดกิจกรรม การจัดกลุ่มและวิธีการเรียนรู้ได้ดังนี้

1. เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบทางอ้อม (Indirect Instructional Techniques) ประกอบด้วยเทคนิคการเรียนแบบต่าง ๆ ดังนี้ แบบสืบค้น แบบค้นพบ แบบแก้ปัญหา แบบสร้างแผนผังความคิด แบบใช้กรณีศึกษา แบบตั้งคำถาม และแบบใช้การตัดสินใจ

2. เทคนิคการศึกษาเป็นรายบุคคล (Individual Study) ประกอบด้วยเทคนิควิธีการแบบต่าง ๆ ดังนี้ ศูนย์การเรียน ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน การทำรายงาน การค้นคว้าอย่างอิสระ การเขียนเรียงความ คู่สัญญา การเรียนเสริม การทำโครงการ การทำนิตยสาร และการมอบหมายงานเป็นรายบุคคล

3. เทคนิคการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี (Technology - Related Instruction) ประกอบการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ประกอบการเรียน เช่น การใช้สิ่งพิมพ์ ตำราเรียนและแบบฝึกหัด การใช้แหล่งทรัพยากรในชุมชน ศูนย์การเรียน ชุดการสอน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน และบทเรียนสำเร็จรูป เป็นต้น

4. เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบเน้นการปฏิสัมพันธ์ (Interactive Instruction) ประกอบด้วยเทคนิคการเรียนแบบต่าง ๆ เช่น การโต้วาทะ การอภิปราย การระดมพลังสมอง กลุ่มแก้ปัญหา กลุ่มคิด การประชุมแบบต่าง ๆ บทบาทสมมติ กลุ่มสืบค้น คู่คิด การฝึกปฏิบัติการ

5. เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ (Experiential Instruction) ประกอบด้วยเทคนิคการเรียนแบบต่าง ๆ เช่น การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เกม กรณีตัวอย่าง สถานการณ์จำลอง ละคร และบทบาทสมมติ

6. เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ประกอบด้วยเทคนิคการเรียนแบบต่าง ๆ ดังนี้ ปริศนาความคิด (Jigsaw) ร่วมมือแข่งขัน (Teams - Games - Tournaments หรือ TGT) Team Assisted Individualization หรือ TAI Student Teams and Achievement Divisions หรือ STAD กลุ่มสืบค้น (Group Investigating หรือ GI) กลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together หรือ LT) ร่วมกันคิด (Numbered Heads Together หรือ NHT) และกลุ่มร่วมมือ (Co-op - Co-op)

7. เทคนิคการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ เช่น การเรียนการสอนแบบ Storyline Method และการจัดการเรียนการสอนแบบแก้ปัญหา (Problem - Solving)

ตัวบ่งชี้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสามารถประเมินได้ด้วยตนเอง โดยใช้แนวเทียบกับตัวบ่งชี้ เอกรินทร์ สัมหาศาล และสุปรารณา ยุคตะวันตก (2546 : 65 - 66) เสนอไว้ดังนี้

1. ตัวบ่งชี้การเรียนรู้

- 1.1 ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงสัมพันธ์กับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 1.2 ผู้เรียนฝึกปฏิบัติจนค้นพบความถนัดและวิธีการของตนเอง
- 1.3 ผู้เรียนทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกลุ่ม
- 1.4 ผู้เรียนฝึกคิดอย่างหลากหลายและสร้างสรรค์จินตนาการ ตลอดจนได้แสดงออกอย่างชัดเจนและมีเหตุผล
- 1.5 ผู้เรียนได้รับการเสริมแรงให้ค้นพบคำตอบและแก้ปัญหาทั้งด้วยตนเอง
- 1.6 ผู้เรียนได้ฝึกค้นคว้า รวบรวมข้อมูลและสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง
- 1.7 ผู้เรียนเลือกทำกิจกรรมตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเองอย่างมีความสุข

- 1.8 ผู้เรียนฝึกตนเองให้มีวินัยและรับผิดชอบในการทำงาน
- 1.9 ผู้เรียนฝึกประเมิน ปรับปรุงตนเอง และยอมรับผู้อื่น ตลอดจนสนใจใฝ่หาความรู้อย่างต่อเนื่อง

2. ตัวบ่งชี้การสอน

- 2.1 ผู้สอนเตรียมการสอนทั้งเนื้อหา และวิธีการ
- 2.2 ผู้สอนจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่ปลูกเร้า ชูใจ และเสริมแรงให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
- 2.3 ผู้สอนเอาใจใส่ผู้เรียนเป็นรายบุคคล เมตตาผู้เรียนอย่างทั่วถึง
- 2.4 ผู้สอนจัดกิจกรรมและสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้แสดงออกและคิดอย่างสร้างสรรค์
- 2.5 ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกคิด ฝึกทำและฝึกปรับปรุงตนเอง
- 2.6 ผู้สอนส่งเสริมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกลุ่ม พร้อมทั้งสังเกตส่วนดีและปรับปรุงส่วนด้อยของผู้เรียน
- 2.7 ผู้สอนใช้สื่อการเรียนรู้เพื่อฝึกการคิด การแก้ปัญหา และการค้นพบความรู้ของผู้เรียน
- 2.8 ผู้สอนใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเชื่อมโยงประสบการณ์การเรียนรู้กับชีวิตจริงของผู้เรียน
- 2.9 ผู้สอนฝึกฝนกิจกรรมรายบาท และวินัยตามวิถีวัฒนธรรมไทย
- 2.10 ผู้สอนสังเกตและประเมินพัฒนาการของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบและผลิตความรู้จากการลงมือฝึกฝนปฏิบัติจริงจนเกิดพัฒนาการด้านต่าง ๆ ตามเป้าหมายของการจัดการศึกษา ความต้องการของชุมชนและบรรทัดฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นอย่างสมบูรณ์

แนวคิดเกี่ยวกับการสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

ความหมายของการสังเกต

ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์ (2542 : 217 - 220) ได้ให้ความหมายของการสังเกตว่า การที่ผู้ศึกษาพยายามใช้ประสาทสัมผัสทุกอย่างเพื่อค้นหาความจริงของปรากฏการณ์อย่างใกล้ชิด ในระยะเวลาที่กำหนดไว้ วิธีการสังเกตนั้นจะได้ข้อมูลแบบปฐมภูมิ (Primary Data) ซึ่งเป็นข้อมูลที่นำมาเชื่อถือได้

ประเภทของการสังเกต

โดยทั่วไปแล้วนิยมแบ่งโดยยึดวิธีการสังเกตเป็นหลัก ซึ่งแบ่งออกได้ 2 ประเภทคือ

1. การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) เป็นวิธีการสังเกตที่ผู้สังเกตเข้าไปมีส่วนร่วมหรือคลุกคลีอยู่ในกลุ่มบุคคลที่จะสังเกต โดยร่วมทำกิจกรรมด้วยกัน
2. การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participant Observation) เป็นวิธีการสังเกตที่ผู้สังเกตอยู่ภายนอกกลุ่มผู้ถูกสังเกต ไม่ได้เข้าร่วมทำกิจกรรมกับกลุ่มผู้ถูกสังเกต การสังเกตประเภทนี้แบ่งได้ 2 แบบ คือ

2.1 การสังเกตแบบมีเค้าโครงล่วงหน้า (Structured Observation) เป็นการสังเกตที่กำหนดเรื่องที่จะสังเกตไว้แล้ว เช่น การสังเกตความประพฤติของนักเรียน ฯลฯ

2.2 การสังเกตแบบไม่มีเค้าโครงล่วงหน้า (Unstructured Observation) เป็นการสังเกตที่ผู้สังเกตไม่ได้กำหนดเรื่องเอาไว้ แบบนี้เหมาะสำหรับสำรวจสภาพการณ์ทั่วไปในระยะแรก ๆ ที่ผู้ศึกษายังไม่มีความรู้ในเรื่อนั้นมาก่อน จึงไม่สามารถกำหนดเค้าโครงล่วงหน้าได้ การสังเกตวิธีนี้นำไปสู่การสังเกตแบบมีเค้าโครงล่วงหน้าต่อไป

ข้อแนะนำบางประการในการสังเกต

ข้อแนะนำต่อไปนี้ อาจช่วยให้การสังเกตมีความเที่ยงตรงขึ้นได้ คือ

1. ต้องกำหนดจุดมุ่งหมายในการสังเกตให้แน่นอนและชัดเจนว่าจะศึกษาเกี่ยวกับเรื่องใด
2. ระวังความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการเลือกเวลาสังเกต คือ ถ้าการสังเกตกระทำในช่วงเวลาหนึ่ง การที่จะสรุปผลให้คลุมไปถึงช่วงเวลาอื่น ๆ ด้วย ต้องระวังให้มาก ดังนั้น ควรจะสังเกตซ้ำหลาย ๆ ครั้ง ในเวลาต่าง ๆ กัน

3. ควรใช้เครื่องมือประกอบการสังเกต เช่น แบบตรวจสอบรายการ (Check List) หรือแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) หรือระเบียบพฤติกรรม (Anecdotal Record) หรือเครื่องมืออื่น ๆ ตามความเหมาะสม

4. มีการจดบันทึกรายละเอียดที่สังเกตได้ทันที การบันทึกต้องกำหนดหลักและวิธีการบันทึกไว้ล่วงหน้า เช่น เตรียมรายละเอียดที่เป็นหัวข้อปัญหาที่จะสังเกตไว้ก่อน

5. ในขณะที่สังเกตไม่ควรจะตีความหมายพฤติกรรม เพราะถ้าตีความหมายขณะสังเกตจะทำให้การสังเกตถูกรบกวน ดังนั้นการตีความหมายควรกระทำภายหลัง

6. ควรตรวจสอบความเชื่อถือได้ของการสังเกต นั่นคือควรใช้ผู้สังเกตอย่างน้อยสองคนในเรื่องเดียวกันเพื่อตรวจสอบความสอดคล้อง

7. ต้องฝึกฝนตัวผู้สังเกตให้ดี ตลอดจนขจัดอคติส่วนตัว

8. การสังเกตจะต้องกระทำภายใต้เงื่อนไข เวลา และสถานที่ที่เหมาะสม

เครื่องมือที่ใช้ประกอบการสังเกต

การสังเกตที่ดีจะต้องบันทึกสิ่งที่สังเกตได้ การใช้เครื่องมือบันทึกประกอบการสังเกตที่สำคัญมีดังนี้

1. การถ่ายภาพหรือบันทึกเสียง

2. แบบตรวจสอบรายการ (Check List) แบบตรวจสอบรายการอาจประกอบด้วยบัญชีรายการแสดงขั้นตอน กิจกรรมหรือพฤติกรรมที่ผู้สังเกตบันทึกไว้ ในการบันทึกจะบันทึกในแง่มี-ไม่มี ใช่-ไม่ใช่ จริง-ไม่จริง ทำ-ไม่ทำ ตัวอย่างเช่น

	ใช่	ไม่ใช่
ช่วยเหลือนักเรียนคนอื่นเมื่อมีปัญหา
ชอบทำตัวเป็นหัวหน้า
ชอบเล่นกับเด็กอายุน้อยกว่า

3. มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มาตราส่วนประมาณค่าเป็นการประเมินสถานการณ์หรือคุณลักษณะต่าง ๆ ออกมาเป็นระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ 3 ระดับ ถึง 11 ระดับ

4. ตารางจดบันทึกข้อมูล (Data Gathering Schedule) เป็นแบบฟอร์มสำเร็จรูปเพื่อตรวจสอบสถานการณ์ หรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเป็นจำนวนกี่ครั้งในช่วงเวลาที่สังเกต

5. ระเบียบพฤติกรรม (Anecdotal Record) เป็นการจดบันทึกเหตุการณ์ที่เห็นจริง ๆ โดยไม่ต้องวิเคราะห์วิจารณ์เสียทั้งสิ้น แต่ถ้าจะแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมก็ต้องไปใส่ไว้ในตอนท้ายแยกออกจากพฤติกรรม ตรงที่สังเกตได้ มีรูปแบบดังตัวอย่าง

ระเบียบพฤติกรรม

ชื่อ นามสกุล ชั้น

วันที่ เดือน พ.ศ.

สถานที่ เวลาที่เกิดเหตุ

พฤติกรรม

.....

.....

ความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้บันทึก

.....

.....

ผู้บันทึกสังเกต

ข้อดีของการสังเกต

1. การสังเกตช่วยให้มองเห็นพฤติกรรม หรือเหตุการณ์ที่ต้องการสังเกตในสถานการณ์จริง ๆ
2. ในกรณีที่ผู้ถูกสังเกตไม่สามารถจะบอกหรืออธิบายเป็นคำพูดได้ อันเนื่องมาจากยังเป็นเด็กเล็กเกินไป หรือเพราะเกรงจะได้รับอันตราย หรืออาจจะขัดต่อระเบียบข้อบังคับ การสังเกตจะช่วยให้ได้ข้อมูลนี้มา
3. การสังเกตจะช่วยเก็บข้อมูลจากการรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีอื่นให้ครบถ้วน หรือเป็นหลักฐานเพิ่มเติมในเรื่องเดียวกัน ทั้งในทางสนับสนุนและขัดแย้ง

ข้อเสีย (ข้อจำกัด) ของการสังเกต

1. การสังเกตจะเสียเวลามาก ลงทุนมากและจะต้องกระทำด้วยตนเองซึ่งบางครั้งข้อมูลบางอย่างที่เข้าของเหตุการณ์ไม่ยอมให้ผู้วิจัยเข้าไปสังเกต เช่น เรื่องส่วนตัว เรื่องภายในครอบครัว และพิธีการทางศาสนาในบางศาสนา เป็นต้น
2. การสังเกตบางครั้งกระทำไม่ได้ในช่วงที่จะทำการวิจัย เพราะบางเหตุการณ์ไม่เกิดขึ้นบ่อย ๆ เช่น พิธีการบรมราชาภิเษก เป็นต้น
3. การสังเกตอาจมีการคลาดเคลื่อน ถ้าผู้สังเกตมีอคติหรือมีความลำเอียง หรือถ้าผู้ถูกสังเกตรู้ตัว การแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ก็ไม่เป็นไปอย่างแท้จริง ซึ่งทำให้การสังเกตผิดพลาด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยเชิงทดลองเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทักษะ เป็นงานวิจัยในชั้นเรียนที่ครูส่วนใหญ่ให้ความสำคัญ เนื่องจากสามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนอย่างได้ผล ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน เกิดทักษะในการเรียนรู้ มีความคงทนในการเรียนรู้ และมีความพึงพอใจในการปฏิบัติกิจกรรม จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยต่างๆ จึงได้นำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยมานำเสนอ ดังนี้

เนาวรัตน์ ชื่นมณี (2540 : 72) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกภาษาไทย การสะกดคำยาก เรื่อง เป็ดหาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยากที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 85.96/81.00 แสดงว่าแบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยากที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยาก เรื่อง เป็ดหาย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

มะลิ อาจวิชัย (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย การสะกดคำยาก เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กน แม่กด แม่กบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลปรากฏว่าแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 84.02/80.62 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และคะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ขวัญทอง จันทฤทธิ์ (2542 : 60) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพเรื่อง การสะกดคำและแจกลูกของหนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.60/80.50 คะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พรชญา พรหมหิตาทร (2542 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย และมีสภาพการใช้พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2541 ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยและสภาพการใช้พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 อยู่ในระดับปานกลาง

นิภาพร วงษ์ศิลา (2545 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การเขียนสะกดคำยากโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มโรงเรียนศรีมงคล

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมุกดาหาร ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก วิชาภาษาไทย ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 89.17/83.39 และมีค่าดัชนีประสิทธิผล 0.68 เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สูงขึ้นร้อยละ 68 แสดงว่าแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ สามารถแก้ปัญหานักเรียนในด้านการเขียนสะกดคำยากได้

บัณฑิตา แข็งจบ (2545 : 47) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำ ในมาตราตัวสะกดที่มีพยัญชนะใช้หลายตัว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 84.54/83.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สกุณา เลิกนอก (2545 : 44) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนสะกดคำยาก โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 83.61/81.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ และนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

ฉลาด สมพงษ์ (2547 : 48) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสายธารวิทยา อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.84/83.80 แสดงว่าแบบฝึกทักษะการสะกดคำที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้

เอมอร สงวนดี (2547 : 65) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่าแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 81.07/82.83 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และมีค่าดัชนีประสิทธิผล 0.6366 หมายความว่าผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 63.66

พรสวรรค์ บัวโสม (2549 : 83) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลพรเจริญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 86.07/85.89 แสดงว่าแบบฝึกทักษะการสะกดคำที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ สามารถแก้ปัญหาด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนได้

ทองพูน ศิริมนตรี (2549 : 75) ได้วิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกดโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนและกระบวนการเรียนภาษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเมืองเสือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนและกระบวนการเรียนภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 92.20 / 82.23 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

สรุปได้ว่า ผลจากการวิจัยในประเทศ ได้มีการพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนั้น แบบฝึกทักษะจึงเป็นสื่อการสอนที่สำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทางภาษาได้ดียิ่งขึ้น เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินการเรียนรู้ด้วยความสนใจ จึงนับได้ว่าแบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนที่สนองความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง

งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทักษะในต่างประเทศมีผู้สนใจในการศึกษาค้นคว้าดังนี้ ลอว์รี่ (Lawrey. 1977 : 817 - A) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการใช้แบบฝึกทักษะกับนักเรียนระดับ 1 ถึงระดับ 3 จำนวน 87 คน ผลการศึกษพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะมีคะแนนแบบทดสอบหลัง การทำแบบฝึกมากกว่าคะแนนการทดสอบก่อนการทำแบบฝึก

ชเวนดิงเกอร์ (Schwendinger. 1977 : 51) ได้ศึกษาผลการเรียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพเหมือนจริงแบบเขียนตามคำบอกและแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ ผลการศึกษพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้รูปภาพเหมือนจริง

แมคพีค (Mcpeake. 1979 : 1799 - A) ได้ศึกษาผลการเรียนจากแบบฝึกอย่างเป็นระบบตั้งแต่เริ่มศึกษาจนถึงความสามารถในการอ่านและเพศที่มีต่อความสามารถในการสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนประถมศึกษาที่เมือง Scituate และ Massachusetts จำนวน 129 คน ผลการศึกษพบว่า ทุกกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำสูงขึ้นยกเว้นนักเรียนชายที่มีข้อบกพร่องด้านการอ่านและยังพบว่า แบบฝึกช่วยปรับปรุงความสามารถในการสะกดคำของนักเรียนทุกคนแต่เวลา 12 สัปดาห์ไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดการถ่ายโอนการเรียนรู้ในการสะกดคำไปสู่คำใหม่ที่ยังไม่ได้ศึกษา และคะแนนของนักเรียนหญิงสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้การอ่านความสัมพันธ์กับความสามารถในการสะกดคำ

มิตเชล (Mitchell, 1980 : 1392 - A) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์การใช้แบบฝึกทักษะสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ 3 แบบ กับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ใช้ พจนานุกรม จัดให้เป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่มที่ 2 ใช้กิจกรรมการเขียนเรื่อง เป็นกลุ่มทดลองที่ 2 กลุ่มที่ 3 ทั้งสองวิธี คือ วิธีที่ของกลุ่มที่ 1 และ กลุ่มที่ 2 รวมกัน เป็นกลุ่มทดลองที่ 3 จากผลการศึกษาพบว่า วิธีการสอนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะทั้ง 3 วิธี ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำของกลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

อาห์เม็ด (Ahmed, 2000 : 3032-B) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาแบบแผนการสะกดคำตามหน่วยเสียงและตามอักษรวิธีในชั้นประถมศึกษาของสหรัฐอเมริกา โดยได้ออกแบบการทดสอบการรู้จักสะกดคำเบื้องต้น และนำไปทดลองกับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-5 จำนวน 390 คน แบบทดสอบนี้ประกอบด้วยคำที่ไม่มี ความหมายพยางค์เดียวและสองพยางค์ จำนวน 35 คำ และมุ่งเป้าไปที่แบบฝึกการสะกดคำ 3 แบบแผน คือ การถอดรหัสหน่วยเสียงอย่างเดียว ความรู้เรื่องกฎทางอักษรวิธีอย่างเดียว และการรวมการถอดรหัสหน่วยเสียงกับความรู้เรื่องกฎทางอักษรวิธี อยู่ในคำคำเดียว ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีแนวโน้มทางการพัฒนาที่ชัดเจนในแบบฝึกการสะกดคำทั้ง 3 แบบแผน การปฏิบัติการสะกดคำในกลุ่มตัวอย่างอิสระสองกลุ่ม และผลการวิจัยมีแนวโน้ม พฤติกรรมเหมือนกัน และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กับ 4 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กับ 5 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กับ 4 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กับ 5 ภายในแต่ละชั้นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในการปฏิบัติระหว่างแบบฝึกตามแบบแผนการสะกดคำอย่างเดียว กับแบบฝึกตามแบบแผนการสะกดคำแบบถอดรหัสหน่วยเสียงอย่างเดียว กับแบบฝึกตามแบบแผนการสะกดคำอย่างเดียวและการสะกดคำตามอักษรวิธี

บัวชาร์ด (Bouchard, 2002 : 541 -A) ได้ศึกษาความรู้เรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้งที่มีความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับการสะกดคำ แต่การปฏิบัติงานการอ่านและการสะกดคำของนักเรียน ก็ยังแสดงให้เห็นความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในความถูกต้อง และความผิดพลาดของคำ การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาการสะกดคำตามความรู้เรื่องคำเชิงพัฒนาใน 4 ด้าน ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า การปฏิบัติงานการอ่านของนักเรียนดีกว่าการปฏิบัติงานการสะกดคำอย่างมีนัยสำคัญ และพบว่า มีผลรายงานอย่างมีนัยสำคัญต่อระดับความรู้เรื่องคำของนักเรียนต่อการวิเคราะห์เชิงคุณภาพในความผิดพลาดด้านการอ่าน และการเขียนของนักเรียนต่อไปพบว่า ความผิดพลาดเกี่ยวกับลักษณะทางอักษรวิธีที่เหมือนกันในทุกงานในที่สุด

จากการศึกษาพบว่า การให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำของทักษะชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของครู พบว่า การให้คะแนนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการปฏิบัติจริงของนักเรียนในผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำและความรู้เรื่องคำแต่ยังไม่เพียงพอสำหรับการตัดสินใจในการสอน

จากการวิจัยต่างประเทศแสดงให้เห็นว่า มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะให้นักเรียนอ่านออกและเขียนได้ต้องพัฒนาทั้งด้านวิธีสอนและสร้างสื่อการสอนแบบใหม่ ๆ ที่น่าสนใจและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน จึงจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จากศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า การใช้แบบฝึกทักษะ โดยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยพัฒนานักเรียนในด้านกรอ่านภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้แบบฝึกทักษะยังช่วยให้การเรียนการสอนน่าสนใจ เกิดความสนุกสนาน เกิดทักษะในการเรียนรู้ และการเรียนรู้มีความคงทนถาวร จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาวิธีสอน เทคนิคการอ่านแจกลูกและสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะและกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. รูปแบบการวิจัย
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มโรงเรียนโนนเจริญ ได้แก่ โรงเรียนชุมชนบ้านโนนเจริญ โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ โรงเรียนบ้านหนองแวง และโรงเรียนนิคมสร้างตนเอง 9 อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 6 ห้องเรียน รวม 152 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 30 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 ชุด ดังนี้

- 1.1 ชุดที่ 1 คำที่ประสมด้วยสระอะ
 - 1.2 ชุดที่ 2 คำที่ประสมด้วยสระอี
 - 1.3 ชุดที่ 3 คำที่ประสมด้วยสระเอือ
 - 1.4 ชุดที่ 4 คำที่ประสมด้วยสระแอะ
 - 1.5 ชุดที่ 5 คำที่ประสมด้วยสระเอาะ
 - 1.6 ชุดที่ 6 คำที่ประสมด้วยสระออ
 - 1.7 ชุดที่ 7 คำที่ประสมด้วยสระเอือ
 - 1.8 ชุดที่ 8 คำที่ประสมด้วยสระอัว
 - 1.9 ชุดที่ 9 คำที่ประสมด้วยสระอำ
 - 1.10 ชุดที่ 10 คำที่ประสมด้วยสระเอา
2. แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะ จำนวน 10 แผน ดังนี้
- 2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 คำที่ประสมด้วยสระอะ
 - 2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 คำที่ประสมด้วยสระอี
 - 2.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 คำที่ประสมด้วยสระเอือ
 - 2.4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 คำที่ประสมด้วยสระแอะ
 - 2.5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 คำที่ประสมด้วยสระเอาะ
 - 2.6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 คำที่ประสมด้วยสระออ
 - 2.7 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 คำที่ประสมด้วยสระเอือ
 - 2.8 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 คำที่ประสมด้วยสระอัว
 - 2.9 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 คำที่ประสมด้วยสระอำ
 - 2.10 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 คำที่ประสมด้วยสระเอา

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้วัด

ความสามารถในการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การสร้างและหาคุณภาพของแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลำดับขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาทฤษฎีและรูปแบบของการสร้างแบบฝึกทักษะจากเอกสารและงานวิจัย
ที่เกี่ยวข้อง

1.2 ศึกษาจุดมุ่งหมายของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ธรรมชาติวิชาภาษาไทย มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

1.3 ศึกษารายละเอียดเนื้อหาด้านการเขียนจากคำพื้นฐานภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-3) ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ โดยนำเนื้อหาในส่วนของกรกฎและสะกดคำ มาจัดทำแบบฝึกทักษะได้ จำนวน 10 ชุด ชุดละ 5 คำ รวมทั้งสิ้น 50 คำ

1.4 นำแบบฝึกทักษะที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา โครงสร้างและภาษา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้ กิจกรรม การวัดและประเมินผลในแต่ละกิจกรรม แล้วนำไปแก้ไขตาม ข้อเสนอแนะ

1.5 นำแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย ในด้าน ความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง และความตรงเชิงเนื้อหา และให้ข้อเสนอแนะในด้านจุดประสงค์ เนื้อหา สื่อการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผลในแต่ละชุด ซึ่งคณะผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย

1.5.1 นางดวงป่าน สวงรัมย์ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

1.5.2 นางชลนิชา เกศนพคุณวงศ์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาล บ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

1.5.3 นางสาวสุนันท์ ปิ่นทูปา ครูชำนาญการ โรงเรียนอนุบาลบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

1.6 นำแบบฝึกทักษะที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม มาหาค่าเฉลี่ย ผลการประเมินแบบฝึกทักษะทั้ง 10 ชุด ผู้เชี่ยวชาญประเมินโดยใช้หลักเกณฑ์การให้คะแนนตาม แบบประเมินของลิเคิร์ต (Likert) เป็นมาตราส่วนแบบประมาณค่า (Rating Scales) ซึ่งมี 5 ระดับ คือเหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมที่สุด เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย และ เหมาะสมน้อยที่สุด กำหนดเกณฑ์การตัดสินผลการประเมินดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 103)

คะแนนเฉลี่ย	แปลความหมาย
4.51 - 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 - 4.50	เหมาะสมที่สุด
2.51 - 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51 - 2.50	เหมาะสมน้อย

1.00 - 1.50

เหมาะสมน้อยที่สุด

1.7 นำแบบประเมินแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินมาหาค่าเฉลี่ยโดยยึดเกณฑ์คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 5.00 เป็นเกณฑ์ตัดสิน

1.8 นำแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ไปดำเนินการหาคุณภาพเครื่องมือตามขั้นตอนต่อไปนี้

1.8.1 การหาคุณภาพเครื่องมือเป็นรายบุคคล (1: 1) ขั้นตอนนี้ได้นำแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนชุมชนบ้านโนนเจริญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 3 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนเก่ง 1 คน นักเรียนปานกลาง 1 คน และนักเรียนอ่อน 1 คน ในขณะที่ทำการทดลองได้สังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน จากนั้นนำข้อมูลจากการสังเกตมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง โดยมีประเด็นที่ต้องปรับปรุงคือ เวลาในการดำเนินการ ไม่เหมาะสม ขนาดของตัวหนังสือไม่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน ต่อจากนั้นได้นำข้อมูลที่พบไปปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปใช้ในการทดลองครั้งต่อไป

1.8.2 การหาคุณภาพเครื่องมือเป็นกลุ่มเล็ก (1: 9) ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยนำแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนชุมชนบ้านโนนเจริญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 9 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนเก่ง 3 คน นักเรียนปานกลาง 3 คน และนักเรียนอ่อน 3 คน ในขณะที่ทำการทดลองผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนอย่างใกล้ชิด จากนั้นนำข้อมูลจากการสังเกตมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องนักเรียน ต่อจากนั้นได้นำข้อมูลที่พบไปปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปใช้ในการทดลองภาคสนามต่อไป

1.8.3 การหาคุณภาพเครื่องมือภาคสนาม ขั้นตอนนี้เป็นการดำเนินการเหมือนการสอนในสถานการณ์จริง โดยผู้วิจัยนำแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทยที่ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนชุมชนบ้านโนนเจริญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 18 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาคุณภาพของแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

1.9 นำแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผ่านการทดลอง และมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 แล้ว ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2550 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 30 คน โดยใช้การจัดการเรียนรู้
พร้อมกันทั้งสองห้องเรียน

2. การสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะ
การแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย

2.2 ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังจากหลักสูตรแกนกลาง

2.3 ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

2.4 กำหนดโครงสร้างแล้วดำเนินการเขียนแผน ตามหัวข้อต่อไปนี้

2.4.1 สาระสำคัญ

2.4.2 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2.4.3 จุดประสงค์การเรียนรู้

2.4.4 สาระการเรียนรู้

2.4.5 กระบวนการจัดการเรียนรู้

2.4.6 สื่อการเรียนรู้

2.4.7 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

2.4.8 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารสถานศึกษา

2.4.9 บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

2.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์
เพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ

2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมตรวจสอบความสอดคล้อง
เชิงเนื้อหา และข้อเสนอแนะในด้านสาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์การเรียนรู้
สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผลในแต่ละแผน โดยใช้
หลักเกณฑ์การให้คะแนนตามแบบประเมินของลิเคอร์ท (Likert) เป็นมาตราส่วนแบบประมาณค่า
(Rating Scales) จากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้สมบูรณ์

2.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขจนสมบูรณ์แล้วไปทดลองใช้กับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนชุมชนบ้านโนนเจริญ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 18 คน
ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ได้เครื่องมือที่เหมาะสม

2.8 จัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เทคนิคการเขียนข้อสอบและศึกษาการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบอิงเกณฑ์จากหนังสือการวิจัยเบื้องต้นของบุญชม ศรีสะอาด (2545 : 90)

3.2 วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์การเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล

3.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ

3 ตัวเลือก โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และจุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวน 40 ข้อ

3.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข แล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์

3.5 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์แล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนชุมชนบ้านโนนเจริญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 18 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อนำมาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบ โดยกำหนดคุณลักษณะของแบบทดสอบเพื่อประเมินตามเกณฑ์ต่อไปนี้

3.5.1 หาความยากง่ายของข้อและค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยคัดเลือกข้อที่มีค่าความยากง่าย ตั้งแต่ .20 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ตั้งแต่ .20 ถึง 1.00 ไว้ (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2542 : 238 - 239)

3.5.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้วิธีของโลเวท (Lovett)

3.5.3 คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกที่เข้าเกณฑ์ไว้จำนวน 30 ข้อ แล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. การสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน ได้ดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

4.1 ศึกษาตำรา และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

4.2 นำแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ

4.3 กำหนดเกณฑ์ตัดสินผลการสังเกต ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	แปลความหมาย
12.01 - 15.00	มาก
8.60 - 12.00	ปานกลาง
5.00 - 8.59	น้อย

4.4 จัดพิมพ์แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน เพื่อนำไปใช้สังเกตพฤติกรรมกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. นำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนบ้านถนนโลกใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาวุฒิชัย เขต 2 จำนวน 2 ห้องเรียน นักเรียน 30 คน โดยทดสอบก่อนทดลองสอน 1 วัน ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ทดสอบเอง ใช้เวลา 45 นาที
2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างตามแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย โดยใช้เวลาในการสอน 10 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
3. นำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ไปทดสอบหลังการทดลองการใช้ฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดิม
4. ขณะดำเนินการสอน ได้ใช้แบบสังเกตวัดพฤติกรรมนักเรียนทุก ๆ แผน

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองแบบ One Group Pretest - Posttest Design (ลิวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 249) เป็นการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวโดยมีการวัดผลก่อนเรียนและหลังเรียน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงแผนการทดลองแบบ One Group Pretest - Posttest Design

กลุ่ม	Pretest	Treatment	Posttest
กลุ่มทดลอง	T_1	X	T_2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

- T_1 แทน สอบก่อนทดลอง (Pretest)
 X แทน การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 T_2 แทน สอบหลังทดลอง (Posttest)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วย
 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
3. วิเคราะห์พฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำ
 ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 การหาค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 104)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่หรือจำนวนที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมดหรือจำนวนทั้งหมดที่เทียบเป็น 100

1.2 การหาค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 105)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตรดังนี้
(บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 104)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

x แทน คะแนนแต่ละตัว

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

\sum แทน ผลรวม

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย
ตามเกณฑ์ 80/80 ใช้สูตรดังนี้ (ชัยงค์ พรหมวงศ์. 2537 : 916)

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของการทำแบบฝึกทักษะ
 A แทน คะแนนรวมของการทำแบบฝึกทักษะทุกชุดรวมกัน
 N แทน จำนวนนักเรียน

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N} \times 100}{B}$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์
 $\sum F$ แทน คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ
 หลังจากการเรียนรู้ไปแล้ว
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
 N แทน จำนวนผู้เรียน

2.2 การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Congruence) ใช้สูตรดังนี้ (สมนึก กัททิษฐี, 2549 : 220)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2.3 การหาค่าความยากง่าย (Difficulty) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตรดังนี้ (สมนึก กัททิษฐี, 2549 : 212)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากของข้อสอบ

R แทน จำนวนคนตอบถูก

N แทน จำนวนคนทั้งหมด

2.4 การหาอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้วิธีของ เบรนแนน (Brennan) ใช้สูตรดังนี้ (สมนึก กัททัยธณี, 2549 : 214)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ B แทน อำนาจจำแนกของข้อสอบ

U แทน จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก

L แทน จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก

N_1 แทน จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์

N_2 แทน จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์

2.5 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้วิธีของโลเวท (Lovett) ใช้สูตรดังนี้ (สมนึก กัททัยธณี, 2549 : 230)

$$r_{cc} = 1 - \frac{K \sum X_i - \sum X_i^2}{(K-1) \sum (X_i - C)^2}$$

เมื่อ r_{cc} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์

K แทน จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบทั้งฉบับ

X_i แทน คะแนนสอบของนักเรียนแต่ละคน

C แทน คะแนนจุดตัดของแบบทดสอบ ($C = 18$)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทยโดยใช้สูตร Dependent Samples t - test โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2547 : 228)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{(N-1)}}}$$

- เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ t เพื่อตรวจสอบความมีนัยสำคัญ
- D แทน ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
- N แทน จำนวนสมาชิกกลุ่มตัวอย่าง หรือจำนวนคู่คะแนน

3.2 วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (E_1/E_2) โดยใช้สูตรดังนี้ (ชูศรี วงษ์รัตน์. 2546 : 146)

3.2.1 ทดสอบสมมติฐานการหาค่า E_1

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \mu_0}{\frac{s_1}{\sqrt{n_1}}}$$

- E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
- เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อตรวจสอบความมีนัยสำคัญ
- \bar{X}_1 แทน คะแนนเฉลี่ยที่คิดเป็นร้อยละของแบบฝึกทักษะ
- μ_0 แทน เกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะที่กำหนดไว้คือร้อยละ 80
- s_1 แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแบบฝึกทักษะ
- n_1 แทน จำนวนชุดของแบบฝึกทักษะ

3.2.2 ทดสอบสมมติฐานการหาค่า E_2

$$t = \frac{\bar{X}_2 - \mu_0}{\frac{s_2}{\sqrt{n_2}}}$$

- E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
- เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต เพื่อทราบค่าความมีนัยสำคัญ
- \bar{X}_2 แทน คะแนนเฉลี่ยที่คิดเป็นร้อยละของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- μ_0 แทน เกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกที่กำหนดไว้คือร้อยละ 80
- s_2 แทน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน
- n_2 แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 มีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาได้กำหนดสัญลักษณ์ ดังนี้

N แทน จำนวนข้อมูล

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ ได้จาก ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละของแบบฝึกทักษะ

E_2 แทน ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ ได้จาก ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

df แทน องศาความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)

f แทน ความถี่

t แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤติจากการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญทางสถิติ

** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้น ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ความเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ผลการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังแสดงในตาราง 2-5

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

จำนวนนักเรียน	คะแนนการทำแบบฝึกทักษะแต่ละชุด										รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
คะแนนเต็ม	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	200
$\sum X$	506	504	523	520	514	505	504	506	511	516	5109
\bar{X}	16.87	16.80	17.43	17.33	17.13	16.83	16.80	16.87	17.03	17.20	170.30
S.D.	1.70	1.32	1.91	1.88	2.08	2.04	1.61	1.43	1.81	1.81	6.22
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	84.33	84.00	87.17	86.67	85.67	84.17	84.00	84.33	85.17	86.00	85.15

จากตาราง 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยการทำแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 84.00 ถึงร้อยละ 87.17 ค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 170.30 คิดเป็นร้อยละ 85.15 เมื่อพิจารณาเป็นรายแบบฝึกทักษะเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.43 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.17 รองลงมาเป็นแบบฝึกทักษะ ชุดที่ 4 มีค่าเฉลี่ย 17.33 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86.67 และแบบฝึกทักษะ ชุดที่ 10 มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 17.20 คิดเป็นร้อยละ 86.00 ดังนั้นแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทยจึงมีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 85.15

ตาราง 3 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (E_1/E_2) ตามเกณฑ์ 80/80

ประสิทธิภาพ	คะแนน เต็ม	คะแนน เฉลี่ย	S.D.	ร้อยละ
คะแนนการทำแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำ ภาษาไทย (E_1)	200	170.30	6.22	85.15
คะแนนการทำแบบทดสอบหลังการทำแบบฝึกทักษะ การแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย (E_2)	30	25.37	1.16	84.56

จากตาราง 3 พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำ
 ภาษาไทย จำนวน 10 ชุด เท่ากับ 170.30 จากคะแนนเต็ม 200 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 เท่ากับ 6.22 คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 85.15 (E_1) และมีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบ
 หลังการฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย เท่ากับ 25.37 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30
 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.16 คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 84.56 (E_2) ดังนั้น
 แบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทยมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 85.15/84.56

ตาราง 4 เปรียบเทียบประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (E_1/E_2) ตามเกณฑ์ 80/80

ประสิทธิภาพ	N	คะแนนเฉลี่ย (%)	S.D. (%)	t
คะแนนการทำแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย (E_1)	10	85.15	6.22	5.87 **
คะแนนการทำแบบทดสอบหลังการทำแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย (E_2)	30	84.56	1.16	24.77 **

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่า ($t .01 df = 29$) = 5.756

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย จำนวน 10 ชุด คิดเป็นร้อยละ 85.15 (E_1) จากคะแนนเต็ม 200 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.22 และมีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังการทำแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 84.56 (E_2) จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.16 ดังนั้นแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.15/84.56 เมื่อนำไปทดสอบสมมติฐานการศึกษาดำเนินการ จะได้ค่า t ของ (E_1) เท่ากับ 6.22 และค่า t ของ (E_2) เท่ากับ 1.16 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ที่สร้างขึ้นเป็นแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพจริงสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ตาราง 5 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะ
การแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S.D.	df	t
ก่อนฝึก	30	16.07	2.35	29	20.543**
หลังฝึก	30	25.37	1.16		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่า (t .01 df = 29) = 5.756

จากตาราง 5 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งได้รับการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 ดังแสดงในตาราง 6-7

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและร้อยละของคะแนนผลสัมฤทธิ์จากการทำแบบทดสอบหลังการใช้
แบบฝึกทักษะการแจกตุกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เลขที่	คะแนน (30)	ร้อยละ
1	25	83.33
2	24	80.00
3	24	80.00
4	25	83.33
5	25	83.33
6	27	90.00
7	25	83.33
8	27	90.00
9	26	86.67
10	27	90.00
11	24	80.00
12	22	73.33
13	25	83.33
14	26	86.67
15	25	83.33
16	26	86.67
17	26	86.67
18	25	83.33
19	27	90.00
20	25	83.33
21	26	86.67
22	24	80.00
23	25	83.33
24	26	86.67

ตาราง 6 (ต่อ)

เลขที่	คะแนน (30)	ร้อยละ
25	27	90.00
26	26	86.67
27	26	86.67
28	26	86.67
29	25	83.33
30	24	80.00
รวม	761	2536.66
\bar{X}	25.37	84.56
S.D.	1.16	3.87
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	84.56	3.87

จากตาราง 6 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย เท่ากับ 25.37 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.16 คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 84.56 ดังนั้นแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย จึงมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 84.56

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ร้อยละและผลต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์จากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เลขที่	คะแนนก่อนใช้ แบบฝึกทักษะ (30)	คะแนนหลังใช้ แบบฝึก ทักษะ (30)	ผลต่าง
1	18	25	7
2	16	24	8
3	14	24	10
4	13	25	12
5	15	25	10
6	16	27	11
7	20	25	5
8	18	27	9
9	12	26	14
10	14	27	13
11	16	24	8
12	15	22	7
13	15	25	10
14	21	26	5
15	12	25	13
16	14	26	12
17	16	26	10
18	15	25	10
19	17	27	10
20	16	25	9
21	18	26	8
22	16	24	8
23	14	25	11
24	18	26	8

ตาราง 7 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนก่อนใช้ แบบฝึกทักษะ (30)	คะแนนหลังใช้ แบบฝึก ทักษะ (30)	ผลต่าง
25	20	27	7
26	16	26	10
27	15	26	11
28	14	26	12
29	18	25	7
30	20	24	4
รวม	482	761	279
\bar{X}	16.07	25.37	9.30
S.D.	2.35	1.16	2.48
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	53.56	84.56	31.00

จากตาราง 7 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกทักษะ การแจกตุกและสะกดคำภาษาไทย เท่ากับ 16.07 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 53.56 ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะการแจกตุกและสะกดคำ ภาษาไทย เท่ากับ 25.37 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.56 ค่าเฉลี่ย ของคะแนนมีผลต่างเท่ากับ 9.30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 31.00

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ผลการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 8 วิเคราะห์ผลการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

รายการสังเกต	รวม	เฉลี่ย	ความหมาย
1. ความกระตือรือร้น	400	13.33	มาก
2. ความสนใจ	450	15.00	มาก
3. การแสดงความคิดเห็น	425	14.10	มาก
4. การให้ความร่วมมือ	450	15.00	มาก
5. ความสนุกสนานเพลิดเพลิน	450	15.00	มาก
รวม	2,175	14.70	มาก

จากตาราง 8 พบว่า ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมเท่ากับ 14.70 จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน โดยคะแนนความกระตือรือร้นเฉลี่ย 13.33 คะแนน ความสนใจเฉลี่ย 15.00 คะแนน การแสดงความคิดเห็นเฉลี่ย 14.10 คะแนน การให้ความร่วมมือเฉลี่ย 15.00 คะแนน และคะแนนความสนุกสนานเพลิดเพลิน 15.00 คะแนน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบ One Group Pretest - Posttest เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านถนนโลกใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ผู้วิจัยได้สรุปผลและมีข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผลการวิจัย
6. ข้อเสนอแนะ
 - 6.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 6.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

สมมติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังจากที่เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มโรงเรียนโนนเจริญ ได้แก่ โรงเรียนชุมชนบ้านโนนเจริญ โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ โรงเรียนบ้านหนองแวง และโรงเรียนนิคมสร้างตนเอง 9 อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 6 ห้องเรียน รวม 152 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 30 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 4 ชนิด ดังนี้

2.1 แบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 ชุด

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 10 แผน

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ

3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

2.4 แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน จำนวน 5 รายการ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

3.1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3.2 วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3.3 วิเคราะห์พฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

4. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

4.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

4.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

4.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

4.1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ

4.2.1 หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้ค่าสถิติ t -test

4.2.2 หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Congruence)

4.2.3 หาค่าความยากง่าย (Difficulty) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.2.4 หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.2.5 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีของโลเวท (Lovett)

4.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

4.3.1 ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยทดสอบนัยสำคัญ t -test แบบ (Dependent Samples)

4.3.2 วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย (E_1/E_2)

สรุปผลการวิจัย

จากการพัฒนาแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พัฒนาขึ้น มีค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 85.15/84.56 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้
2. นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นและสนใจต่อแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เฉลี่ย 14.70

อภิปรายผล

จากการวิจัยพัฒนาแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานุริรัมย์ เขต 2 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 30 คน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทยที่พัฒนาขึ้นมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 85.15/84.56 หมายความว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกทักษะทั้ง 10 ชุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 85.15 และคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 84.56 แสดงว่า แบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ การที่แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 แบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้สร้างขึ้นได้ผ่านกระบวนการตามขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ มีการวางแผน การลำดับเนื้อหา การใช้ภาษา และสร้างกระบวนการอ่านที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจและการฝึกฝน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของผกาวดี ปัญญาวรณศิริ (2540 : 17) ที่กล่าวถึง ลักษณะของแบบฝึกที่ดีว่า สร้างตามหลักจิตวิทยา ควรมีหลายรูปแบบ แบบฝึกแต่ละชุดควรมีระยะสั้น เรียงเนื้อหาจากง่ายไปหายาก และมีการประเมินขณะฝึก นอกจากนี้แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นได้ผ่านผู้เชี่ยวชาญ และมีการปรับปรุงแก้ไขจนเป็นที่น่าพอใจ ตลอดจนมีการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะโดยทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง กลุ่มเล็ก และกลุ่มใหญ่ ตามขั้นตอนก่อนนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

1.2 แบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นมีคำแนะนำในการใช้ มีคำชี้แจงที่ชัดเจน บางกิจกรรมที่อยากจะมีตัวอย่างประกอบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิมลรัตน์ สุนทรวิโรจน์ (2545 : 131) ที่กล่าวถึง ลักษณะของแบบฝึกที่ดีว่า เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้นักเรียนได้แสดงความสามารถ มีคำชี้แจงง่าย ๆ ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย ใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย ปลูกความสนใจและเร้าใจ ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุกสนาน ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้เป็นลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี เพราะทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ สามารถทำกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะได้

2. จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนปรากฏว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพูน ศิริมนตรี (2549 : 75) (ขวัญทอง จันทฤทธิ์ (2542 : 60) และพรสวรรค์ บัวโสม (2549 : 83) ที่ได้ทำการวิจัยการใช้แบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการแจกลูกสะกดคำมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากแบบฝึกทักษะสร้างตามหลักจิตวิทยาการศึกษา ที่คำนึงถึงกฎแห่งผล การฝึกหัด การเสริมแรง ความแตกต่างระหว่างบุคคล เรียงลำดับแบบฝึกจากง่ายไปหายาก และมีภาพประกอบ การที่ให้นักเรียนเรียนสิ่งที่มีความหมายสำหรับตนเองและเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้กิจกรรมที่น่าสนใจ ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการร่วมทำงานเป็นกลุ่มด้วยตนเอง ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมทำให้เกิดความสนุกสนาน ไม่เบื่อหน่ายอีกทั้งร่วมมือทำกิจกรรมเป็นอย่างดี

3. จากการวิเคราะห์พฤติกรรมนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปรากฏว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นและสนใจโดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.70 จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก การที่นักเรียนมีพฤติกรรมต่อแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากอาจเนื่องมาจาก แบบฝึกทักษะ เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้วมีข้อเสนอแนะในการใช้ชัดเจน ใช้ส่วนวนภาษาต่างๆ ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุก เรียงคำจากง่ายไปหายาก เวลาที่เหมาะสม ปลูกความสนใจและเข้าใจ เหมาะสมกับวัย และสามารถศึกษาด้วยตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของผกาวิ พิญญวรรณศิริ (2540 : 17) และมนตรี ภัคศิณรงค์ (2540 : 99-100) ที่ได้สรุปถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีว่า แบบฝึกที่ดีควรมีเนื้อหาตรงกับจุดประสงค์ เหมาะสมกับวัยหรือระดับชั้นของผู้เรียน ได้รับความสนใจและใช้หลักจิตวิทยา มีหลายรูปแบบและสามารถศึกษาด้วยตนเองได้

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85.15/84.56 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีพฤติกรรมต่อแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ควรจัดกิจกรรมเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำทั้งในและนอกเวลาเรียน

1.2 แบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทยที่สร้างขึ้นสามารถบูรณาการกับการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ได้ เช่น ให้นักเรียนวาดภาพระบายสี ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ให้นักเรียนได้ทำแผนภาพความคิด (Mind Mapping)

1.3 ควรนำแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทยที่พัฒนาขึ้นไปใช้สอนให้แพร่หลาย และในชั้นเรียนอื่น ๆ

1.4 ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้อง ควรสนับสนุนและส่งเสริมให้นำแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทยไปใช้อย่างแพร่หลาย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและสะกดคำ ในระดับชั้นอื่น ๆ

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติ ความคงทนในการเรียนรู้ระหว่างนักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะกับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้อื่น ๆ

2.3 ควรมีการพัฒนาแบบฝึกทักษะในเนื้อหาอื่น และระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะให้มากขึ้น

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยสุโขทัย
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

- กตিকা สุวรรณพงศ์. (2541). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนรู้ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องเวลาและเงิน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยได้รับการสอนแบบวรรณิที่ใช้แบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นกับใช้แบบฝึกหัดในหนังสือเรียน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- กรมวิชาการ. (2543). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- (2544 ก). แนวทางการนำมาตรฐานหลักสูตรไปสู่การออกแบบการจัดการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลตามสภาพจริง. กรุงเทพฯ : คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้ กรมวิชาการ.
- (2544 ข). คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- (2546). การเรียนการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมสามัญศึกษา. (2542). การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ขวัญทอง จันทฤทธิ. (2542). การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพเรื่อง การสะกดคำและแจกลูกของหนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (สาขาหลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ฉลาด สมพงษ์. (2547). การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาหลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชาญชัย อาจิณสมภาร. (2545). การประเมินการอบรมเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- ชัยงค์ พรหมวงศ์. (2537). "การประเมินผลสื่อผสม" ใน เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอน ระดับมัธยมศึกษา. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

- ชูศรี วงษ์รัตน์. (2546). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : เนรมิตการพิมพ์.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2540). บันทึกการค้นคว้าภาษาไทย. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครการพิมพ์.
- ณัฐพงศ์ สวางค์คู่ย์. (2542). การพัฒนาแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพเรื่อง การสะกดคำยาก วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาหลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เดชิต นันทประพิน. (2548). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาไทยที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนบุรีรัมย์พิทยาคม. วิทยานิพนธ์ ก.ม. (สาขาหลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ทองพูน ศิริมนตรี. (2549). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การเขียนสะกดคำ ตามมาตราตัวสะกดโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนและกระบวนการเรียนภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 วิทยานิพนธ์ ค.ม. (สาขาหลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ทิสนา แจมมณี. (2542 : มีนาคม - มิถุนายน). "การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : CIPPA MODEL" ศึกษาศาสตร์. 6 (3) : 4.
- (2545). "กระบวนการเรียนรู้" ในกระบวนการเรียนรู้ Learning Process . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.).
- นิภาพร วงษ์ศิลา. (2545). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการสะกดคำยากวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (สาขาหลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เนาวรัตน์ ชื่นมณี. (2540). การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยากเรื่อง เปิดหยา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาหลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บัณฑิตา แจงจบ. (2545). การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการสะกดคำในมาตราตัวสะกดที่มีพยัญชนะใช้หลายตัว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาหลักสูตรและการสอน). สงขลา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- (2547). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

- บุรชัย ศิริมหาสาคร. (2545). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : บุกพอยท์.
 ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. (2542). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.
 พิมพ์ครั้งที่ 2. บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ผกาดี ปัญญาวรณศิริ. (2540). การสร้างแบบฝึกการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น ร ด และ
 พยัญชนะควบกล้ำ ร ล ว เพื่อให้เสริมการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.
 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาหลักสูตรและการสอน). สงขลา : บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- พนมวัน วรรณชัย. (2542). การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.
 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาหลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรชญา พรหมหิตาพร. (2542). การศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยและสภาพ
 การใช้พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 ของนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2541.
 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาหลักสูตรและการสอน). สงขลา : บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- พรสวรรค์ บัวโสม. (2549). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการแจกถูกและสะกดคำ กลุ่มสาระ
 การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลพรเจริญ สำนักงาน
 เขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (สาขาหลักสูตรและการสอน).
 มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- มนทิรา กักดีณรงค์. (2540). การศึกษาแบบฝึกเสริมทักษะ กิจกรรมขั้นตอนที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพ
 และความคงทนในการเรียนรู้ เรื่อง ยังไม่สายเกินไป วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา
 ปีที่ 2 โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาหลักสูตรและ
 การสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มะลิ อาจวิชัย. (2540). การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตาม
 มาตรฐานตัวสะกดแม่กน แม่กด และแม่กข สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.
 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาหลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ :
 นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.

- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วรรณว เครือเนียม. (2531). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วรรณิ โสมประยูร. (2542). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). แผนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). เอกสารประกอบการสอนวิชาสัมมนาหลักสูตรและการสอนภาษาไทย. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอนคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิศักดิ์ ปิตตลาโพธิ์. (2540). ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำพื้นฐานในแบบเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ คม. (สาขาหลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2549). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กทม. : ประสานการพิมพ์.
- สกุณา เลิกนอก. (2545). การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนสะกดคำยาก โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (สาขาหลักสูตรและการสอน). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานการศึกษาแห่งชาติ. (2543). ปฏิรูปการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุด. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2. (2549). รายงานผลการสอบ (NT). มุริรัมย์ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2540). การสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุทธิวงศ์ พงษ์ไพบูรณ์. (2540). หลักภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุภาพรณ์ สภาพงศ์. (2545 กันยายน). "การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด." วารสารวิชาการ. 5 (9) 31-34.

- ศุมน อมรวิวัฒน์. (2541). "ทำไมต้องปฏิรูปการเรียนรู้" ในการปฏิรูปการเรียนรู้ตามแนวคิด 5 ทฤษฎี. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- อดุลย์ ภูปลื้ม. (2539). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกที่จัดคำเป็นกลุ่มคำและแบบฝึกที่จัดคำละคำ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาหลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อำไพพรรณ ชินสำราญ. (2538). การสร้างแบบฝึกการเขียนคำพ้องเสียง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาหลักสูตรและการสอน). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อุษา แข็งขัน. (2545). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกการสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาหลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เอกรินทร์ สีมหาศาล และสุปรารภนา ชุกตะนันท์. (2546). การออกแบบเครื่องมือวัดและประเมินผลตามสภาพจริง. กรุงเทพฯ : บุก พอยท์.
- เอมอร สงวนดี. (2547). การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (สาขาหลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Ahmed, S.T. (2000, December.). "The development of Phonetic and Orthographic Spelling Patterns: A Method for Assessing Spelling Knowledge in Children in Grades Two Though Five." **Dissertation Abstracts International**. 61(6), 3032-B.
- Bouchard, M.P. (2002, August). "A Investigation of Students Word Knowledge as Demonstrated by Their Reading and Spelling Errors." **Dissertation Abstracts International**. 63(2), 541 A.
- Lawrey, E.B. (1997, August). "The Effects of Four Drills and Practice Time Units on the Decking Performances of Students with Specific Learning Disabilities ." **Dissertation Abstracts International** . 39(2), 817 – A.

Mcpeake, P.G. (1979, June). "The Effects of Original Systematic Study Worksheets, Reading Level and Sex on the Spelling Achievement of Sixth Grade Students."

Dissertation Abstracts International. 39(12), 1799 – A.

Mitchell, J.C. (1980, October) "Effects of Dictionary skill Lesson and Written Composition on Spelling Achievement in Grade 4-6" **Dissertation Abstracts International**. 41(4), 1392-A.

Schwendinger, J.R. (1977, December). "A Study of Modality of Inferences and their Relationship to Spelling Achievement of Sixth Grade Students." **Resources in Education**. 12(12), 51.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Buriram Rajabhat University

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
Buriram Rajabhat University

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. นางดวงป่าน สวงรัมย์ ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
2. นางชลนิชา เกตุพนคุณวงศ์ ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลบ้านกรวด อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
3. นางสาวสุนันท์ ปิณฑุพา ตำแหน่ง ครูชำนาญการ โรงเรียนอนุบาลบ้านกรวด อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
Buriram Rajabhat University

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๒๐๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ถนนจระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์

จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณดวงปาน สวงรัมย์

ด้วย นายสุภวัฒน์ จินใจ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องการแจกลูกและสะกดคำ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยมี ผศ.ดร.พรพิมล พงศ์สุวรรณ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙ ๖๗

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๒๐๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณชลนิชา เลิศนพคุณวงศ์

ด้วย นายศุภวัฒน์ จินใจ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องการแจกฐกและสะกดคำโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยมี ผศ.ดร.พรทิมล พงศ์สุวรรณ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อที่ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙ ๖๗

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ตะอองทอง)

คณบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๒๐๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณสุนันท์ ปิ่นทุพา

ด้วย นายศุภวัฒน์ จินใจ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องการแจกลูกและสะกดคำโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยมี ผศ.ดร.พรพิมล พงศ์สุวรรณ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างคึกฉิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙ ๖๒

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ

มหาวิทยาลัยสุโขทัย
Buriram Rajabhat University

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๔๔๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านโนนเจริญ

ด้วยนายสุภวัฒน์ จินใจ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยมี ผศ.ดร.พรพิมล พงศ์สุวรรณ เป็นประธานกรรมการควบคุมการศึกษาค้นคว้า ในกรณีนี้นักศึกษา มีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้นายสุภวัฒน์ จินใจ ใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ คีย์ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๔๔๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโคกใหญ่

ด้วยนายศุภวัฒน์ จินใจ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการแจกถูกและสะกดคำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยมี ผศ.ดร.พรพิมล พงศ์สุวรรณ เป็นประธานกรรมการควบคุมการศึกษาค้นคว้า ในกรณีนี้นักศึกษา มีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้นายศุภวัฒน์ จินใจ ใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ คို့ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ง
แผนการจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
Buriram Rajabhat University

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550

เรื่อง	การแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ -า	เวลา	1 ชั่วโมง
สอนวันที่	เดือน	พ.ศ. 2550	เวลา 15.00 - 16.00 น.

สาระสำคัญ

รูปและเสียงสระ เป็นความรู้ขั้นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้ถูกต้องตามอักขรวิธี การอ่านแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ-า เป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะในการใช้ภาษาสื่อความหมาย

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. อ่านแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ-า ได้
2. เขียนคำที่ประสมด้วยสระ-า ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ประสมคำจากภาพ พืชชนิด สระ-า แล้วอ่านแจกลูกและสะกดคำได้ถูกต้อง
2. เขียนคำอ่าน และอ่านแจกลูกสะกดคำได้ถูกต้อง
3. เติมคำให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ถูกต้อง
4. เรียงคำให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. คำที่ประสมด้วยสระ-า ได้แก่ ขา และยา
2. คำที่ประสมด้วยสระ-า และมีตัวสะกด ได้แก่ ตาก วาด และสาม

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่การจัดการเรียนรู้

1. แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และวิธีประเมินผลการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. นักเรียนเล่นปริศนาคำทายอะไรเอ่ย (ตามเอกสารประกอบท้ายแผน ข้อ 1)

ขั้นจัดการเรียนรู้

1. นักเรียนแบ่งกลุ่มอภิปรายถึงความหมายของสระ-า โดยให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้นแล้วร่วมกันสรุป (ตามเอกสารประกอบท้ายแผนข้อ 2)
2. นักเรียนอ่านพยัญชนะจากแผนภูมิพยัญชนะ (ตามเอกสารประกอบท้ายแผนข้อ 3) โดยอ่านพร้อมกันทั้งชั้น และอ่านแผนภูมิพยัญชนะกับภาพ (ตามเอกสารประกอบท้ายแผน ข้อ 4) แล้วร่วมกันอภิปรายและสรุปว่า พยัญชนะแต่ละตัวสามารถแทนได้ด้วยภาพ
3. นักเรียนฝึกแจกลูกและสะกดคำ (ตามเอกสารประกอบท้ายแผน ข้อ 5)
4. นักเรียนเล่นเกม “ จับคู่ ” (ตามเอกสารประกอบท้ายแผน ข้อ 6)
5. นักเรียนปฏิบัติตามแบบฝึกทักษะ ชุดที่ 1 กิจกรรมที่ 1-4
6. ครูตรวจแบบฝึกทักษะ ชุดที่ 1 กิจกรรมที่ 1-4 และให้คำแนะนำนักเรียนที่ทำผิดในแต่ละกิจกรรมและแก้ไขให้ถูกต้อง

ขั้นสรุปการจัดการเรียนรู้

- นักเรียนร่วมกันอภิปรายและสรุปความหมายของสระ-า

สื่อการเรียนรู้

1. ปริศนาคำทาย
2. แผนภูมิความหมายสระ-า
3. แผนภูมิพยัญชนะ
4. แผนภูมิพยัญชนะกับภาพ
5. แผนภูมิการอ่านแจกลูกและสะกดคำ
6. เกม “ จับคู่ ”
7. แบบฝึกทักษะชุดที่ 1 กิจกรรมที่ 1-4

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. วิธีการวัด

- ตรวจสอบผลงานจากการทำแบบฝึกทักษะ ชุดที่ 1 กิจกรรมที่ 1-4

2. เครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้

- แบบฝึกทักษะชุดที่ 1 กิจกรรมที่ 1-4

3. เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

- นักเรียนทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 1 กิจกรรมที่ 1-4 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

เอกสารประกอบท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

1. ปรีศนาคำทาย

1. อะไรเอ่ย อยู่กับตัวเราเอาไว้ใช้ดู (ตา)
2. อะไรเอ่ย อยู่กับตัวเราเอาไว้ใช้เดิน (ขา)
3. นกอะไรมีขนสีดำ ฟังดูน่าขำ มันร้องเหมือนขี้อ (กา)
4. น้องของพ่อ เขานั้นเป็นใคร (อา)
5. สัตว์มีสี่เท้า ออกทนนกหนา รูปร่างคล้ายม้า มันคืออะไร (ลา)

2. แผนภูมิความหมายของสระ -า

1. สระ -า เป็นสระเสียงยาว
2. เขียนไว้หลังพยัญชนะต้น เช่น กา ขา ยา นา ตา เป็นต้น
3. คำที่ใช้สระ -า และมีตัวสะกด เช่น ตาก วาด สาม เป็นต้น

3. แผนภูมิพยัญชนะ

ก	ข	ฃ	ค	ค	ฅ	ง	จ	ฉ	ช	จ
ฌ	ญ	ฎ	ฏ	ฐ	ฑ	ฒ	ณ	ด	ต	ถ
ท	ธ	น	บ	ป	ผ	ฝ	พ	ฟ	ภ	ม
ย	ร	ล	ว	ศ	ษ	ส	ห	ฬ	อ	ฮ

4. แผนภูมิพยัญชนะกับภาพ

ก	อ่านว่า	กอ	แทนด้วยภาพ	
ข	อ่านว่า	ขอ	แทนด้วยภาพ	
ค	อ่านว่า	คอ	แทนด้วยภาพ	
ด	อ่านว่า	ดอ	แทนด้วยภาพ	
ม	อ่านว่า	มอ	แทนด้วยภาพ	
ย	อ่านว่า	यो	แทนด้วยภาพ	
ว	อ่านว่า	วอ	แทนด้วยภาพ	
ส	อ่านว่า	สอ	แทนด้วยภาพ	

5. แผนภูมิการอ่านแจกตุกและสะกดคำ

ขา	/ข/-า/	ขา
ยา	/ย/-า/	ยา
ตาก	/ต/-า/ก/	ตาก
วาด	/ว/-า/ด/	วาด
สาม	/ส/-า/ม/	สาม

6. เกมจับคู่

จุดประสงค์

1. เพื่อฝึกทักษะการอ่าน
2. เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน

อุปกรณ์

1. บัตรคำ ได้แก่ ขา ชา ตาก วาด สาม จำนวน 2 ชุด
2. นกหวีด

วิธีเล่น

1. แจกบัตรคำให้นักเรียนในแถววงกลมนั้นจำนวน 10 คน ๆ ละ 1 บัตร
2. ให้นักเรียนเดินเป็นวงกลมตามเข็มนาฬิกา พร้อมกับปรบมือให้จังหวะ
3. ครูเป่านกหวีดเป็นสัญญาณให้นักเรียนหยุด
4. เมื่อนักเรียนได้ยินเสียงนกหวีด ให้นักเรียนนำเอาบัตรคำที่ตนเองถือ ชูขึ้น

อ่านเสียงดัง ๆ เพื่อเรียกหาคู่ของตนเอง เมื่อได้คู่ตนเองให้แต่ละคู่ออกไปตรงกลางวงกลม แล้วให้อ่านบัตรคำโดยการอ่านแจกลูกสะกดคำและให้เพื่อน ๆ ทุกคนฟังและอ่านตาม

5. ให้ดำเนินกิจกรรมกับนักเรียนที่เหลือในวงกลมจนหมด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550

เรื่อง การแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ -ิ- เวลา 1 ชั่วโมง
สอนวันที่ เดือน พ.ศ. 2550 เวลา 15.00 - 16.00 น.

สาระสำคัญ

รูปและเสียงสระเป็นความรู้ขั้นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้ถูกต้องตามอักขรวิธี การแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ -ิ- เป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะในการใช้ภาษาสื่อความหมาย

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. อ่านแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ -ิ- ได้
2. เขียนคำที่ประสมด้วยสระ -ิ- ค้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ประสมคำจากภาพ พืชชุมชน สระแล้วอ่านแจกลูกและสะกดคำได้ถูกต้อง
2. เขียนคำอ่าน และอ่านแจกลูกสะกดคำได้ถูกต้อง
3. เติมคำให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ถูกต้อง
4. เรียงคำให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. คำที่ประสมด้วยสระ -ิ- ได้แก่ มิ และสี
2. คำที่ประสมด้วยสระ -ิ- และมีตัวสะกด ได้แก่ ปีก มีด และรีบ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่การจัดการเรียนรู้

1. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้และวิธีประเมินผลการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. ทบทวนการอ่านแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ -ิ-

ชั้นจัดการเรียนรู้

1. นักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงความหมายของสระ "ิ" (ตามเอกสารประกอบท้ายแผนข้อ 1)
2. นักเรียนแบ่งกลุ่ม 6 กลุ่ม ช่วยกันหาคำที่ประสมสระ "ิ" จากหนังสือเรียนพื้นฐานภาษาไทย เล่ม 1 เขียนเป็นคำในกระดาษที่ครูแจกให้และให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมาอ่านแจกลูกสะกดคำให้เพื่อนฟัง
3. นักเรียนอ่านพยัญชนะจากแผนภูมิพยัญชนะ (ตามเอกสารประกอบท้ายแผนข้อ 2) โดยอ่านพร้อมกันทั้งชั้น และอ่านแผนภูมิพยัญชนะกับภาพ (ตามเอกสารประกอบท้ายแผน ข้อ 3) แล้วร่วมกันอภิปรายและสรุปว่า พยัญชนะแต่ละตัวสามารถแทนได้ด้วยภาพ
4. นักเรียนฝึกแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมสระ "ิ" จากแผนภูมิการแจกลูกและสะกดคำ (ตามเอกสารประกอบท้ายแผน ข้อ 4) พร้อมอภิปรายความหมาย
5. นักเรียนเล่นเกม "ไวไว" (ตามเอกสารประกอบท้ายแผน 5)
6. นักเรียนปฏิบัติตามแบบฝึกทักษะ ชุดที่ 2 กิจกรรมที่ 1-4
7. ครูตรวจแบบฝึกทักษะ ชุดที่ 2 กิจกรรมที่ 1-4 คำแนะนำนักเรียนที่ทำได้ในแต่ละกิจกรรมและแก้ไขให้ถูกต้อง

ขั้นสรุปการจัดการเรียนรู้

- นักเรียนอภิปรายสรุปความหมายของสระ "ิ" อีกครั้ง

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. แผนภูมิความหมายของสระ "ิ"
2. แผนภูมิพยัญชนะ
3. แผนภูมิพยัญชนะกับภาพ
4. แผนภูมิการอ่านแจกลูกและสะกดคำ
5. เกม "ไวไว"
6. แบบฝึกทักษะชุดที่ 2 กิจกรรมที่ 1-4

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. วิธีการวัด

- ตรวจสอบผลงานจากการทำแบบฝึกทักษะ ชุดที่ 2 กิจกรรมที่ 1-4

2. เครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้
 - แบบฝึกทักษะชุดที่ 2 กิจกรรมที่ 1 - 4
3. เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
 - นักเรียนทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 2 กิจกรรมที่ 1 - 4 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

เอกสารประกอบท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

1. ความหมายของสระ ๙

1. สระ ๙ เป็นสระเสียงยาว
2. เขียนไว้บนพยัญชนะต้น เช่น ตี มี ตี สี ปี่ เป็นต้น
3. คำที่ใช้สระ ๙ และมีตัวสะกด เช่น ฉีด มีด ปีก วิต ฉีก เป็นต้น

2. แผนภูมิพยัญชนะ

ก	ข	ฃ	ค	ค	ฅ	ง	จ	ฉ	ช	ฌ
ฌ	ญ	ฎ	ฏ	ฐ	ฑ	ฒ	ณ	ด	ต	ถ
ท	ธ	น	บ	ป	ผ	ฝ	พ	ฟ	ภ	ม
ย	ร	ล	ว	ศ	ษ	ส	ห	ฬ	อ	ฮ

3. แผนภูมิพยัญชนะกับภาพ

ม	อ่านว่า	มอ	แทนด้วยภาพ	
ส	อ่านว่า	สอ	แทนด้วยภาพ	
ป	อ่านว่า	ปอ	แทนด้วยภาพ	
ก	อ่านว่า	กอ	แทนด้วยภาพ	
ด	อ่านว่า	ดอ	แทนด้วยภาพ	
ร	อ่านว่า	รอ	แทนด้วยภาพ	
บ	อ่านว่า	บอ	แทนด้วยภาพ	

4. แผนภูมิการอ่านแจกถูกและสะกดคำ

มี / ม / - /	มี
สี / ส / - /	สี
ปีก / ป / - / ก /	ปีก
มีด / ม / - / ด /	มีด
ريب / ร / - / บ /	ريب

5. เกมไวไว

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนฝึกอ่านและรู้จักใช้คำที่ประสมด้วย สระ ิ

อุปกรณ์

1. บัตรคำ ได้แก่ มี สี ปีก มีด ระเบิด คำละ 6 บัตร
2. นกหวีด

วิธีเล่น

1. ให้นักเรียนเข้าแถววงกลมโดยตั้งเก้าอี้ไว้ตรงกลาง 5 ตัว แล้วครูแจกบัตรคำให้นักเรียนทุกคน ๆ ละ 1 บัตร
2. ให้นักเรียนเดินเป็นวงกลมตามเข็มนาฬิกา พร้อมกับปรบมือเป็นจังหวะ
3. ครูเป่านกหวีดเป็นสัญญาณให้นักเรียนหยุด และครูอ่านบัตรคำ เมื่อคำที่ครูอ่านตรงกับบัตรคำของนักเรียนคนใด ให้รีบวิ่งไปนั่งเก้าอี้ตรงกลางวงกลม ใครไม่มีที่นั่งต้องออกมาแสดงท่าทางอะไรก็ได้ แล้วฝึกอ่านแจกลูกคำนั้นและให้เพื่อนอ่านตาม
4. ให้ดำเนินกิจกรรมกับนักเรียนที่เหลือในวงกลมจนหมด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550

เรื่อง การแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ "ิ" เวลา 1 ชั่วโมง
สอนวันที่ เดือน พ.ศ. 2550 เวลา 15.00 - 16.00 น.

สาระสำคัญ

รูปและเสียงสระ เป็นความรู้ขั้นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้ถูกต้องตามอักขรวิธี การแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ "ิ" เป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะในการใช้ภาษาสื่อความหมาย

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. อ่านแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ "ิ" ได้
2. เขียนคำที่ประสมด้วยสระ "ิ" ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ประสมคำจากภาพ พืชชุมชน สระแล้วอ่านแจกลูกและสะกดคำได้ถูกต้อง
2. เขียนคำอ่าน และอ่านแจกลูกสะกดคำได้ถูกต้อง
3. เติมคำให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ถูกต้อง
4. เรียงคำให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. คำที่ประสมด้วยสระ "ิ" ได้แก่ คีอ และมื่อ
2. คำที่ประสมด้วยสระ "ิ" และมีตัวสะกด ได้แก่ ชิค ยิน และยิม

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่การจัดการเรียนรู้

1. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้และวิธีประเมินผลการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. ทบทวนการอ่านแจกลูกสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ "า" และสระ "ิ"

ชั้นจัดการเรียนรู้

1. นักเรียนอภิปรายถึงความหมายของสระ " - (ตามเอกสารประกอบท้ายแผนข้อ 1)
2. นักเรียนอ่านพยัญชนะจากแผนภูมิพยัญชนะ (ตามเอกสารประกอบท้ายแผนข้อ 2) โดยอ่านพร้อมกันทั้งชั้น และอ่านแผนภูมิพยัญชนะกับภาพ (ตามเอกสารประกอบท้ายแผน ข้อ 3) แล้วร่วมกันอภิปรายและสรุปว่า พยัญชนะแต่ละตัวสามารถแทนได้ด้วยภาพ
3. นักเรียนฝึกแจกลูกและสะกดคำ (ตามเอกสารประกอบท้ายแผน ข้อ 4)
4. นักเรียนแบ่งกลุ่ม 5 กลุ่ม ช่วยกันหาคำที่ประสมสระ " - จากหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย เล่ม 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มละ 3 คำ เขียนลงในกระดาษที่ครูแจกแล้วส่งตัวแทนกลุ่มออกมาอ่านแจกลูกสะกดคำและให้เพื่อนอ่านตามทั้งชั้น
5. นักเรียนเล่นเกม " เถาคำ " (ตามเอกสารประกอบท้ายแผน ข้อ 5)
6. นักเรียนปฏิบัติตามแบบฝึกทักษะ ชุดที่ 3 กิจกรรมที่ 1-4
7. ครูตรวจแบบฝึกทักษะ ชุดที่ 3 กิจกรรมที่ 1-4 และให้คำแนะนำนักเรียนที่ทำผิดในแต่ละกิจกรรมและแก้ไขให้ถูกต้อง

ขั้นสรุปการจัดการเรียนรู้

- นักเรียนอ่านแจกลูกคำที่ประสมด้วยสระ " - จากแผนภูมิอีกครั้งเพื่อเป็นการสรุป

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. แผนภูมิความหมายสระ " -
2. แผนภูมิพยัญชนะ
3. แผนภูมิพยัญชนะกับภาพ
4. แผนภูมิการอ่านแจกลูกและสะกดคำ
5. เกม " เถาคำ "
6. แบบฝึกทักษะชุดที่ 3 กิจกรรมที่ 1-4

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. วิธีการวัด
 - ตรวจสอบผลงานจากการทำแบบฝึกทักษะ ชุดที่ 3 กิจกรรมที่ 1 - 4
2. เครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้
 - แบบฝึกทักษะชุดที่ 3 กิจกรรมที่ 1-4

3. เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

- นักเรียนทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 3 กิจกรรมที่ 1-4 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

เอกสารประกอบท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

1. ความหมายของสระ ะ -

1. สระ ะ เป็นสระเสียงยาว
2. เขียนไว้บนพยัญชนะต้น เช่น มือ กือ ถือ รือ สือ เป็นต้น
3. คำที่ใช้สระ ะ และมีตัวสะกด เช่น จิด ขึ้น ปิน ชิด คิน เป็นต้น

2. แผนภูมิพยัญชนะ

ก	ข	ฃ	ค	ค	ฅ	ง	จ	ฉ	ช	ช
ฅ	ญ	ฎ	ฏ	ฐ	ฑ	ฒ	ณ	ด	ต	ถ
ท	ธ	น	บ	ป	ฝ	ฝ	พ	ฟ	ภ	ม
ย	ร	ล	ว	ศ	ษ	ส	ห	ฬ	อ	ฮ

3. แผนภูมิพยัญชนะกับภาพ

ค	อ่านว่า	คอ	แทนด้วยภาพ	
จ	อ่านว่า	จอ	แทนด้วยภาพ	
ด	อ่านว่า	โด	แทนด้วยภาพ	
ม	อ่านว่า	โม	แทนด้วยภาพ	
ย	อ่านว่า	โย	แทนด้วยภาพ	
น	อ่านว่า	โน	แทนด้วยภาพ	

4. แผนภูมิการอ่านแจกตุกและสะกดคำ

คือ / ค / - /	คือ
มือ / ม / - /	มือ
จิต / จ / - / ด /	จิต
ยื่น / ย / - / น /	ยื่น
ยิ้ม / ย / - / ม /	ยิ้ม

5. เกม “เถาคำ”

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนฝึกทักษะในการประสมคำด้วยสระ “-

อุปกรณ์

1. กระดาษสีเขียวตัดเป็นรูปใบไม้พร้อมเชือกผูกให้นักเรียนคนละ 1 ชุด
2. เชือกเถา และเชือกคล้องใบไม้
3. สีมจิก

วิธีเล่น

1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ครูแจกใบไม้กระดาษพร้อมเชือกผูกให้นักเรียนกลุ่มละ 1 ชุดให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดคำที่ประสมสระ “-” แล้วเขียนลงบนใบไม้ที่ครูแจกให้
2. เมื่อเสร็จแต่ละใบ ให้รืบนำไปผูกต่อกันเป็นเถาหน้าห้อง โดยกำหนดเวลา 10 นาที กลุ่มใดต่อได้ยาวที่สุด และมีคำถูกต้องมากที่สุดเป็นผู้ชนะ

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดแบ่งนักเรียนในกลุ่มและจำนวนกลุ่มควรให้มีการเหมาะสมกับจำนวนนักเรียนในห้องเรียน และครูคอยควบคุมให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมทุกคน
2. ถ้าปรากฏว่านักเรียนเขียนคำใดผิดครูควรเขียนคำถูกต้องให้ดู

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550

เรื่อง การแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ แ-ะ เวลา 1 ชั่วโมง
 สอนวันที่ เดือน พ.ศ. 2550 เวลา 15.00 - 16.00 น.

สาระสำคัญ

รูปและเสียงสระ เป็นความรู้ขั้นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้ถูกต้องตามอักขรวิธี การแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ แ-ะ เป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะในการใช้ภาษาสื่อความหมาย

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. อ่านแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ แ-ะ ได้
2. เขียนคำที่ประสมด้วยสระ แ-ะ ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ประสมคำจากภาพ พืชชนิด สระแล้วอ่านแจกลูกและสะกดคำได้ถูกต้อง
2. เขียนคำอ่าน และอ่านแจกลูกสะกดคำได้ถูกต้อง
3. เต็มคำให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ถูกต้อง
4. เรียงคำให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

คำที่ประสมด้วยสระ แ-ะ ได้แก่ แกะ แตะ แยะ และ แพะ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่การจัดการเรียนรู้

1. แข่งจุดประสงค์การเรียนรู้และวิธีประเมินผลการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. นักเรียนทบทวนการอ่านแจกลูกสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระที่เรียนมาแล้ว

ชั้นจัดการเรียนรู้

1. นักเรียนแบ่งกลุ่มอภิปรายถึงความหมายของสระ แ - ะ และส่งตัวแทนรายงานหน้าชั้น (ตามเอกสารประกอบท้ายแผน ข้อ 1)
2. นักเรียนอ่านพยัญชนะจากแผนภูมิพยัญชนะ (ตามเอกสารประกอบท้ายแผนข้อ 2) โดยอ่านพร้อมกันทั้งชั้น และอ่านแผนภูมิพยัญชนะกับภาพ (ตามเอกสารประกอบท้ายแผน ข้อ 3) แล้วร่วมกันอภิปรายและสรุปว่า พยัญชนะแต่ละตัวสามารถแทนได้ด้วยภาพ
3. นักเรียนฝึกแจกลูกและสะกดคำ (ตามเอกสารประกอบท้ายแผน ข้อ 4)
4. นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 5 กลุ่ม ช่วยกันหาคำที่ประสมสระ แ - ะ จากหนังสือเรียน สาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย เล่ม 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มละ 3 คำ เขียนลงในกระดาษ กลุ่มละ 3 คำ เขียนลงในกระดาษที่ครูแจกแล้วส่งตัวแทนกลุ่มออกมาอ่านแจกลูกและสะกดคำและให้เพื่อนอ่านตามทั้งชั้น
5. นักเรียนปฏิบัติตามแบบฝึกทักษะ ชุดที่ 4 กิจกรรมที่ 1-4
6. ครูตรวจแบบฝึกทักษะ ชุดที่ 4 กิจกรรมที่ 1-4 และให้คำแนะนำนักเรียนที่ทำได้ในแต่ละกิจกรรมและแก้ไขให้ถูกต้อง

ขั้นสรุปการจัดการเรียนรู้

- นักเรียนอ่านแจกลูกคำที่ประสมด้วยสระ แ - ะ จากแผนภูมิเพื่อเป็นการสรุป

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. แผนภูมิความหมายสระ แ - ะ
2. แผนภูมิพยัญชนะ
3. แผนภูมิพยัญชนะกับภาพ
4. แผนภูมิการอ่านแจกลูกสะกดคำ
5. แบบฝึกทักษะชุดที่ 4 กิจกรรมที่ 1 - 4

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. วิธีการวัด
 - ตรวจสอบผลงานจากการทำแบบฝึกทักษะ ชุดที่ 4 กิจกรรมที่ 1 - 4
2. เครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้
 - แบบฝึกทักษะชุดที่ 4 กิจกรรมที่ 1 - 4

3. เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

- นักเรียนทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 4 กิจกรรมที่ 1 - 4 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

เอกสารประกอบท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

1. ความหมายของสระ แ - ะ

1. สระ แ - ะ เป็นสระเสียงสั้น
2. เขียนไว้บนพยัญชนะต้นไว้ตรงกลางระหว่าง แ - กับ - ะ เช่น แกะ แคะ และ แฉะ แฉะ เป็นต้น
3. คำที่ใช้สระ แ - ะ และมีตัวสะกด สระอะ จะเปลี่ยนเป็นไม้ไต่กู่ เช่น แข็ง

2. แผนภูมิพยัญชนะ

ก	ข	ฃ	ค	ค	ฅ	ง	จ	ฉ	ช	ฌ
ฌ	ญ	ฎ	ฏ	ฐ	ฑ	ฒ	ณ	ด	ต	ถ
ท	ธ	น	บ	ป	ฝ	ฝ	พ	ฟ	ภ	ม
ย	ร	ล	ว	ศ	ษ	ส	ห	ฬ	อ	ฮ

3. แผนภูมิพยัญชนะกับภาพ

ค อ่านว่า คอ แทนด้วยภาพ

ด อ่านว่า ตอ แทนด้วยภาพ

ล อ่านว่า ลอ แทนด้วยภาพ

พ อ่านว่า พอ แทนด้วยภาพ

ย อ่านว่า ยอ แทนด้วยภาพ

4. แผนภูมิการอ่านแจกถูกและสะกดคำ

แคะ / ค / แ - ะ /

แคะ

แตะ / ต / แ - ะ /

แตะ

แยะ / ย / แ - ะ /

แยะ

และ / ล / แ - ะ /

และ

แพะ / พ / แ - ะ /

แพะ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550

เรื่อง การแจกถูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ เ-าะ เวลา 1 ชั่วโมง
สอนวันที่ เดือน พ.ศ. 2550 เวลา 15.00 - 16.00 น.

สาระสำคัญ

รูปและเสียงสระเป็นความรู้ขั้นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้ถูกต้องตามอักขรวิธี การแจกถูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ เ-าะ เป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะในการใช้ภาษาสื่อความหมาย

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. อ่านแจกถูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ เ-าะ ได้
2. เขียนคำที่ประสมด้วยสระ เ-าะ ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ประสมคำจากภาพ พยัญชนะ สระแล้วอ่านแจกถูกและสะกดคำได้ถูกต้อง
2. เขียนคำอ่าน และอ่านแจกถูกสะกดคำได้ถูกต้อง
3. เติมคำให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ถูกต้อง
4. เรียงคำให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

คำที่ประสมด้วยสระ เ-าะ ได้แก่ เาะ เบาะ เคาะ เมาะ และเพาะ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่การจัดการเรียนรู้

1. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้และวิธีประเมินผลการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

2. นักเรียนฟังนิทานเรื่อง “เจ้าตาลเจาะ” (ตามเอกสารประกอบท้ายแผน ข้อ 1) โดยสมมติให้นักเรียนเป็นเพื่อเจ้าตาลเจาะและร่วมทำกิจกรรมตามเนื้อเรื่องไปด้วยเสร็จแล้ว ร่วมกันอภิปรายถึงนิทานเรื่องนี้ว่า มีคำใดบ้างที่ออกเสียงสระ เอ-อะ

ขั้นจัดการเรียนรู้

1. นักเรียนอภิปรายถึงความหมายของสระ เอ-อะ (ตามเอกสารประกอบท้ายแผน ข้อ 2)
2. นักเรียนแบ่งกลุ่ม 5 กลุ่ม ช่วยกันหาคำที่ประสมสระ เอ-อะ จากนิทานที่ฟัง และ เขียนลงในกระดาษที่ครูแจกแล้วส่งตัวแทนกลุ่มออกมาอ่านแจกลูกสะกดคำและให้เพื่อนอ่านตามทั้งชั้น
3. นักเรียนอ่านพยัญชนะจากแผนภูมิพยัญชนะ (ตามเอกสารประกอบท้ายแผนข้อ 3) โดยอ่านพร้อมกันทั้งชั้น และอ่านแผนภูมิพยัญชนะกับภาพ (ตามเอกสารประกอบท้ายแผน ข้อ 4) แล้วร่วมกันอภิปรายและสรุปว่า พยัญชนะแต่ละตัวสามารถแทนได้ด้วยภาพ
4. นักเรียนฝึกแจกลูกและสะกดคำ (ตามเอกสารประกอบท้ายแผน ข้อ 5)
5. นักเรียนปฏิบัติตามแบบฝึกทักษะ ชุดที่ 5 กิจกรรมที่ 1-4
6. ครูตรวจแบบฝึกทักษะ ชุดที่ 5 กิจกรรมที่ 1-4 และให้คำแนะนำนักเรียนที่ทำผิดในแต่ละกิจกรรมและแก้ไขให้ถูกต้อง

ขั้นสรุปการจัดการเรียนรู้

นักเรียนอภิปรายสรุปความหมายของสระ เอ-อะ

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. นิทาน “เจ้าตาลเจาะ”
2. แผนภูมิความหมายสระเออะ
3. แผนภูมิพยัญชนะ
4. แผนภูมิพยัญชนะกับภาพ
5. แผนภูมิการอ่านแจกลูกและสะกดคำ
6. แบบฝึกทักษะชุดที่ 5 กิจกรรมที่ 1-4

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. วิธีการวัด
 - ตรวจผลงานจากการทำแบบฝึกทักษะ ชุดที่ 5 กิจกรรมที่ 1-4

2. เครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้
 - แบบฝึกทักษะชุดที่ 5 กิจกรรมที่ 1-4
3. เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
 - นักเรียนทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 5 กิจกรรมที่ 1 - 4 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

เอกสารประกอบท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

1. นิทานเรื่อง “เจ้าตาลเงาะ”

วันหนึ่งในปีเถาะ เจ้าตาลเงาะกับเพื่อนๆ ได้เดินทางไปเที่ยวกลางทะเลเพื่อ
เสาะหาลูกเงาะวิเศษ เขาไปพบลูกลิงตัวเล็กเดินเตาะแตะอยู่ที่ชายหาด ลูกลิงพาพวกเขาตัด
เถาะเข้าไปในป่าละเมาะกลางเกาะ ที่นั่นมีถ้ำซึ่งมีหินก้อนใหญ่ เขาเถาะที่ก้อนหินแต่ก็ไม่
มีอะไรเกิดขึ้น เขาจึงเอาไม้เถาะดินจนเป็นโพรง เจ้าตาลเงาะกับเพื่อนๆ มุดเข้าไปในถ้ำ
พวกเขาพบกิ่งกำตั่วใหญ่ยื่นฝ่าลูกเงาะกองโต มันมองหน้าและหัวเราะอย่างเยาะเย้ย
ทุกคน โกรธเจ้ากำตั่วมาก

“พวกเจ้าเข้ามาที่นี่ทำไม” กิ่งกำตั่วถาม

“พวกเราตามหาลูกเงาะวิเศษ” เด็ก ๆ ตอบ

“ถ้าอยากได้ลูกเงาะวิเศษ พวกเจ้าต้องเดินระบำชาวเกาะให้ข้าดูก่อน” กิ่งกำตั่วบอก

“ตกลงเราทุกคนจะเดินให้เจ้าดู คอยดูนะ” (นักเรียนทุกคนเดินระบำชาวเกาะ)

“พวกเจ้าเต้นได้สวยมาก จงนำลูกเงาะวิเศษไปคนละ 1 ลูก และขออวยพรให้โชคดี”

เมื่อได้ลูกเงาะวิเศษแล้ว ทุกคนก็เหาะกลับบ้านอย่างมีความสุข

2. ความหมายของสระ เ-าะ

1. สระ เ-าะ เป็นสระเสียงสั้น
2. เขียนพยัญชนะตรงกลาง เช่น เกาะ เคะาะ เเงาะ เพะาะ เระาะ เป็นต้น
3. คำที่ใช้สระ เ-าะ และมีตัวสะกด สระจะลดรูปทั้งหมดแล้วใช้ อ กับ
ไม้ไต่คู้แทน เช่น นี้อด ลีอก เป็นต้น

3. แผนภูมิพยัญชนะ

ก	ข	ฃ	ค	ค	ฅ	ง	จ	ฉ	ช	ฌ
จ	ญ	ฎ	ฏ	ฐ	ฑ	ฒ	ณ	ด	ต	ถ
ท	ธ	น	บ	ป	ผ	ฝ	พ	ฟ	ภ	ม
ย	ร	ล	ว	ศ	ษ	ส	ห	ฬ	อ	ฮ

4. แผนภูมิพยัญชนะกับภาพ

ค	อ่านว่า	คอ	แทนด้วยภาพ	
ง	อ่านว่า	งอ	แทนด้วยภาพ	
จ	อ่านว่า	จอ	แทนด้วยภาพ	
บ	อ่านว่า	บอ	แทนด้วยภาพ	
พ	อ่านว่า	พอ	แทนด้วยภาพ	

5. แผนภูมิการอ่านแจกตุกและสะกดคำ

เจาะ / จ /-ะ/	เจาะ
เบาะ / บ /-ะ/	เบาะ
เคาะ / ค /-ะ/	เคาะ
เงาะ / ง /-ะ/	เงาะ
เพาะ / พ /-ะ/	เพาะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Buriram Rajabhat University

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550

เรื่อง การแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ - อ เวลา 1 ชั่วโมง
 สอนวันที่ เดือน พ.ศ. 2550 เวลา 15.00 - 16.00 น.

สาระสำคัญ

รูปและเสียงสระ เป็นความรู้ขั้นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้ถูกต้องตามอักขรวิธี การแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ - อ เป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะในการใช้ภาษาสื่อความหมาย

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. อ่านแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ - อ ได้
2. เขียนคำที่ประสมด้วยสระ - อ ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ประสมคำจากภาพ พยัญชนะ สระแล้วอ่านแจกลูกและสะกดคำได้ถูกต้อง
2. เขียนคำอ่าน และอ่านแจกลูกสะกดคำได้ถูกต้อง
3. เดิมคำให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ถูกต้อง
4. เรียงคำให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

คำที่ประสมด้วยสระ - อ และมีตัวสะกด ได้แก่ ดอก สอน นอน ชอบ และสอง

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่การจัดการเรียนรู้

1. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้และวิธีประเมินผลการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. ทบทวนสระที่เรียนมาแล้วโดยการอ่านแจกลูกและสะกดคำจากแผนภูมิ

ขั้นจัดการเรียนรู้

1. นักเรียนอภิปรายถึงความหมายของสระ - อ (ตามเอกสารประกอบท้ายแผนข้อ 1)
2. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 6 คน แล้วช่วยกันหาคำที่ประสมด้วยสระ - อ จากหนังสือเรียนพื้นฐาน ภาษาไทย เล่ม 1 แล้วเขียนลงกระดาษที่ครูแจกให้ และให้ตัวแทนกลุ่มมารายงานหน้าชั้นโดยการอ่านแจกลูกแล้วให้เพื่อนอ่านตามทั้งชั้น
3. นักเรียนอ่านพยัญชนะจากแผนภูมิพยัญชนะ (ตามเอกสารประกอบท้ายแผนข้อ 2) โดยอ่านพร้อมกันทั้งชั้น และอ่านแผนภูมิพยัญชนะกับภาพ (ตามเอกสารประกอบท้ายแผน ข้อ 3) แล้วร่วมกันอภิปรายและสรุปว่า พยัญชนะแต่ละตัวสามารถแทนได้ด้วยภาพ
4. นักเรียนฝึกแจกลูกและสะกดคำ (ตามเอกสารประกอบท้ายแผน ข้อ 4)
5. นักเรียนปฏิบัติตามแบบฝึกทักษะ ชุดที่ 6 กิจกรรมที่ 1-4
6. ครูตรวจแบบฝึกทักษะ ชุดที่ 6 กิจกรรมที่ 1-4 และให้คำแนะนำนักเรียนที่ทำผิดในแต่ละกิจกรรมและแก้ไขให้ถูกต้อง

ขั้นสรุปการจัดการเรียนรู้

- นักเรียนอภิปรายสรุปความหมายของสระสระ - อ อีกครั้งเพื่อเป็นการสรุป

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. แผนภูมิความหมายสระ - อ
2. แผนภูมิพยัญชนะ
3. แผนภูมิพยัญชนะกับภาพ
4. แผนภูมิการอ่านแจกลูกและสะกดคำ
5. แบบฝึกทักษะชุดที่ 6 กิจกรรมที่ 1 - 4

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. วิธีการวัด
 - ตรวจสอบผลงานจากการทำแบบฝึกทักษะ ชุดที่ 6 กิจกรรมที่ 1-4
2. เครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้
 - แบบฝึกทักษะชุดที่ 6 กิจกรรมที่ 1 - 4
3. เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
 - นักเรียนทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 6 กิจกรรมที่ 1 - 4 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

เอกสารประกอบท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

1. ความหมายของสระ - อ

1. สระ - อ เป็นสระเสียงยาว
2. เขียนไว้ข้างหลังพยัญชนะต้น เช่น กอ ขอ คอ งอ คอ เป็นต้น
3. คำที่ใช้สระ - อ และมีตัวสะกด เช่น คอบ สอง คอก ชอบ เป็นต้น ยกเว้นมี ร สะกด สระ - อ จะลดรูปหายไป เช่น พร จร กร ชร เป็นต้น

2. แผนภูมิพยัญชนะ

ก	ข	ฃ	ค	ค	ฅ	ง	จ	ฉ	ช	ฌ
ฌ	ญ	ฎ	ฏ	ฐ	ฑ	ฒ	ณ	ด	ต	ถ
ท	ธ	น	บ	ป	ผ	ฝ	พ	ฟ	ภ	ม
ย	ร	ล	ว	ศ	ษ	ส	ห	ฬ	อ	ฮ

3. แผนภูมิพยัญชนะกับภาพ

ก	อ่านว่า	กอ	แทนด้วยภาพ	
ง	อ่านว่า	งอ	แทนด้วยภาพ	
ช	อ่านว่า	ชอ	แทนด้วยภาพ	
ด	อ่านว่า	ดอ	แทนด้วยภาพ	
บ	อ่านว่า	บอ	แทนด้วยภาพ	
ย	อ่านว่า	यो	แทนด้วยภาพ	
ส	อ่านว่า	สอ	แทนด้วยภาพ	

4. แผนภูมิการอ่านแจกตุกและสะกดคำ

ดอก	/ ด / - อ / ก /	ดอก
สอน	/ ส / - อ / น /	สอน
นอน	/ น / - อ / น /	นอน
ชอบ	/ ช / - อ / บ /	ชอบ
สอง	/ ส / - อ / ง /	สอง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550

เรื่อง การแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ เอ-อ	เวลา 1 ชั่วโมง
สอนวันที่ เดือน พ.ศ. 2550	เวลา 15.00 - 16.00 น.

สาระสำคัญ

รูปและเสียงสระ เป็นความรู้ขั้นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อพัฒนาทักษะการฟังสระ เอ-อ เป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะในการใช้ภาษาสื่อความหมาย

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. อ่านแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ เอ-อ ได้
2. เขียนคำที่ประสมด้วยสระ เอ-อ ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ประสมคำจากภาพ พยัญชนะ สระแล้วอ่านแจกลูกและสะกดคำได้ถูกต้อง
2. เขียนคำอ่าน และอ่านแจกลูกสะกดคำได้ถูกต้อง
3. เดิมคำให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ถูกต้อง
4. เรียงคำให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. คำที่ประสมด้วยสระ เอ-อ ได้แก่ เรือ เสือ
2. คำที่ประสมด้วยสระ เอ-อ และมีตัวสะกด ได้แก่ เตือด เดือน และเลือก

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่การจัดการเรียนรู้

1. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้และวิธีประเมินผลการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. นักเรียนทบทวนการอ่านแจกลูกสะกดคำ คำที่ประสมสระที่เรียนมาแล้ว เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ และฝึกอ่านออกเสียงคำ

ขั้นจัดการเรียนรู้

1. นักเรียนอภิปรายถึงความหมายของสระ เอ็ อ (ตามเอกสารประกอบท้ายแผนข้อ 1)
2. นักเรียนอ่านพยัญชนะจากแผนภูมิพยัญชนะ (ตามเอกสารประกอบท้ายแผนข้อ 2) โดยอ่านพร้อมกันทั้งชั้น และอ่านแผนภูมิพยัญชนะกับภาพ (ตามเอกสารประกอบท้ายแผนข้อ 3) แล้วร่วมกันอภิปรายและสรุปว่า พยัญชนะแต่ละตัวสามารถแทนได้ด้วยภาพ
3. นักเรียนฝึกแจกลูกและสะกดคำ (ตามเอกสารประกอบท้ายแผนข้อ 4)
4. นักเรียนแบ่งกลุ่ม 5 กลุ่ม ช่วยกันหาคำที่ประสมสระ เอ็ อ จากหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย เล่ม 1,2 กลุ่มละ 3 คำ เขียนลงในกระดาษที่ครูแจกแล้วส่งตัวแทนกลุ่มออกมาอ่านแจกลูกสะกดคำและให้เพื่อนอ่านตามทั้งชั้น
5. นักเรียนปฏิบัติตามแบบฝึกทักษะ ชุดที่ 7 กิจกรรมที่ 1-4
6. ครูตรวจแบบฝึกทักษะ ชุดที่ 7 กิจกรรมที่ 1-4 และให้คำแนะนำนักเรียนที่ทำผิดในแต่ละกิจกรรมและแก้ไขให้ถูกต้อง

ขั้นสรุปการจัดการเรียนรู้

- นักเรียนอภิปรายสรุปความหมายของสระ เอ็ อ อีกครั้งเพื่อเป็นการสรุป

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. แผนภูมิความหมายสระ เอ็ อ
2. แผนภูมิพยัญชนะ
3. แผนภูมิพยัญชนะกับภาพ
4. แผนภูมิการอ่านแจกลูกและสะกดคำ
5. แบบฝึกทักษะชุดที่ 7 กิจกรรมที่ 1-4

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. วิธีการวัด
 - ตรวจสอบผลงานจากการทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 7 กิจกรรมที่ 1-4
2. เครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้
 - แบบฝึกทักษะชุดที่ 7 กิจกรรมที่ 1-4
3. เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
 - นักเรียนทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 7 กิจกรรมที่ 1-4 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

เอกสารประกอบท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

1. ความหมายของสระเ-ือ

1. สระเ-ือ เป็นสระเสียงยาว
2. พยัญชนะอยู่ตรงกลางสระเ-ือ เช่น เวื่อ เตื่อ เกลือ เป็นต้น
3. คำที่ใช้สระเ-ือ และมีตัวสะกด เช่น เขือก เรือน เลือก เป็นต้น

2. แผนภูมิพยัญชนะ

ก	ข	ฃ	ค	ค	ฅ	ง	จ	ฉ	ช	ฌ
ฌ	ญ	ฎ	ฏ	ฐ	ฑ	ฒ	ณ	ด	ต	ถ
ท	ธ	น	บ	ป	ผ	ฝ	พ	ฟ	ภ	ม
ย	ร	ล	ว	ศ	ษ	ส	ห	ฬ	อ	ฮ

3. แผนภูมิพยัญชนะกับภาพ

ก	อ่านว่า	กอ	แทนด้วยภาพ	
ด	อ่านว่า	ดอ	แทนด้วยภาพ	
น	อ่านว่า	นอ	แทนด้วยภาพ	
ล	อ่านว่า	ลอ	แทนด้วยภาพ	
ร	อ่านว่า	รอ	แทนด้วยภาพ	
ย	อ่านว่า	โย	แทนด้วยภาพ	
ส	อ่านว่า	สอ	แทนด้วยภาพ	

4. แผนภูมิการอ่านแจกตุกและสะกดคำ

เรือ	/ร/เ-อ/	เรือ
เสือ	/ส/เ-อ/	เสือ
เดือน	/ด/เ-อ/ด/	เดือน
เดือน	/ด/เ-อ/น/	เดือน
เลือก	/ล/เ-อ/ก/	เลือก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550

เรื่อง การแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ -ัว	เวลา 1 ชั่วโมง
สอนวันที่ เดือน พ.ศ. 2550	เวลา 15.00 - 16.00 น.

สาระสำคัญ

รูปและเสียงสระ เป็นความรู้ขั้นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้ถูกต้องตามอักขรวิธี การแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ -ัว เป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะในการใช้ภาษาสื่อความหมาย

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. อ่านแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ -ัว ได้
2. เขียนคำที่ประสมด้วยสระ -ัว ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ประสมคำจากภาพ พืชขณะ สระแล้วอ่านแจกลูกและสะกดคำได้ถูกต้อง
2. เขียนคำอ่าน และอ่านแจกลูกสะกดคำได้ถูกต้อง
3. เติมคำให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ถูกต้อง
4. เรียงคำให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. คำที่ประสมด้วยสระ -ัว ได้แก่ ตัวและบัว
2. คำที่ประสมด้วยสระ -ัว และมีตัวสะกด ได้แก่ บวก สวน และสวม

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่การจัดการเรียนรู้

1. แจงจุดประสงค์การเรียนรู้และวิธีประเมินผลการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. ทบทวนการแจกลูกและสะกดคำสระที่เรียนมาแล้ว เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ และ

ฝึกอ่านออกเสียงคำ

ขั้นจัดการเรียนรู้

1. นักเรียนอภิปรายถึงความหมายของสระ -ัว (ตามเอกสารประกอบท้ายแผนข้อ 1)
2. นักเรียนอ่านพยัญชนะจากแผนภูมิพยัญชนะ (ตามเอกสารประกอบท้ายแผนข้อ 2) โดยอ่านพร้อมกันทั้งชั้น และอ่านแผนภูมิพยัญชนะกับภาพ (ตามเอกสารประกอบท้ายแผนข้อ 3) แล้วร่วมกันอภิปรายและสรุปว่า พยัญชนะแต่ละตัวสามารถแทนได้ด้วยภาพ
3. นักเรียนฝึกแจกลูกและสะกดคำ (ตามเอกสารประกอบท้ายแผนข้อ 4)
4. นักเรียนแบ่งกลุ่ม 5 กลุ่ม ช่วยกันหาคำที่ประสมสระ -ัว จากหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย เล่ม 1,2 กลุ่มละ 3 คำ เขียนลงในกระดาษที่ครูแจกแล้วส่งตัวแทนกลุ่มออกมาอ่านแจกลูกสะกดคำและให้เพื่อนอ่านตามทั้งชั้น
5. ครูเขียนประโยคที่นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันแต่งบนกระดานดำและให้นักเรียนอ่านแจกลูกและสะกดคำพร้อมกันทั้งชั้น
6. นักเรียนเลือกคำที่ประสมสระ -ัว ในประโยคมาเขียนเป็นคำอ่านลงสมุด
7. นักเรียนปฏิบัติตามแบบฝึกทักษะ ชุดที่ 8 กิจกรรมที่ 1-4
8. ครูตรวจแบบฝึกทักษะ ชุดที่ 8 กิจกรรมที่ 1 - 4 และให้คำแนะนำนักเรียนที่ทำผิดในแต่ละกิจกรรมและแก้ไขให้ถูกต้อง

ขั้นสรุปการจัดการเรียนรู้

- นักเรียนอ่านแจกลูกคำที่ประสมด้วยสระ -ัว จากแผนภูมิเพื่อเป็นการสรุป

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. แผนภูมิความหมายสระ -ัว
2. แผนภูมิพยัญชนะ
3. แผนภูมิพยัญชนะกับภาพ
4. แผนภูมิการอ่านแจกลูกและสะกดคำ
5. แบบฝึกทักษะชุดที่ 8 กิจกรรมที่ 1-4

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. วิธีการวัด
 - ตรวจสอบผลงานจากการทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 8 กิจกรรมที่ 1-4

2. เครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้
 - แบบฝึกทักษะชุดที่ 8 กิจกรรมที่ 1-4
3. เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
 - นักเรียนทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 8 กิจกรรมที่ 1-4 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

เอกสารประกอบท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

1. ความหมายของสระ -ัว

1. สระ -ัว เป็นสระประสมเสียงยาว
2. คำที่ใช้สระ -ัว และมีตัวสะกดจะตัดรูป - ออก คงอยู่เฉพาะ ัว
เช่น บวก สวด ลวก สวน เป็นต้น

2. แผนภูมิพยัญชนะ

ก	ข	ฃ	ค	ค	ฅ	ง	จ	ฉ	ช	จ
ฌ	ญ	ฎ	ฏ	ฐ	ฑ	ฒ	ณ	ด	ต	ถ
ท	ธ	น	บ	ป	ผ	ฝ	พ	ฟ	ภ	ม
ย	ร	ล	ว	ศ	ษ	ส	ห	ฬ	อ	ฮ

3. แผนภูมิพยัญชนะกับภาพ

ก	อ่านว่า	กอ	แทนด้วยภาพ	
ด	อ่านว่า	ดอ	แทนด้วยภาพ	
น	อ่านว่า	นอ	แทนด้วยภาพ	
บ	อ่านว่า	บอ	แทนด้วยภาพ	
ม	อ่านว่า	มอ	แทนด้วยภาพ	
ส	อ่านว่า	สอ	แทนด้วยภาพ	

4. แผนภูมิการอ่านแจกถูกและสะกดคำ

ตัว	/ ต / - ว /	ตัว
บัว	/ บ / - ว /	บัว
บวก	/ บ / - ว / ก /	บวก
สวน	/ ส / - ว / น /	สวน
สาม	/ ส / - ว / ม /	สาม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550

เรื่อง การแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมสระ-า	เวลา 1 ชั่วโมง
สอนวันที่ เดือน พ.ศ. 2550	เวลา 15.00 - 16.00 น.

สาระสำคัญ

รูปและเสียงสระ เป็นความรู้ขั้นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้ถูกต้องตามอักขรวิธี การแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ-า เป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะในการใช้ภาษาสื่อความหมาย

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. อ่านแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ-า ได้
2. เขียนคำที่ประสมด้วยสระ-า ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ประสมคำจากภาพ พยัญชนะ สระแล้วอ่านแจกลูกและสะกดคำได้ถูกต้อง
2. เขียนคำอ่าน และอ่านแจกลูกสะกดคำได้ถูกต้อง
3. เต็มคำให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ถูกต้อง
4. เรียงคำให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

คำที่ประสมด้วยสระ-า ได้แก่ ข้า คำ คำ นำ และรำ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่การจัดการเรียนรู้

1. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้และวิธีประเมินผลการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. นักเรียนทบทวนการอ่านแจกลูกสะกดคำ คำที่เรียนมาแล้ว

ขั้นจัดการเรียนรู้

1. นักเรียนอภิปรายถึงความหมายของสระ-ำ (ตามเอกสารประกอบท้ายแผนข้อ 1)
2. นักเรียนอ่านพยัญชนะจากแผนภูมิพยัญชนะ (ตามเอกสารประกอบท้ายแผนข้อ 2) โดยอ่านพร้อมกันทั้งชั้น และอ่านแผนภูมิพยัญชนะกับภาพ (ตามเอกสารประกอบท้ายแผนข้อ 3) แล้วร่วมกันอภิปรายและสรุปว่า พยัญชนะแต่ละตัวสามารถแทนได้ด้วยภาพ
3. นักเรียนฝึกแจกลูกและสะกดคำ (ตามเอกสารประกอบท้ายแผนข้อ 4)
4. นักเรียนแบ่งกลุ่ม 5 กลุ่ม ช่วยกันหาคำที่ประสมสระ-ำ จากหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย เล่ม 1 กลุ่มละ 5 คำ เขียนลงในกระดาษที่ครูแจกแล้วส่งตัวแทนกลุ่มออกมาอ่านแจกลูกสะกดคำและให้เพื่อนอ่านตามทั้งชั้น
5. นักเรียนปฏิบัติตามแบบฝึกทักษะ ชุดที่ 9 กิจกรรมที่ 1-4
6. ครูตรวจแบบฝึกทักษะ ชุดที่ 9 กิจกรรมที่ 1-4 และให้คำแนะนำนักเรียนที่ทำผิดในแต่ละกิจกรรมและแก้ไขให้ถูกต้อง

ขั้นสรุปการจัดการเรียนรู้

- นักเรียนอ่านแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมสระ-ำ เพื่อเป็นการสรุป

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. แผนภูมิความหมายสระ-ำ
2. แผนภูมิพยัญชนะ
3. แผนภูมิพยัญชนะกับภาพ
4. แผนภูมิการอ่านแจกลูกและสะกดคำ
5. แบบฝึกทักษะชุดที่ 9 กิจกรรมที่ 1-4

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. วิธีการวัด
 - ตรวจสอบผลงานจากการทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 9 กิจกรรมที่ 1-4
2. เครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้
 - แบบฝึกทักษะชุดที่ 9 กิจกรรมที่ 1-4
3. เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
 - นักเรียนทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 9 กิจกรรมที่ 1-4 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

เอกสารประกอบท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

1. ความหมายของสระ -ำ

1. สระ -ำ เป็นสระเสียงสั้น
2. วิธีเขียนและวางตำแหน่งสระ -ำ ให้เขียนไว้หลังพยัญชนะต้น
เช่น ก้ำ ข้ำ ค้ำ ก้า ร้ำ เป็นต้น

2. แผนภูมิพยัญชนะ

ก	ข	ฃ	ค	ค	ฅ	ง	จ	ฉ	ช	ฌ
ฌ	ญ	ฎ	ฏ	ฐ	ฑ	ฒ	ณ	ด	ต	ถ
ท	ธ	น	บ	ป	ฝ	ฝ	พ	ฟ	ภ	ม
ย	ร	ล	ว	ศ	ษ	ส	ห	ฬ	อ	ฮ

3. แผนภูมิพยัญชนะกับภาพ

ข อ่านว่า ขอ แทนด้วยภาพ

ค อ่านว่า คอ แทนด้วยภาพ

ด อ่านว่า ดอ แทนด้วยภาพ

น อ่านว่า นอ แทนด้วยภาพ

ร อ่านว่า รอ แทนด้วยภาพ

4. แผนภูมิการอ่านแจกถูกและสะกดคำ

ข่า / ข / -่า / ข่า

ค้ำ / ค / -้ำ / ค้ำ

ด้า / ด / -้ำ / ด้า

น้ำ / น / -้ำ / น้ำ

ร้ำ / ร / -้ำ / ร้ำ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550

เรื่อง การแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ 1-1 เวลา 1 ชั่วโมง
สอนวันที่ เดือน พ.ศ. 2550 เวลา 15.00 - 16.00 น.

สาระสำคัญ

รูปและเสียงสระเป็นความรู้ขั้นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้ถูกต้องตามอักขรวิธี การแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ 1-1 เป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะในการใช้ภาษาสื่อความหมาย

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. อ่านแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ 1-1 ได้
2. เขียนคำที่ประสมด้วยสระ 1-1 ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ประสมคำจากภาพ พยัญชนะ สระ แล้วอ่านแจกลูกและสะกดคำได้ถูกต้อง
2. เขียนคำอ่าน และอ่านแจกลูกสะกดคำได้ถูกต้อง
3. เต็มคำให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ถูกต้อง
4. เรียงคำให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

คำที่ประสมด้วยสระ 1-1 ได้แก่ เขา เต่า เสา เบาท และ เอา

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่การจัดการเรียนรู้

1. แจงจุดประสงค์การเรียนรู้และวิธีประเมินผลการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. นักเรียนทบทวนการอ่านแจกลูกสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระที่เรียนมาแล้ว

ขั้นจัดการเรียนรู้

1. นักเรียนอภิปรายถึงความหมายของสระ 1 - 1 (ตามเอกสารประกอบท้ายแผน
ข้อ 1)

2. นักเรียนอ่านพยัญชนะจากแผนภูมิพยัญชนะ (ตามเอกสารประกอบ
ท้ายแผนข้อ 2) โดยอ่านพร้อมกันทั้งชั้น และอ่านแผนภูมิพยัญชนะกับภาพ (ตามเอกสารประกอบ
ท้ายแผน ข้อ 3) แล้วร่วมกันอภิปรายและสรุปว่า พยัญชนะแต่ละตัวสามารถแทนได้ด้วยภาพ

3. นักเรียนฝึกแจกลูกและสะกดคำ (ตามเอกสารประกอบท้ายแผน ข้อ 4)

4. นักเรียนแบ่งกลุ่ม 5 กลุ่ม ช่วยกันหาคำที่ประสมสระ 1 - 1 จากหนังสือเรียน
สาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย เล่ม 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มละ 3 คำ เขียนลงในกระดาษ
ที่ครูแจกแล้วส่งตัวแทนกลุ่มออกมาอ่านแจกลูกสะกดคำและให้เพื่อนอ่านตามทั้งชั้น

5. นักเรียนปฏิบัติตามแบบฝึกทักษะ ชุดที่ 10 กิจกรรมที่ 1-4

6. ครูตรวจแบบฝึกทักษะ ชุดที่ 10 กิจกรรมที่ 1 - 4 และให้คำแนะนำนักเรียนที่
ทำผิดในแต่ละกิจกรรมและแก้ไขให้ถูกต้อง

ขั้นสรุปการจัดการเรียนรู้

- นักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุปการอ่านแจกลูกและสะกดคำคำที่ประสมสระ 1 - 1

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. แผนภูมิความหมายสระ 1 - 1
2. แผนภูมิพยัญชนะ
3. แผนภูมิพยัญชนะกับภาพ
4. แผนภูมิการอ่านแจกลูกและสะกดคำ
5. แบบฝึกทักษะชุดที่ 10 กิจกรรมที่ 1-4

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. วิธีการวัด

- ตรวจสอบผลงานจากการทำแบบฝึกทักษะ ชุดที่ 10 กิจกรรมที่ 1- 4

2. เครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้

- แบบฝึกทักษะชุดที่ 10 กิจกรรมที่ 1-4

3. เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

- นักเรียนทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 10 กิจกรรมที่ 1-4 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

เอกสารประกอบท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

1. ความหมายของสระ เ-า

1. สระ เ-า เป็นสระเสียงสั้น เกิดจากเสียงสระแท้ อะ ประสมกับ เสียงพยัญชนะ ภา
2. วิธีเขียนและการวางตำแหน่งสระ เ-า ให้เขียนระหว่างพยัญชนะต้น
เช่น เภา เข่า เรา เสา เภา เป็นต้น

2. แผนภูมิพยัญชนะ

ก	ข	ฃ	ค	ค	ฅ	ง	จ	ฉ	ช	ฌ
ฌ	ญ	ฎ	ฏ	ฐ	ฑ	ฒ	ณ	ด	ต	ถ
ท	ธ	น	บ	ป	ผ	ฝ	พ	ฟ	ภ	ม
ย	ร	ล	ว	ศ	ษ	ส	ห	ฬ	อ	ฮ

3. แผนภูมิพยัญชนะกับภาพ

ข	อ่านว่า	ขอ	แทนด้วยภาพ	
ด	อ่านว่า	ตอ	แทนด้วยภาพ	
ส	อ่านว่า	สอ	แทนด้วยภาพ	
บ	อ่านว่า	บอ	แทนด้วยภาพ	
อ	อ่านว่า	ออ	แทนด้วยภาพ	

4. แผนภูมิการอ่านแจกลูกและสะกดคำ

เขา / ข / เ-า /	เขา
เตา / ด / เ-า /	เตา
เสา / ส / เ-า /	เสา
เบา / บ / เ-า /	เบา
เอา / อ / เ-า /	เอา

ภาคผนวก จ

แบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
Buriram Rajabhat University

แบบฝึกทักษะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เรื่อง การแจกลูกและสะกดคำ

นายศุภวัฒน์ จินใจ

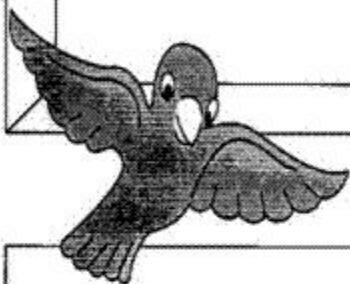
โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ

คำชี้แจงสำหรับนักเรียนในการใช้แบบฝึกทักษะ
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 เรื่อง การแจกลูกและสะกดคำ

1. แบบฝึกทักษะมีทั้งหมด 10 ชุด แต่ละชุดมี 4 กิจกรรม
 นักเรียนต้องทำครบทุกชุด
2. ก่อนที่นักเรียนจะทำแบบฝึกทักษะแต่ละชุด ควรอ่านคำชี้แจงให้
 เข้าใจก่อนลงมือทำ
3. การทำแบบฝึกแต่ละชุดควรทำให้เสร็จตามเวลาที่ครูกำหนด
4. เมื่อไม่เข้าใจหรือมีข้อสงสัยในการฝึกปฏิบัติให้ปรึกษาครูเพื่อรับฟัง
 คำแนะนำ
5. เมื่อทำแบบฝึกทักษะครบทุกชุดแล้วให้ทำแบบทดสอบหลังเรียน

แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 1

การแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ - ๑

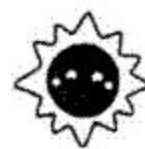
ชื่อ นามสกุล

ชั้น ป.1 โรงเรียน

อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุขบุรี เขต 2

กิจกรรมที่ 1 การประสมคำ

คำชี้แจง ประสมคำจากภาพ พยัญชนะ สระ แล้วอ่านแจกลูก
และสะกดคำ

ตัวอย่าง

า

ตา

1.

า

2.

า

3.

า

4.

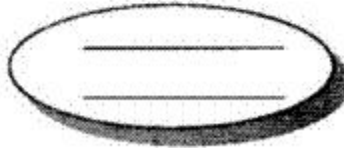
า

5.

า

กิจกรรมที่ 2 เขียนและอ่าน

คำชี้แจง เขียนคำอ่าน แล้วอ่านแจกลูกและสะกดคำ

ตัวอย่าง ตา อ่านว่า ตอ - อ่า - ต่า

ราก อ่านว่า รอ - อ่า - กอ - ราก

1. ขา อ่านว่า _____

2. ยา อ่านว่า _____

3. ตาก อ่านว่า _____

4. วาด อ่านว่า _____

5. สาม อ่านว่า _____

กิจกรรมที่ 3 เต็มคำ

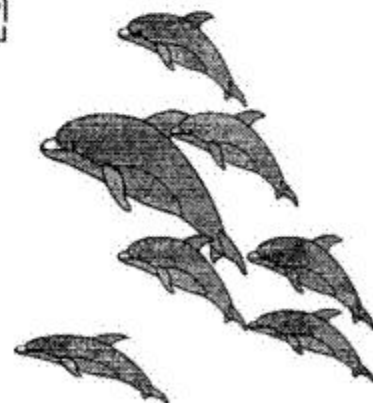
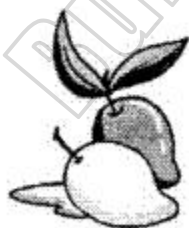
คำชี้แจง เต็มคำที่กำหนดให้ในช่องว่างให้เป็นประโยคที่ได้ใจความสมบูรณ์

ตัวอย่าง อามาหาตาในนา

วาด ตา สาม ตาก ยา

1. พ่อให้แม่วักกิน
2. พี่เกา น้องเบาเบา
3. ป้า เสื่อผ้า
4. ครู ภาพให้นักเรียนดู
5. ลุงมีแพะ ตัว

กิจกรรมที่ 4 เรียงคำทำประโยค

คำชี้แจง นักเรียนเรียงคำให้เป็นประโยคที่ได้ใจความสมบูรณ์

ตัวอย่าง ไถนา ไป ตา → ตาไปไถนา

1. กิน แม่ ยา

2. สี วัว ขา มี ขา

3. เสือ แม่ ตาก

4. วาด น้อง ปูนา ภาพ

5. พ่อ ไก่ มี ตัว สาม

แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 2

การแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ ใ

ชื่อ นามสกุล

ชั้น ป.1 โรงเรียน

อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุขำบุรีรัมย์ เขต 2

กิจกรรมที่ 1 การประสมคำ

คำชี้แจง ประสมคำจากภาพ พยัญชนะ สระ แล้วอ่านแจกลูก
และสะกดคำ

ตัวอย่าง

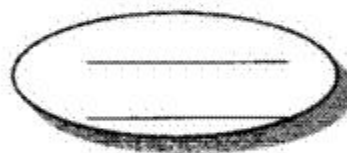

ดี

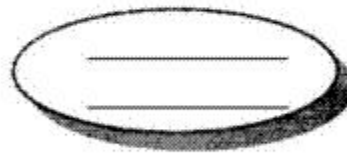
1.

2.

3.

4.

5.

กิจกรรมที่ 2 เขียนและอ่าน

คำชี้แจง เขียนคำอ่าน แล้วอ่านแจกลูกและสะกดคำ

ตัวอย่าง ดี อ่านว่า ดอ - อี - ดี
 ปีน อ่านว่า ปอ - อี - นอ - ปีน

1. มี อ่านว่า _____

2. สี อ่านว่า _____

3. ปีก อ่านว่า _____

4. มีด อ่านว่า _____

5. ريب อ่านว่า _____

กิจกรรมที่ 3 เต็มคำ

คำชี้แจง เต็มคำที่กำหนดให้ในช่องว่างให้เป็นประโยคที่ได้ใจความสมบูรณ์

ตัวอย่าง ครูมอบรางวัลให้เด็กดี

ปึก สี ธิบ มีด มี

1. ไหนา ปุณา
2. นกใช้ บิน
3. ป่าใช้ ปอกผลไม้
4. นักเรียน ไปโรงเรียนแต่เช้า
5. พ่อใส่เสื้อ แดง

กิจกรรมที่ 4 เรียงคำทำประโยค

คำชี้แจง นักเรียนเรียงคำให้เป็นประโยคที่ได้ใจความสมบูรณ์

ตัวอย่าง เดชา เด็กดี เป็น → เดชาเป็นเด็กดี

1. น้อง ดินสอ มี _____

2. พ่อ สี ทา บ้าน _____

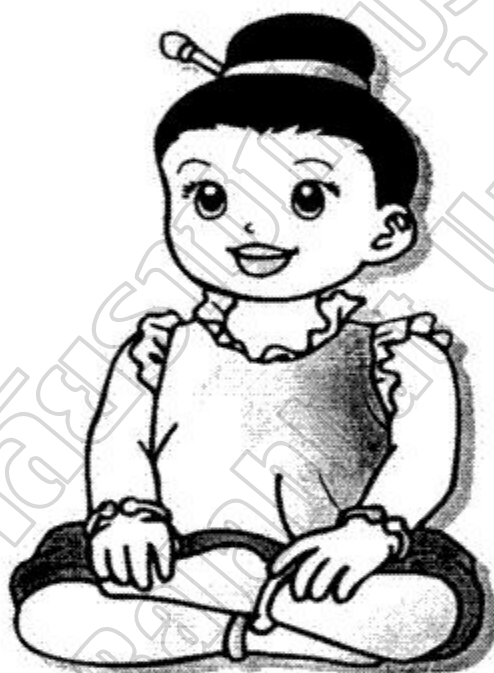
3. ชอบ ไก่ ปีก แม่ กิน _____

4. พี่ มืด เหลา ใช้ ดินสอ _____

5. ตา ไถนา ไป ไร่ _____

แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 3

การแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ ิ ี ๔

ชื่อ นามสกุล

ชั้น ป.1 โรงเรียน

อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

กิจกรรมที่ 1 การประสมคำ

คำชี้แจง ประสมคำจากภาพ พยัญชนะ สระ แล้วอ่านแจกลูก และสะกดคำ

ตัวอย่าง

สื่อ

1. อ

Blank oval shape with two horizontal lines for writing.

2. อ

Blank oval shape with two horizontal lines for writing.

3.

Blank oval shape with two horizontal lines for writing.

4.

Blank oval shape with two horizontal lines for writing.

5.

Blank oval shape with two horizontal lines for writing.

กิจกรรมที่ 2 เขียนและอ่าน

คำชี้แจง เขียนคำอ่าน แล้วอ่านแจกลูกและสะกดคำ

ตัวอย่าง สือ อ่านว่า สอ - อือ - สือ
 ยืด อ่านว่า ยอ - อือ - ดอ - ยืด

1. คื่อ อ่านว่า

2. มื่อ อ่านว่า

3. จืด อ่านว่า

4. ยืน อ่านว่า

5. ยีม อ่านว่า

กิจกรรมที่ 3 เต็มคำ

คำชี้แจง เต็มคำที่กำหนดให้ในช่องว่างให้เป็นประโยคที่ได้ใจความสมบูรณ์

ตัวอย่าง พี่ใส่เสื้อยัดสีแดง

คือ ยืม จืด มือ ยืน

1. นกกระยางชอบ ขาเดียว
2. อา น้องของพ่อ
3. น้องชอบกินแกง
4. แม่ ไข่ไก่ในมือ
5. เขา หนังสือจากห้องสมุด

กิจกรรมที่ 4 เรียงคำทำประโยค

คำชี้แจง นักเรียนเรียงคำให้เป็นประโยคที่ได้ใจความสมบูรณ์

ตัวอย่าง ยืด แม่ เสื่อ ใส → แม่ใสเสื่อยืด

1. ปู่ พ่อ คือ ของ พ่อ

2. น้อง มือ ล้าง

3. ทำ จืด แม่ แกง

4. ยืน ครู เสาธง หน้า

5. นักเรียน หนังสือ ยืม ครู

แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 4

การแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ แ - ะ

ชื่อ นามสกุล

ชั้น ป.1 โรงเรียน

อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุขิรัมย์ เขต 2

กิจกรรมที่ 1 การประสมคำ

คำชี้แจง ประสมคำจากภาพ พยัญชนะ สระ แล้วอ่านแจกลูก
และสะกดคำ

ตัวอย่าง

แกะ

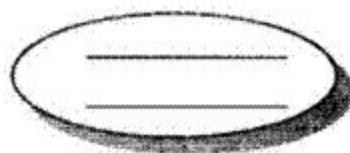
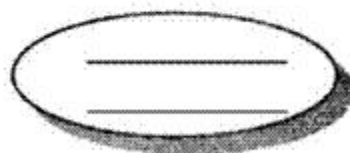
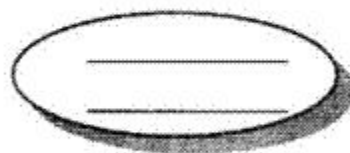
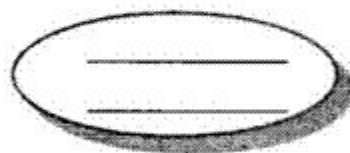
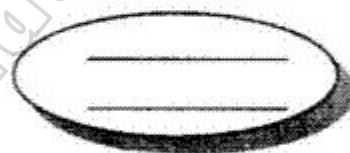
1. ๖๖ ๕๕

2. ๖๖ ๕๕

3. ๖๖ ๕๕

4. ๖๖ ๕๕

5. ๖๖ ๕๕

กิจกรรมที่ 2 เขียนและอ่าน

คำชี้แจง เขียนคำอ่าน แล้วอ่านแจกลูกและสะกดคำ

ตัวอย่าง แกะ อ่านว่า กอ - แอะ - แกะ

1. แคะ อ่านว่า _____

2. เตะ อ่านว่า _____

3. แยะ อ่านว่า _____

4. และ อ่านว่า _____

5. แพะ อ่านว่า _____

กิจกรรมที่ 3 เต็มคำ

คำชี้แจง เต็มคำที่กำหนดให้ในช่องว่างให้เป็นประโยคที่ได้ใจความสมบูรณ์

ตัวอย่าง พ่อมีแกะสองตัว

แยะ แคะ และ เตะ แพะ

1. พี่ หูเบาเบา
2. ครูเอามือ ไหล่นักเรียน
3. ลุงพา ไปกินหญ้า
4. มาลี เพื่อน ๆ ไปโรงเรียนแต่เช้า
5. ปู่ว่าในป่ามียา

กิจกรรมที่ 4 เรียงคำทำประโยค

คำชี้แจง นักเรียนเรียงคำให้เป็นประโยคที่ได้ใจความสมบูรณ์

ตัวอย่าง แกะ หน้้า กิน → แกะกินหน้้า

1. น้อง มือ หู แคะ เอา _____

2. มานะ หลัง มาลี เดอะ _____

3. สวนของลุง แยะ มี ผลไม้ _____

4. หนังสือ อ่าน แก้วและเพื่อน ๆ _____

5. แพะ ลุง สาม มี ตัว _____

แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 5

การแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ เ - าะ

ชื่อ นามสกุล

ชั้น ป.1 โรงเรียน

อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

กิจกรรมที่ 1 การประสมคำ

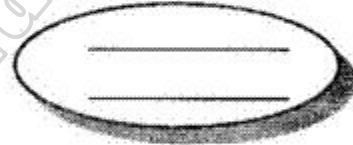

คำชี้แจง ประสมคำจากภาพ พยัญชนะ สระ แล้วอ่านแจกลูก และสะกดคำ

ตัวอย่าง

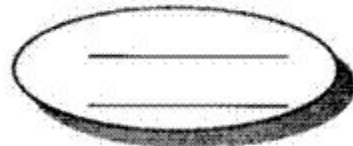
1. ไ สระ

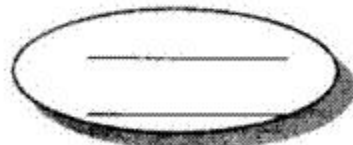
2. ไ สระ

3. ไ สระ

4. ไ สระ

5. ไ สระ

กิจกรรมที่ 2 เขียนและอ่าน

คำชี้แจง เขียนคำอ่าน แล้วอ่านแจกลูกและสะกดคำ

ตัวอย่าง เกาะ อ่านว่า กอ - เอาะ - เกาะ

1. เจาะ อ่านว่า _____

2. เบาะ อ่านว่า _____

3. เคาะ อ่านว่า _____

4. เงาะ อ่านว่า _____

5. เพาะ อ่านว่า _____

กิจกรรมที่ 3 เต็มคำ

คำชี้แจง เต็มคำที่กำหนดให้ในช่องว่างให้เป็นประโยคที่ได้ใจความสมบูรณ์

ตัวอย่าง ผีเสื้อเกาะใบบัว

เงาะ เจาะ เขาะ เคาะ เพาะ

1. นักเรียน รุกกระดากษ
2. น่องนอนบน
3. ป้า ประดู
4. อา กล้าไม้
5. ฉันทิน

กิจกรรมที่ 4 เรียงคำทำประโยค

คำชี้แจง นักเรียนเรียงคำให้เป็นประโยคที่ได้ใจความสมบูรณ์

ตัวอย่าง นก กิ่งไม้ เคาะ → นกเคาะกิ่งไม้

1. คนงาน ถนน เคาะ

2. น้ัน เคาะ บน นอน

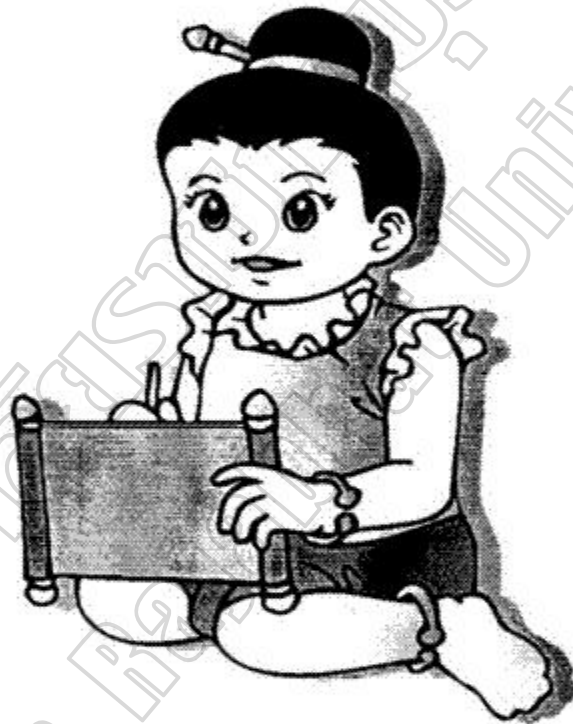
3. ครู ประตู เคาะ

4. แม่ เคาะ ซื่อ ไป

5. ลุง กล้ามะไฟ เคาะ

แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 6

การแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ -อ

ชื่อ นามสกุล

ชั้น ป.1 โรงเรียน

อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

กิจกรรมที่ 1 การประสมคำ

คำชี้แจง ประสมคำจากภาพ พยัญชนะ สระ แล้วอ่านแจกลูก และสะกดคำ

ตัวอย่าง

อ

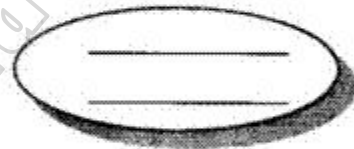

สอย

1.

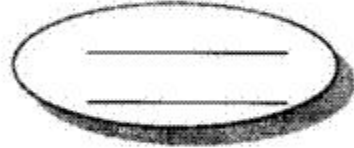
อ

2.

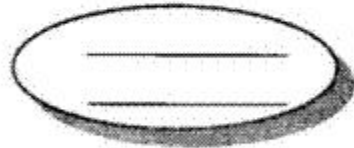
อ

3.

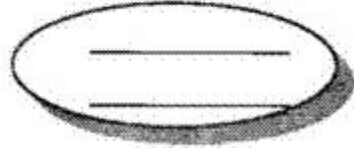
อ

4.

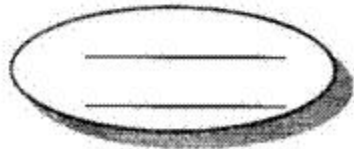
อ

5.

อ

กิจกรรมที่ 2 เขียนและอ่าน

คำชี้แจง เขียนคำอ่าน แล้วอ่านแจกลูกและสะกดคำ

ตัวอย่าง สอย อ่านว่า สอ - ออ - ยอ - สอย

1. ดอก อ่านว่า _____

2. สอน อ่านว่า _____

3. นอน อ่านว่า _____

4. ชอบ อ่านว่า _____

5. สอง อ่านว่า _____

กิจกรรมที่ 3 เต็มคำ

คำชี้แจง เต็มคำที่กำหนดให้ในช่องว่างให้เป็นประโยคที่ได้ใจความสมบูรณ์

ตัวอย่าง แม่ใช้เข็มสอยกระโปรงให้น้อง

ชอบ ดอก นอน สอง สอน

1. พ่อมีแม่ว้าวตัว
2. พี่มี ไม้สีแดง
3. ฉัน.....กินแกงจืด
4. ฉันกับน้อง บนเตียง
5. ครูกำลัง นักเรียน

กิจกรรมที่ 4 เรียงคำทำประโยค

คำชี้แจง นักเรียนเรียงคำให้เป็นประโยคที่ได้ใจความสมบูรณ์

ตัวอย่าง ฉัน เสื้อ สอย → ฉันสอยเสื้อ

1. พี่ ดอกไม้ ดม _____

2. แม่ น้อง สอน หนังสือ อ่าน _____

3. นอน ปู่ เตียง บน _____

4. ลุง กิน ชอบ แกง จืด _____

5. แม่ไก่ ลูก มี ตัว สอง _____

แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 7

การแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ เ-็ อ

ชื่อ นามสกุล

ชั้น ป.1 โรงเรียน

อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

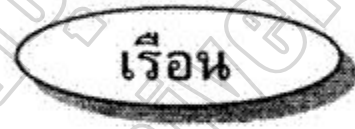

กิจกรรมที่ 1 การประสมคำ

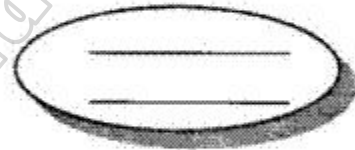

คำชี้แจง ประสมคำจากภาพ พยัญชนะ สระ แล้วอ่านแจกลูก และสะกดคำ

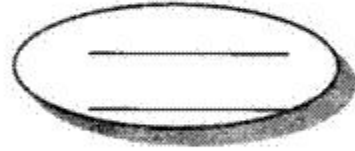
ตัวอย่าง

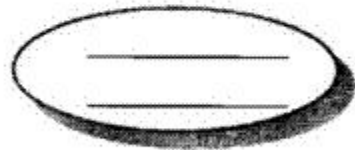
1. เ อ

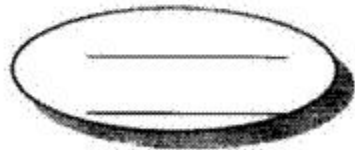
2. เ อ

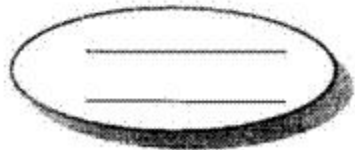
3. เ อ

4. เ อ

5. เ อ

กิจกรรมที่ 2 เขียนและอ่าน

คำชี้แจง เขียนคำอ่าน แล้วอ่านแจกลูกและสะกดคำ

ตัวอย่าง เจื่อ อ่านว่า จอ - เอื่อ - เจื่อ
เรื่อน อ่านว่า รอ - เอื่อ - นอ - เรื่อน

1. เรื่อ อ่านว่า _____

2. เสื่อ อ่านว่า _____

3. เตือด อ่านว่า _____

4. เดือน อ่านว่า _____

5. เลือก อ่านว่า _____

กิจกรรมที่ 3 เต็มคำ

คำชี้แจง เต็มคำที่กำหนดให้ในช่องว่างให้เป็นประโยคที่ได้ใจความสมบูรณ์

ตัวอย่าง ปูนอนบนเรือน

เดือด เลือก เสื่อ เตือน เรือ

1. อยู่ในป่า
2. อาพาย ในแม่น้ำ
3. แม่ต้มน้ำจน
4. 1 ปีมี 12
5. แม่ ซื่อฝึกสด

กิจกรรมที่ 4 เรียงคำทำประโยค

คำชี้แจง นักเรียนเรียงคำให้เป็นประโยคที่ได้ใจความสมบูรณ์

ตัวอย่าง แม่ เรือน ไป ขึ้น บน → แม่ขึ้นไปบนเรือน

1. ฉัน เรือ ดู แม่ น้ำ ใน _____

2. เสือ ป่า ใน อยู่ _____

3. พี่ ใส่ เอา แก้ว น้ำ เตือด _____

4. พ่อ มีนาคม เดือน เกิด _____

5. นักเรียน ชื่อ หนังสือ เลือก _____

แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 8

การแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ -ว

ชื่อ นามสกุล

ชั้น ป.1 โรงเรียน

อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2

กิจกรรมที่ 1 การประสมคำ

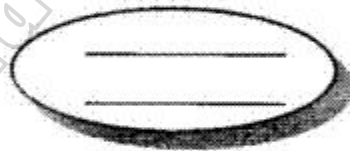

คำชี้แจง ประสมคำจากภาพ พยัญชนะ สระ แล้วอ่านแจกลูก และสะกดคำ

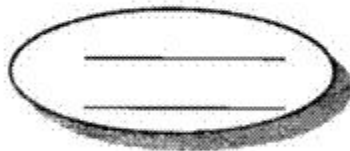
ตัวอย่าง

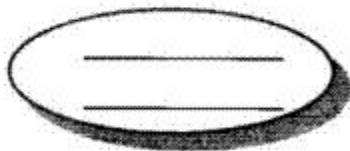
1.

2.

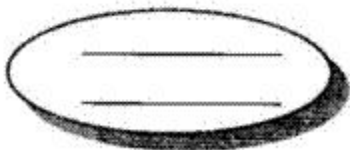
3.

4.

5.

กิจกรรมที่ 2 เขียนและอ่าน

คำชี้แจง เขียนคำอ่าน แล้วอ่านแจกลูกและสะกดคำ

ตัวอย่าง หัว อ่านว่า หอ - อัว - หัว

लग्क อ่านว่า लอ - อัว - กอ - लग्क

1. ตัว อ่านว่า _____

2. บัว อ่านว่า _____

3. บวก อ่านว่า _____

4. สวน อ่านว่า _____

5. สวม อ่านว่า _____

กิจกรรมที่ 3 เต็มคำ

คำชี้แจง เต็มคำที่กำหนดให้ในช่องว่างให้เป็นประโยคที่ได้ใจความสมบูรณ์

ตัวอย่าง แม่ลวกผัก

บวก สวม ตัว สวน บัว

1. น้อง กระโปรง
2. แม่เก็บมะนาวใน
3. พ่อมีแม่วัวสอง
4. เด็ก ๆ ดูปลาในบึง
5. นักเรียน เลข

กิจกรรมที่ 4 เรียงคำทำประโยค

คำชี้แจง นักเรียนเรียงคำให้เป็นประโยคที่ได้ใจความสมบูรณ์

ตัวอย่าง แม่ ผัก ลวก → แม่ลวกผัก

1. แม่ไก่ ลูกไก่ ห้า มี ตัว _____

2. เกาะ ผีเสื้อ ไบบัว _____

3. พี่ น้อง สอน เลข บวก _____

4. ลุง สวน ใน ดाय หญ้า _____

5. มานี เสื้อ ใหม่ สวม ตัว _____

แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 9

การแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ -า

ชื่อ นามสกุล

ชั้น ป.1 โรงเรียน

อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

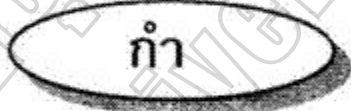

กิจกรรมที่ 1 การประสมคำ

คำชี้แจง ประสมคำจากภาพ พยัญชนะ สระ แล้วอ่านแจกลูก และสะกดคำ

ตัวอย่าง

1.

2.

3.

4.

5.

กิจกรรมที่ 2 เขียนและอ่าน

คำชี้แจง เขียนคำอ่าน แล้วอ่านแจกลูกและสะกดคำ

ตัวอย่าง ก้า อ่านว่า กอ - อ้า - ก้า

1. ข้ำ อ่านว่า _____

2. ค้ำ อ่านว่า _____

3. ด้ำ อ่านว่า _____

4. น้ำ อ่านว่า _____

5. ร้ำ อ่านว่า _____

กิจกรรมที่ 3 เต็มคำ

คำชี้แจง เต็มคำที่กำหนดให้ในช่องว่างให้เป็นประโยคที่ได้ใจความสมบูรณ์

ตัวอย่าง พ่อกำมือ

ขำ คำ ต่า นำ รำ

1. ลุงใส่กางเกงสี
2. ครูแนะ นักเรียนให้เป็นเด็กดี
3. น้องชอบ..... ไทย
4. อ่า ชะนี
5. นักเรียนเขียน.....ใหม่ในสมุด

กิจกรรมที่ 4 เรียงคำทำประโยค

คำชี้แจง นักเรียนเรียงคำให้เป็นประโยคที่ได้ใจความสมบูรณ์

ตัวอย่าง คำ พี่ ยางลบ มือ ใน → พี่กำยางลบในมือ

1. ปลา นิล สีดำ มี

2. ลูกหมา ลูกแมว ขำ

3. แม่ ลูก แนะนำ

4. ยุงพา ฟ่อนรำ เรือน

5. ประโยค มี คำ นี้ ห้า

แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 10

การแจกลูกและสะกดคำ คำที่ประสมด้วยสระ เ-า

ชื่อ นามสกุล

ชั้น ป.1 โรงเรียน

อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

กิจกรรมที่ 1 การประสมคำ

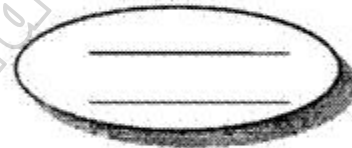

คำชี้แจง ประสมคำจากภาพ พยัญชนะ สระ แล้วอ่านแจกลูก และสะกดคำ

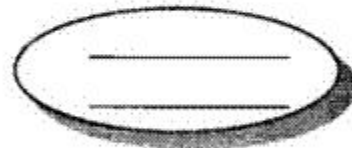
ตัวอย่าง

1. ก

2. ก

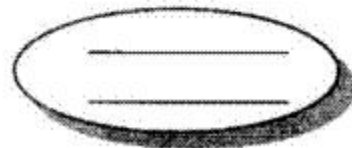
3. ก

4. ก

5. ก

กิจกรรมที่ 2 เขียนและอ่าน

คำชี้แจง เขียนคำอ่าน แล้วอ่านแจกลูกและสะกดคำ

ตัวอย่าง เกา อ่านว่า กอ - เอา - เกา

1. เขา อ่านว่า _____

2. เต่า อ่านว่า _____

3. เส้า อ่านว่า _____

4. เป้า อ่านว่า _____

5. เอา อ่านว่า _____

กิจกรรมที่ 3 เต็มคำ

คำชี้แจง เต็มคำที่กำหนดให้ในช่องว่างให้เป็นประโยคที่ได้ใจความสมบูรณ์

ตัวอย่าง พี่ เกาหลี

เขา เสา เต่า เอา เบา

1. ไปโรงเรียนแต่เช้า
2. แม่ก่อไฟใน
3. พ่อดู ไฟฟ้า
4. ลำไย กว้ามะม่วง
5. ปู่ ข้าวให้ไก่กิน

ภาคผนวก ฉ
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
Buriram Rajabhat University

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
เรื่อง การแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย เวลา 1 ชั่วโมง

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบชุดนี้มีทั้งหมด 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
2. แต่ละข้อมีคำตอบให้เลือก 3 คำเลือก คือ ก ข ก
3. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย × ทับพยัญชนะหน้าคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวลงในกระดาษคำตอบ

<p>1. “ตลก” อ่านแจกลูกและสะกดคำได้อย่างไร</p> <p>ก. ตลก = ต - ละ - ก = ตลก</p> <p>ข. ตลก = ต - ล - ก = ตลก</p> <p>ค. ตลก = ต - ล - ก = ตลก</p>	<p>5. “เลือก” อ่านแจกลูกและสะกดคำได้อย่างไร</p> <p>ก. ลอ - เอือ - กอ - เลือ</p> <p>ข. ลอ - เอีย - กอ - เลือ</p> <p>ค. ลอ - เอือะ - กอ - เลือ</p>
<p>2. ข้อใดมีสระประสมเช่นเดียวกับคำว่า “สี”</p> <p>ก. ปืน</p> <p>ข. กิน</p> <p>ค. มีด</p>	<p>6. แม่มีไข่ไก่สามฟอง คำใดประสมด้วยสระอ</p> <p>ก. แม่</p> <p>ข. มี</p> <p>ค. สาม</p>
<p>3. “สวน” อ่านแจกลูกและสะกดคำได้อย่างไร</p> <p>ก. สอ - ออ - นอ - สวน</p> <p>ข. สอ - อ้า - นอ - สวน</p> <p>ค. สอ - อัว - นอ - สวน</p>	<p>7. คำว่า “นอน” ประสมด้วยสระอะไร</p> <p>ก. สระอ้า</p> <p>ข. สระออ</p> <p>ค. สระอัว</p>
<p>4. ข้อใดเรียงคำเป็นประโยคได้ถูกต้อง</p> <p>ก. นื่อง บน เบาะ นอน</p> <p>ข. นื่อง นอน บน เบาะ</p> <p>ค. นื่อง นอน เบาะ บน</p>	<p>8. “จืด” อ่านแจกลูกและสะกดคำได้อย่างไร</p> <p>ก. จอ - อือ - คอ - จืด</p> <p>ข. จอ - เอือ - คอ - จืด</p> <p>ค. จอ - เออ - คอ - จืด</p>

<p>9. “เคียด” อ่านแจกลูกและสะกดคำได้อย่างไร</p> <p>ก. คอ - เอือ - คอ - เคียด ข. คอ - เอือย - คอ - เคียด ค. คอ - เออ - คอ - เคียด</p>	<p>15. ข้อใดเรียงคำเป็นประโยคได้ถูกต้อง</p> <p>ก. ถือ แม่ ใน ไข่ไก่ มือ ข. แม่ ถือ ไข่ไก่ ใน มือ ค. แม่ ถือ ไข่ไก่ มือ ใน</p>
<p>10. “สอง” เขียนแจกลูกสะกดคำ ได้อย่างไร</p> <p>ก. สอง = ส - ะ - ง = ราก ข. สอง = ส - ำ - ง = ราก ค. สอง = ส - ่อ - ง = สอง</p>	<p>16. ข้อใดอ่านได้ถูกต้อง</p> <p>ก. มอ - อือ - มือ ข. มอ - อี - มือ ค. มอ - เอือ - มือ</p>
<p>11. “วัว” เขียนแจกลูกสะกดคำ ได้อย่างไร</p> <p>ก. วัว = ว - ะ = วัว ข. วัว = ว - ำ = วัว ค. วัว = ว - ำ - ัว = วัว</p>	<p>17. “เบา” เขียนแจกลูกสะกดคำ ได้อย่างไร</p> <p>ก. เบา = บ - ะ - เบา ข. เบา = บ - ะ - ภา ค. เบา = บ - ำ - เบา</p>
<p>12. “ปีก” เขียนแจกลูกสะกดคำ ได้อย่างไร</p> <p>ก. ปีก = ป - ะ - ก = ปีก ข. ปีก = ป - ำ - ก = ปีก ค. ปีก = ป - ำ - ก = ปีก</p>	<p>18. “รำ” อ่านแจกลูกและสะกดคำได้อย่างไร</p> <p>ก. รอ - ำ - รำ ข. รอ - ำ - รำ ค. รอ - อี - รำ</p>
<p>13. ข้อใดอ่านได้ถูกต้อง</p> <p>ก. พอ - แอะ - แพะ ข. กอ - แอ - แกะ ค. วอ - เอะ - แวะ</p>	<p>19. ข้อใดเรียงคำเป็นประโยคได้ถูกต้อง</p> <p>ก. พ่อ กิน ชอบ ผักชี ข. พ่อ ชอบ ผักชี กิน ค. พ่อ ชอบ กิน ผัก ชี</p>
<p>14. “เพาะ” เขียนแจกลูกสะกดคำ ได้อย่างไร</p> <p>ก. เพาะ = พ - ะ - เพาะ ข. เพาะ = พ - ำ - ะ - เพาะ ค. เพาะ = พ - ำ - ะ - เพาะ</p>	<p>20. ข้อใดเรียงคำเป็นประโยคได้ถูกต้อง</p> <p>ก. คิม นมแพะ ฉับ ทุก วัน ข. นมแพะ คิม วัน ทุก ฉับ ค. ฉับ คิม นมแพะ ทุก วัน</p>

<p>21. ข้อใดอ่านได้ถูกต้อง</p> <p>ก. คอ - ำ - คำ</p> <p>ข. สอ - แอ - สาม</p> <p>ค. รอ - อือ - ริด</p>	<p>26. “สวม” เขียนแจกถูกสะกดคำ ได้อย่างไร</p> <p>ก. สวม = ส - ะ - ม = สวม</p> <p>ข. สวม = ส - ัว - ม = สวม</p> <p>ค. สวม = ส - ำ - ม = สวม</p>
<p>22. “สอน” เขียนแจกถูกสะกดคำ ได้อย่างไร</p> <p>ก. สอน = ส - -อ - น = สอน</p> <p>ข. สอน = ส - ำ - น = สอน</p> <p>ค. สอน = ส - ู - น = สอน</p>	<p>27. คำว่า “เสือ” อ่านว่าอย่างไร</p> <p>ก. สอ - ออ - เสือ</p> <p>ข. สอ - เอือ - เสือ</p> <p>ค. สอ - อือ - เสือ</p>
<p>23. ข้อใดเรียงคำเป็นประโยคได้ถูกต้อง</p> <p>ก. นื่อง กิน ชอบ ลำไย</p> <p>ข. นื่อง ชอบ กิน ลำไย</p> <p>ค. นื่อง ลำไย ชอบ กิน</p>	<p>28. คำว่า “เสา” อ่านว่าอย่างไร</p> <p>ก. สอ - อี - เสา</p> <p>ข. สอ - อ่า - เสา</p> <p>ค. สอ - เอ่า - เสา</p>
<p>24. คำว่า “ตะ” อ่านว่าอย่างไร</p> <p>ก. ตอ - แอะ - ตะ</p> <p>ข. ตอ - เอะ - ตะ</p> <p>ค. ตอ - เอาะ - ตะ</p>	<p>29. คำว่า “บวก” อ่านว่าอย่างไร</p> <p>ก. บอ - ัว - กอ - บวก</p> <p>ข. บอ - ออ - กอ - บวก</p> <p>ค. บอ - เอือ - กอ - บวก</p>
<p>25. “คำ” เขียนแจกถูกสะกดคำ ได้อย่างไร</p> <p>ก. คำ = ค - ะ - คำ</p> <p>ข. คำ = ค - ำ - คำ</p> <p>ค. คำ = ค - ำ - คำ</p>	<p>30. “เยะ” เขียนแจกถูกสะกดคำ ได้อย่างไร</p> <p>ก. เยะ = ย - ะ - เยะ</p> <p>ข. เยะ = ย - ำ - เยะ</p> <p>ค. เยะ = ย - ะ - เยะ</p>

ขอให้โชคดีทุกคนนะครับ

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ข	11. ข	21. ก
2. ก	12. ก	22. ก
3. ก	13. ก	23. ข
4. ข	14. ข	24. ก
5. ก	15. ข	25. ก
6. ก	16. ก	26. ข
7. ข	17. ข	27. ข
8. ก	18. ก	28. ก
9. ก	19. ก	29. ก
10. ก	20. ก	30. ก

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ข
แบบประเมินความสอดคล้องโดยผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buri Ram Rajabhat University

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบฝึกทักษะ สำหรับผู้เชี่ยวชาญ
เรื่อง การแจกถูกสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง	โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยให้ระดับค่าคะแนนการประเมินดังนี้
	5 เหมาะสมมากที่สุด 4 เหมาะสมที่สุด
	3 เหมาะสมปานกลาง 2 เหมาะสมน้อย
	1 เหมาะสมน้อยที่สุด

รายการประเมิน	คะแนน				
	5	4	3	2	1
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์ตามแผนการจัดการเรียนรู้					
2. เหมาะสมกับวัยของนักเรียน					
3. มีความยากง่ายพอเหมาะ					
4. น่าสนใจและมีประโยชน์					
5. เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์					
6. ภาพประกอบเหมาะสม					
7. ตัวอักษรชัดเจนเข้าใจง่าย					
8. ใช้ภาษาถูกต้อง					
9. เหมาะสมกับเวลาที่กำหนดในแผนการจัดการเรียนรู้					
10. เรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ) ผู้ประเมิน

(.....)

แบบประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับผู้เชี่ยวชาญ
เรื่อง การแจกถูกสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
โดยให้ระดับค่าคะแนนการประเมินดังนี้

5 เหมาะสมมากที่สุด 4 เหมาะสมที่สุด
3 เหมาะสมปานกลาง 2 เหมาะสมน้อย
1 เหมาะสมน้อยที่สุด

รายการประเมิน	คะแนน				
	5	4	3	2	1
1. สาระสำคัญ					
1.1 ข้อความชัดเจนเข้าใจง่าย					
1.2 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
1.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
1.4 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน					
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
2.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
3. จุดประสงค์การเรียนรู้					
3.1 ข้อความชัดเจนเข้าใจง่าย					
3.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
3.3 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
4. สาระการเรียนรู้					
4.1 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
4.2 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
4.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
4.4 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน					
4.5 เหมาะสมกับเวลาเรียน					

รายการประเมิน	คะแนน				
	5	4	3	2	1
5. กระบวนการจัดการการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
5.3 เหมาะสมกับเวลาเรียน					
5.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม					
6. สื่อและแหล่งเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
6.2 ได้รับความสนใจของผู้เรียน					
6.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ					
6.4 ตอบสนองต่อการเรียนรู้					
7. การวัดผลและประเมินผล					
7.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
7.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
7.3 วัดผลและประเมินผลในสิ่งที่ระบุไว้ได้					
7.4 เครื่องมือที่ใช้เหมาะสมกับวัยนักเรียน					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ) ผู้ประเมิน

(.....)

แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับจุดประสงค์การเรียนรู้ สำหรับผู้เชี่ยวชาญ เรื่อง การแจกตุกสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดโดยให้ระดับค่าคะแนนการประเมินดังนี้

ระดับ +1 หมายถึง แน่ใจว่าสอดคล้องเหมาะสม

ระดับ 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ

ระดับ -1 หมายถึง แน่ใจว่าไม่สอดคล้อง ไม่เหมาะสม

ข้อที่	คะแนนการประเมิน		
	+1	0	-1
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			
13			
14			
15			
16			
17			
18			

ข้อที่	คะแนนการประเมิน		
	+1	0	-1
19			
20			
21			
22			
23			
24			
25			
26			
27			
28			
29			
30			

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ) ผู้ประเมิน
(.....)

ภาคผนวก ข
แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buriram Rajabhat University

แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแจกถูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	รายการสังเกต					รวม
		1. ความกระตือรือร้น	2. ความสนใจ	3. การแสดงความคิดเห็น	4. การให้ความร่วมมือ	5. ความสนุกสนานเพลิดเพลิน	
		(3)	(3)	(3)	(3)	(3)	
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							

(ลงชื่อ) ผู้สังเกต

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	รายการสังเกต					รวม
		1. ความกระตือรือร้น	2. ความสนใจ	3. การแสดงความคิดเห็น	4. การให้ความร่วมมือ	5. ความสนุกสนานเพลิดเพลิน	
		(3)	(3)	(3)	(3)	(3)	(15)
16							
17							
18							
19							
20							
21							
22							
23							
24							
25							
26							
27							
28							
29							
30							

(ลงชื่อ)..... ผู้สังเกต

(.....)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

อธิบายเกณฑ์

แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

1. ความกระตือรือร้น

1.1 มีความกระตือรือร้นมาก	ได้คะแนน 3 คะแนน
1.2 มีความกระตือรือร้นปานกลาง	ได้คะแนน 2 คะแนน
1.3 มีความกระตือรือร้นน้อย	ได้คะแนน 1 คะแนน

2. ความสนใจ

2.1 มีความสนใจมาก	ได้คะแนน 3 คะแนน
2.2 มีความสนใจปานกลาง	ได้คะแนน 2 คะแนน
2.3 มีความสนใจน้อย	ได้คะแนน 1 คะแนน

3. การแสดงความคิดเห็น

3.1 แสดงความคิดเห็นมาก	ได้คะแนน 3 คะแนน
3.2 แสดงความคิดเห็นปานกลาง	ได้คะแนน 2 คะแนน
3.3 แสดงความคิดเห็นน้อย	ได้คะแนน 1 คะแนน

4. การให้ความร่วมมือ

4.1 ให้ความร่วมมือมาก	ได้คะแนน 3 คะแนน
4.2 ให้ความร่วมมือปานกลาง	ได้คะแนน 2 คะแนน
4.3 ให้ความร่วมมือน้อย	ได้คะแนน 1 คะแนน

5. ความสนุกสนานเพลิดเพลิน

5.1 มีความสนุกสนานเพลิดเพลินมาก	ได้คะแนน 3 คะแนน
5.2 มีความสนุกสนานเพลิดเพลินปานกลาง	ได้คะแนน 2 คะแนน
5.3 มีความสนุกสนานเพลิดเพลินน้อย	ได้คะแนน 1 คะแนน

ภาคผนวก ก

ผลการประเมินความสอดคล้องโดยผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buri Ram Rajabhat University

ตาราง 9 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของแบบฝึกทักษะการแจกถูกและสะกดคำ
จากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน โดยใช้หลักเกณฑ์การให้คะแนนตามแบบประเมินของลิเคิร์ต (Likert)
เป็นมาตราส่วนแบบประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ

รายการประเมิน	คนที่			รวม	เฉลี่ย	สรุป
	1	2	3			
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์ตามแผนการจัดการเรียนรู้	4	5	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
2. เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3. มีความยากง่ายพอเหมาะ	4	4	4	12	4.00	เหมาะสมที่สุด
4. น่าสนใจและมีประโยชน์	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมที่สุด
5. เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมที่สุด
6. ภาพประกอบเหมาะสม	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมที่สุด
7. ตัวอักษรชัดเจนเข้าใจง่าย	4	5	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
8. ใช้ภาษาถูกต้อง	5	4	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
9. เหมาะสมกับเวลาที่กำหนดในแผนการจัดการเรียนรู้	4	4	4	12	4.00	เหมาะสมที่สุด
10. เรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก	4	5	5	14	4.67	เหมาะสมที่สุด
รวม	45	44	45	134	44.67	เหมาะสมที่สุด
เฉลี่ย	4.50	4.40	4.50	13.40	4.47	เหมาะสมที่สุด

ตาราง 10 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้

เรื่อง การแจกลูกและสะกดคำ จากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน โดยใช้แบบประเมินของลิเคิร์ต (Likert)

ซึ่งเป็นมาตราส่วนแบบประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ

รายการประเมิน	คนที่			รวม	เฉลี่ย	สรุป
	1	2	3			
1. สาระสำคัญ						
1.1 ข้อความชัดเจนเข้าใจง่าย	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมที่สุด
1.2 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	4	5	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
1.4 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4	4	4	12	4.00	เหมาะสมที่สุด
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง						
2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมที่สุด
2.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	4	4	12	4.00	เหมาะสมที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้						
3.1 ข้อความชัดเจนเข้าใจง่าย	4	5	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมที่สุด
4. สาระการเรียนรู้						
4.1 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4	4	4	12	4.00	เหมาะสมที่สุด
4.2 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	4	4	4	12	4.00	เหมาะสมที่สุด
4.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
4.4 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4	5	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
4.5 เหมาะสมกับเวลาเรียน	5	4	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
5. กระบวนการจัดการการเรียนรู้						
5.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	12	4.00	เหมาะสมที่สุด
5.3 เหมาะสมกับเวลาเรียน	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมที่สุด
5.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม	4	5	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	คนที่			รวม	เฉลี่ย	สรุป
	1	2	3			
6. สื่อและแหล่งเรียนรู้						
6.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
6.2 ได้รับความสนใจของผู้เรียน	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมที่สุด
6.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	5	4	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
6.4 ตอบสนองต่อการเรียนรู้	5	4	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
7. การวัดผลและประเมินผล						
7.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	4	4	12	4.00	เหมาะสมที่สุด
7.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมที่สุด
7.3 วัดผลและประเมินผลในสิ่งที่ระบุไว้ได้	5	4	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
7.4 เครื่องมือที่ใช้เหมาะสมกับวัยนักเรียน	4	5	5	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
รวม	119	109	118	346	115.3	เหมาะสมที่สุด
เฉลี่ย	4.03	4.19	4.53	13.30	4.43	เหมาะสมที่สุด

ตาราง 11 แสดงผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เรื่อง การแจกลูกและสะกดคำ จากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน

แบบทดสอบข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
7	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
13	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
18	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
22	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตาราง 11 (ต่อ)

แบบทดสอบข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
27	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
29	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ญ

ค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของ
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตาราง 12 ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (B) รายข้อของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)	ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)
1	0.60	0.40	21	0.73	0.50
2	0.70	0.23	22	0.67	0.42
3	0.60	0.40	23	0.67	0.42
4	0.60	0.40	24	0.67	0.63
5	0.60	0.40	25	0.70	0.46
6	0.60	0.69	26	0.70	0.46
7	0.70	-0.06	27	0.63	0.58
8	0.67	0.19	28	0.63	0.58
9	0.63	0.70	29	0.70	-0.31
10	0.60	-0.30	30	0.73	-0.28
11	0.67	0.37	31	0.77	-0.24
12	0.77	-0.26	32	0.67	0.69
13	0.70	0.41	33	0.67	0.69
14	0.73	0.44	34	0.80	0.83
15	0.73	0.07	35	0.80	0.83
16	0.80	0.52	36	0.73	0.76
17	0.73	0.44	37	0.70	-0.31
18	0.70	0.41	38	0.70	-0.31
19	0.67	0.37	39	0.73	0.76
20	0.73	0.50	40	0.73	0.76

* ค่าความเชื่อมั่น (r_{cc}) = 0.92

ภาคผนวก ก

การหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ตาราง 13 แสดงผลการหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนชุมชนบ้านโนนเจริญ จากการทดลองแบบหนึ่งค่อหนึ่ง

ที่	คะแนนแบบฝึกทักษะแต่ละชุด											คะแนน ทดสอบ หลังเรียน (30)
	1 (20)	2 (20)	3 (20)	4 (20)	5 (20)	6 (20)	7 (20)	8 (20)	9 (20)	10 (20)	รวม (200)	
1	15	14	16	14	16	16	13	15	16	14	149	24
2	14	16	14	15	15	16	15	13	16	14	148	22
3	14	13	15	16	13	15	15	16	15	14	146	19
รวม	43	43	45	45	44	47	43	44	47	42	443	65
\bar{X}	14.33	14.33	15.00	15.00	14.67	15.67	14.33	14.67	15.67	14.00	147.67	21.67
ร้อยละ	71.67	71.67	75.00	75.00	73.33	78.33	71.67	73.33	78.33	70.00	73.83	72.22

$$E_1/E_2 = 73.83/72.22$$

ตาราง 14 แสดงผลการหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนชุมชนบ้านโนนเจริญ จากการทดลองแบบกลุ่มเล็ก

ที่	คะแนนแบบฝึกทักษะแต่ละชุด											คะแนน ทดสอบ หลังเรียน (30)
	1 (20)	2 (20)	3 (20)	4 (20)	5 (20)	6 (20)	7 (20)	8 (20)	9 (20)	10 (20)	รวม (200)	
1	16	14	15	16	16	15	16	17	18	18	161	25
2	17	16	16	18	17	17	17	15	16	18	167	23
3	17	14	18	18	16	15	16	16	17	17	164	23
4	15	16	17	17	17	14	15	15	16	16	158	21
5	18	14	14	16	15	15	14	16	15	15	152	23
6	13	17	16	15	14	16	16	17	16	18	158	21
7	15	16	12	14	16	15	14	13	13	13	141	18
8	13	14	14	15	15	14	14	16	16	14	145	20
9	15	15	16	14	13	14	12	15	13	14	141	20
รวม	139	136	138	143	139	135	134	140	140	143	1387	194
\bar{X}	15.44	15.11	15.33	15.89	15.44	15.00	14.89	15.56	15.56	15.89	154.11	21.55
ร้อยละ	77.22	75.56	76.67	79.44	77.22	75.00	74.44	77.78	77.78	79.44	77.05	71.85

$$E_1/E_2 = 77.05/71.85$$

ตาราง 15 แสดงผลการหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนชุมชนบ้านโนนเจริญ จากการทดลองภาคสนาม

ที่	คะแนนแบบฝึกทักษะแต่ละชุด											คะแนน ทดสอบ หลังเรียน (30)
	1 (20)	2 (20)	3 (20)	4 (20)	5 (20)	6 (20)	7 (20)	8 (20)	9 (20)	10 (20)	รวม (200)	
1	17	16	16	18	17	17	16	17	17	16	167	24
2	16	16	18	16	16	17	16	16	17	16	164	23
3	16	17	16	16	16	16	20	16	16	16	165	22
4	16	20	16	16	18	16	16	17	16	16	167	22
5	17	16	16	18	16	18	20	16	16	17	170	26
6	17	16	16	16	16	16	16	17	18	17	165	23
7	16	18	16	17	16	16	16	17	17	16	165	26
8	18	16	17	16	18	17	16	16	16	18	168	25
9	18	16	16	16	16	17	17	16	17	16	165	23
10	16	16	17	17	16	16	16	18	16	16	164	24
11	16	16	18	16	17	20	16	17	17	16	169	26
12	17	17	17	16	16	16	17	16	16	16	164	26
13	16	20	16	17	16	17	16	18	16	18	170	21
14	17	16	16	16	17	16	18	16	18	16	166	24
15	18	16	18	18	16	20	16	16	17	18	173	22
16	16	16	16	16	18	16	16	17	20	16	167	26
17	17	16	17	17	16	17	17	16	16	16	165	25
18	16	18	16	16	16	16	20	17	16	17	168	25
รวม	300	302	298	298	297	304	305	299	302	297	3002	433
\bar{X}	16.67	16.78	16.56	16.56	16.50	16.89	16.94	16.61	16.78	16.50	166.78	23.05
ร้อยละ	83.33	83.89	82.78	82.78	82.50	84.44	84.72	83.05	83.89	82.50	83.39	80.19

$$E_1/E_2 = 83.39/80.19$$

ตาราง 16 แสดงผลการหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแจกลูกและสะกดคำภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ จากกลุ่มตัวอย่าง

ร.ก.	คะแนนแบบฝึกทักษะแต่ละชุด											คะแนน ทดสอบ หลังเรียน (30)
	1 (20)	2 (20)	3 (20)	4 (20)	5 (20)	6 (20)	7 (20)	8 (20)	9 (20)	10 (20)	รวม (200)	
1	20	18	16	17	15	15	16	16	20	16	169	25
2	16	16	17	16	15	15	18	18	19	16	166	24
3	18	15	18	20	15	20	18	18	18	20	180	24
4	20	18	17	15	15	16	18	18	20	18	175	25
5	17	17	20	16	16	15	15	15	15	16	162	25
6	16	16	15	20	18	16	20	20	16	18	175	27
7	15	16	15	18	20	20	16	16	18	20	174	25
8	16	17	15	18	18	20	16	16	18	16	170	27
9	16	16	20	17	18	17	16	16	20	16	172	26
10	18	18	18	16	16	16	15	17	16	17	167	27
11	20	17	16	20	14	18	17	17	16	15	170	24
12	15	17	16	20	16	16	19	19	16	20	174	22
13	16	18	20	17	20	17	16	16	16	15	171	25
14	16	17	20	15	16	16	16	17	16	16	165	26
15	17	16	18	20	20	17	16	16	18	20	178	25
16	16	15	20	16	18	15	20	20	16	20	176	26
17	18	16	16	16	20	14	16	16	14	16	162	26
18	16	19	16	20	19	20	15	15	16	18	174	25
19	16	18	20	15	14	14	15	16	16	15	159	27
20	16	15	20	17	15	16	15	16	16	16	162	25
21	20	16	19	20	17	19	18	15	20	19	183	26
22	16	16	16	15	14	14	17	17	15	16	156	24
23	15	20	19	15	20	15	16	20	15	15	170	25
24	17	16	16	15	16	16	20	16	16	20	168	26

ตาราง 16 (ต่อ)

ที่	คะแนนแบบฝึกหัดทักษะแต่ละชุด											คะแนน ทดสอบ หลังเรียน (30)
	1 (20)	2 (20)	3 (20)	4 (20)	5 (20)	6 (20)	7 (20)	8 (20)	9 (20)	10 (20)	รวม (200)	
25	15	16	20	16	16	20	16	18	15	15	167	27
26	15	16	15	19	18	19	16	17	16	19	170	26
27	20	17	16	16	20	17	16	16	20	18	176	26
28	18	16	17	19	20	15	19	16	17	17	174	26
29	15	20	15	18	18	17	15	16	18	17	169	25
30	17	16	17	18	17	20	18	17	19	16	175	24
รวม	506	504	523	520	514	505	504	506	511	516	5109	761
\bar{X}	16.87	16.80	17.43	17.33	17.13	16.83	16.80	16.87	17.03	17.20	170.30	25.37
ร้อยละ	84.33	84.00	87.17	86.67	85.67	84.17	84.00	84.33	85.17	86.00	85.15	84.56

$$E_1/E_2 = 85.15/84.56$$

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นายศุภวัฒน์ จินใจ
วัน เดือน ปีเกิด	25 เมษายน 2504
สถานที่เกิด	41 หมู่ 2 ตำบลเมืองบัว อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์
ที่อยู่ปัจจุบัน	118 หมู่ 9 ตำบลโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครูชำนาญการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุขบุรี เขต 2
ประวัติการศึกษา	พ.ศ.2517 ประถมศึกษาปีที่ 7 โรงเรียนบ้านชาด อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ พ.ศ.2522 มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนรัตนวิเศษ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี พ.ศ.2524 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง วิชาเอกสังคมศึกษา วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี พ.ศ.2534 ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกการบริหารการศึกษา วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ.2552 ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาหลักสูตรและ การสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์